

MOLÍTVY PRÉŽDE ČTĚNIJA PSALTÍRI I PÍSNEJ.

Ášče jerėj, hlahólet:

Blahoslovén Bóh náš vsehdá, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Táže jerėj:

Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Carjú nebésnyj, Utíšitel'ú, Dúše ístiny, Íže vezdí sýj i vsjá ispolňájaj, Sokróvišče blahích i žízni Podáteľu, prijdí i vselísja v nás, i očisti nás ot vsjákija skvérnny, i spasí Bláže dúšy náša.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očísti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Pomíľuj nás, Hóspodi, pomíľuj nás, vsjákaho bo otvíta nedoumíjušče, sijú Tí molíťvu jáko Vladýci, hríšnji pri-nósim: pomíľuj nás.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Čestnóje proróka Tvojehó Hóspodi toržestvó, nébo Cérkov pokazá: s čelovíki likújut Ánheli. Tohó molíťvami Christé Bóže, v míri uprávi živót naš, da pojém Tí: allilú-ja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Mnóhaja množestva mojích, Bohoródice, prehrišénij: k Tebí pribihóch, Čístaja, spasénija trébuja: posítí nemoš-čstvújuščuju mojú dúšu, i molí Sýna Tvojehó i Bóha ná-šeho, dáti mí ostavlénije jáže sodíjach l'útych, Jedína bla-hoslovénnaja.

Hóspodi, pomíľuj [12].

Táže molíťvu svjatíj živonačál'nij Trójci:

Vsesvjataja Trójce, Bóže i Sodíteľu vsehó míra, pospiší i naprávi sérdce mojé, načáti s rázumom i končáti díly bla-hími, Bohoduchnovénnyja sijá kníhi, jáže svjatýj Dúch ustý Davídovy otrýhnu, íchže nýni choščú hlahólati áz

nedostójnyj: razumíja že svoje nevížestvo, pripádaja mo-
lúsja Tí, i jéže ot Tebé pómošči prosjá: Hóspodi, uprávi
úm mój i utverdí sérdce moje, ne o hlahólaniji ustén stu-
žáti si, no o rázumi hlahólemych veselítisja, i prihotóvi-
tisja na tvorénije dóbrych díl, jáže učúsja i hlahól'u: da
dóbrymi díly prosviščén, na sudíšči desnýja Tí straný
pričástnik búdu, so vsími izbránnymi Tvojími. I nýni
Vladýko blahosloví, da vozdochnúv ot sérdca, i jazýkom
vospojú, hlahól'a síce:

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Prijdíte, poklonímsja i pripadém Carévi nášemu Bóhu.

Prijdíte, poklonímsja i pripadém Christú Carévi, náše-
mu Bóhu.

Prijdíte, poklonímsja i pripadém Jemú, Christú Carévi i
Bóhu nášemu.

Táže postój málo, dóndeže utišátsja vsja čúvstva, i tohdá
sotvorí načálo ne vskóri, a bez línosti, so umilénijem i
sokrušénnym sérdcem.

Recí sijé: Blažén múž: tícho i razúmno, so vnimánijem, a
ne borzjásja, jákože i umóm razumiváti hlahólemaja.

DAVÍDA PRORÓKA I CARJÁ PÍSŇ.

KATHÍZMA 1.

Hospodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, ne nadpísan u Jevréj, 1.

Blažén muž, íže ne íde na sovít nečestívych, i na putí hríšnych ne stá, i na sidálišči hubítelej ne síde, no v zakóni Hospódni vól'a jehó, i v zakóni Jehó poučítsja déň i nóšč. I búdet jáko drévo nasaždennoje pri ischódiščich vód, jéže plód svój dást vo vrémja svojé, i líst jehó ne odpadét, i vsjá, jelíka ášče tvorít, uspíjet. Ne táko nečestíviji, ne táko, no jáko prách, jehóže vozmetájet vítr ot licá zemlí. Sehá rádi ne voskrésnut nečestíviji na súd, nižé hríšnicy v sovít právednych. Jáko víst' Hospód' púť právednych, i púť nečestívych pohíbnet.

Psalóm Davídu, 2.

Vskúju šatášasja jazýcy, i ľúdije poučíšasja tščetnym? Predstáša cárije zémstiji, i kňázi sobrášasja vkúpi na

Hóspoda i na Christá Jehó. Rastórhnim úzy ích i otvéřem ot nás ího ích. Živýj na nebesích posmijétsja ím, i Hospód' poruhájetsja ím. Tohdá vozhlahólet k ním hnívom Svojím i járostiju Svojéju smjatét já. Áz že postávlén jésm Cárj ot Nehó nad Sijónom, horóju svjatóju Jehó, vozviščájaj povelínije Hospódne. Hospód' rečé ko Mní: Sýn Mój jesí Tý, Áz dnés rodích Ťá. Prosí ot Mené, i dám Tí jazýki dostojánije Tvojé, i oderžánije Tvojé koncý zemlí. Upaséši já žezlóm želíznym, jáko sosúdy skudél'ničí sokrušíši já. I nýni, cárije, razumíjte: nakažítesja vsí sud'áščiji zemlí. Rabótajte Hóspodevi so stráchom, i rádujtesja Jemú s trépetom. Prijmíte nakazánije, da ne kohdá prohnívajetsja Hospód' i pohíbnete ot putí právednaho, jehdá vozhorítsja vskóri járošť Jehó. Blažéni vsí nadíjuščijisja Náň.

Psalóm Davídu, vnehdá otbiháše ot licá Avessalóma, sýna svojehó, 3.

Hóspodi, čtó sja umnóžiša stužájuščiji mí? Mnózi vostatájut na mjá, mnózi hlahól'ut duší mojéj: níšť spasénija jemú v Bózi jehó. Tý že, Hóspodi, Zastúpnik mój jesí, sláva mojá i voznosjáj hlavú mojú. Hlásom mojím ko Hós-

podu vozzvách, i uslyša mja ot horý svjatýja Svojejá. Áz usnúch, i spách, vostách, jáko Hospód' zastúpit mja. Ne ubojúsja ot tém ľuděj, ókrest napádajuščich na mja. Voskresní, Hóspodi, spasí mja, Bóže mój, jáko Tý porazíl jesí vsjá vraždújušcyja mí vsúje: zúby hríšnikov sokrušíl jesí. Hospódne jésť spasénije, i na ľúdech Tvojích blahoslovénije Tvoje.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, v písnech, psalóm Davídu, 4.

Vnehdá prizváti mí, uslyšal mja jesí, Bóže právdy mojejá, v skórbi rasprostráníl mja jesí: usčédri mja i uslyši molítvu mojú. Sýnove čelovíčestiji, dokóli ťažkosérdiji? Vskúju ľúbite sujetú i iščete lží? I uvídite, jáko udiví Hospód' prepodóbnaho Svojihó: Hospód' uslyšit mja, vnehdá vozzváti mí k Nemú. Hnívajtesja, i ne sohrišájte,

jáže hlahólete v serdcách vášich, na lóžach vášich umilítejsja. Požríte žértvu právdy i upovájte na Hóspoda. Mnózi hlahóľut: któ javít nám blahája? Známenasja na nás svít licá Tvojeho, Hóspodi. Dal jesí vesélije v sérdci mojém: ot plodá pšenícy, viná i jeléja svojeho umnóžišasja. V míri vkúpi usnú i počíju, jáko Tý, Hóspodi, jedínaho na upovániiji vselíl mjá jesí.

O naslídstvujuščem, psalóm Davídu, 5.

Hlahóly mojá vnuší, Hóspodi, razumíj zvánije mojé. Vonmí hlásu molénija mojeho, Carjú mój i Bóže mój, jáko k Tebí pomol'úsja, Hóspodi. Zaútra uslýši hlás mój, zaútra predstánu Tí, i úzriši mjá. Jáko Bóh ne choťáj bezzakónija, Tý jesí: ne priselítsja k Tebí lukávnujaj, nižé prebúdu bezzakónnicy pred očíma Tvojíma: voznenavídil jesí vsjá dílajušcyja bezzakónije. Pohubíši vsjá hlahóľušcyja lžú: múža krověj i ľstíva hnušájetsja Hospód'. Áz že množestvom mílosti Tvojejá, vnídu v dom Tvój, pokloňúsja ko chrámu svjatómu Tvojemú, v strási Tvojém. Hóspodi, nastávi mjá právdou Tvojéju, vráh mojích rádi isprávi pred Tobóju púť mój. Jáko níšť vo ustích ích ístiny, sérdce ích sújetno, hrób otvérst hortáň ích: jazýki svo-

jími lščáchu. Sudí ím, Bóže, da otpadút ot mýslej svojích, po mnóžestvu nečéstija ích izríni já, jáko preohorčíša Ťá, Hóspodi. I da vozvesel'átsja vsí upovájuščiji na Ťá, vo vík vozádujutsja, i vselíšisja v ních, i pochvá'atsja o Tebí lúbjaščiji ímja Tvoje. Jáko Tý blahoslovíši právednika, Hóspodi: jáko orúžijem blahovolénija vinčál jesí nás.

V konéc, v písnech, o osmím, psalóm Davídu, 6.

Hóspodi, da ne járostiju Tvojeju obličíši mené, nižé hnívom Tvojím nakážeši mené. Pomíluj mja, Hóspodi, jáko némoščen jésm: iscílí mja, Hóspodi, jáko smjatóšasja kósti mojá. I dušá mojá smjatésja ziló: i Tý, Hóspodi, dokóli? Obratísja, Hóspodi, izbávi dúšu moju: spasí mja rádi mílosti Tvojejá. Jáko níšť v sméрти pominájaj Tebé: vo ádi že któ ispovístsja Tebí? Utrudíchsja vozdychánijem mojím, izmýju na vsjáku nóšč lóže moje, slezámi mojimi postél'u moju omočú. Smjatésja ot járosti óko moje, obvetšách vo vsích vrazích mojích. Odstupíte ot mené, vsí dílajuščiji bezzakónije, jáko uslýša Hospód' hlás pláča mojihó: uslýša Hospód' molénije moje, Hospód' molítvu moju priját. Da postyd'átsja i smjatútsja vsí vrazí mojí: da vozvraťátsja i ustyďátsja ziló vskóri.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

**Psalóm Davídu, jehóže vospít Hóspodevi o slovesích
Chusíjevych, sýna Jemeníjina, 7.**

Hóspodi, Bóže mój, na Ťá upovách, spasí mjá ot vsích
hoňáščich mjá i izbávi mjá: da ne kohdá pochíťat jáko lév
dúšu mojú, ne súšču izbavľájušču, nižé spasájušču. Hós-
podi, Bóže mój, ášče sotvorích sijé, ášče jésť neprávda v
rukú mojéju, ášče vzdách vzdajúščym mí zlá, da otpa-
dú úbo ot vráh mojích tóšč. Da poženét úbo vráh dúšu
mojú, i da postíhnet, i poperét v zémľu život mój, i slávu
mojú v pérst' vselít. Voskresní, Hóspodi, hnívom Tvojím,
voznesísja v koncách vráh Tvojích, i vostáni, Hóspodi,
Bóže mój, povelínijem, ímže zapovídal jesí. I sónm ľuděj
obýdet Ťá, i o tóm na vysotú obratísja. Hospód' súdit ľú-
dem: sudí mí, Hóspodi, po právdi mojéj, i po nezlóbi mo-
jéj na mjá. Da skončájetsja zlóba hříšnych, i ispráviši prá-

vednaho, ispytájaj serdcá i utróby, Bóže, právedno. Pómošč mojá ot Bóha, spasájuščaha právyja sérdcem. Bóh sudíteľ práveden i krípok, i dolhoterpelív, i ne hnív navod'áj na vsják děň. Ášče ne obratitésja, orúžije Svoje očístit, lúk Svój naprjažé i uhotóva jehó, i v něm uhotóva sosúdy smértnyja, stríly Svojá sharájemym sodíla. Se bolí neprávdoju, začát bolízň, i rodí bezzakónije: rón izrý, i iskopá jehó, i padét v jámu, júže sodíla. Obratítsja bolízň jehó na hlavú jehó, i na vérch jehó neprávda jehó snídet. Ispovímsja Hóspodevi po právdi Jehó, i pojú ímeni Hóspoda Výšňaho.

V konéc, o točilich, psalóm Davídu, 8.

Hóspodi, Hospód' naš, kól' čúдно ímja Tvoje po vsěj zemlí: jáko vzjátsja velikolípije Tvoje prevýše nebés. Iz úst mladénc i ssúščich soveršíl jesí chvalú, vráh Tvojích rádi, jéže razrušítí vrahá i méstnika. Jáko uzrjú nebesá, dilá pérst Tvojích, lunú i zvízdy, jáže Tý osnovál jesí. Čtó jést' čelovík, jáko pómniši jehó, ilí sýn čelovíč, jáko posiščáješi jehó? Umálil jesí jehó málym čím ot Ánhel, slávoju i čéstiju vinčál jesí jehó. I postávil jesí jehó nad díly rukú Tvojeju, vsjá pokoríl jesí pod nózi jehó. Óvcy i volý vsjá,

ještě že i skotý poľskíja, ptícy nebésnyja, i rýby morskíja, prechod'áščyja stezí morskíja. Hóspodi, Hospód' naš, kól' čúdno ímja Tvojé po vsěj zemlí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 1. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkiij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-

sí i na zemi: chléb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 1:

V bezzakónijich začávsja az blúdnyj, ne derzáju vziráti na vysotú nebésnuju, no derzája na čelovikoľúbije Tvoje zovú: Bóže očisti mja hrišnahó i spasí mja.

Ášče právednik jedvá spasájetsja, az hdí jav'úsja hrišnyj? Ťahotý i znója dnevnáho ne ponesóch, no s najémniki jedinonadesjataho časá, sopričtí mja Bóže i spasí mja.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Objátija Ótča otvérti mí potščísjá, blúdno moje izdích žitijé, na bohátstvo neiždivájemoje vzirájaj ščedrót Tvojích Spáse, nýni obniščávšeje moje da ne prezriši sérdce. Tebí bo Hóspodi umilénijem zovú: sohriších na nébo i pred Tobóju.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Upovánije christiján Presvjatája Dívo, Jehóže rodilá jesí Bóha páče umá že i slóva, neprestánno molí s hórnikami sílami, dáti ostavlénije hrichóv nám vsím i ispravlénije žitijá, víroju i ľubóviju prísno Ťá čtúščim.

Hóspodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, ušćédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Vsederžíteľu, Nepostižíme, Načálo svíta i preúmnaja Sílo, Íže ipostásnaho Slóva Otéc i jedinosíľnaho Tvojeho Dúcha Ispustíteľ: milosérdnyja rádi mílosti i neizrečénnyja bláhosti ne prezrívvyj čelovíčeskaho jestestvá, tmóju hrichá soderžímaho, no Božéstvennymi svíty svjaščénnych Tvojích učénij, zakónom i proróki svitívvyj míru, poslidí že nám tohó jedinoródnaho Tvojeho Sýna Blahovolívvyj plótiju vozsjáti i ko osijániju nás Tvojeho prosviščénija nastáviti: da búdut úši Tvojí vnémľušče hlásu molénija nášeho, i dáruij nám, Bóže, vo bdínnom i trézvennom sérdci, vsjú nastojáščaho žitija nóšč prejtí, ožidájuščym prišéstvija Sýna Tvojeho i Bóha nášeho, Sudijí vsích, da ne vozležášče i spjášče, no bódrstvujušče i

vozdvížení v dílanije záповidej Tvojích obrjáščemsja i v rádosť Jehó sovnídem, idíže práznujuščich hlás neprestánnij, i neizrečénnaja sládosť zjáščich Tvojeho licá dobrótu neizhlahólannuju. Jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 2.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o tájných sýna, psalóm Davídu, 9.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá Tvojá. Vozveseľúsja i vozrádujusja o Tebí, pojú ímeni Tvojemú, Výšnij. Vnehdá vozvratítisja vrahú mojemú vspjať, iznemóhut i pohíbnut ot licá Tvojeho. Jáko sotvoríl jesí súd mój i prjú mojú, síl jesí na prestóli, sud'áj právdu. Zapretíl jesí jazýkom, i pohíbe nečestívij, ímja jeho potrebíl jesí vo vík i vo vík víka. Vrahú oskudíša orúžija v konéc, i hrády razrušíl jesí, pohíbe pámjat' jeho s šúmom. I Hospód' vo vík prebyvájet, uhotóva na súd

prestól Svój, i Tój sudíti ímať vselénij v právdu, sudíti ímať ľúdem v pravotí. I býst' Hospód' pribížišče ubóhому, pomóščnik vo blahovremenijich, v skórbech. I da upovájut na Ťá znájuščiji ímja Tvojé, jáko ne ostávil jesí vzyskájuščich Ťá, Hóspodi. Pójte Hóspodevi, živúščemu v Sijóne, vozvistíte vo jazýcich načínánija Jehó, jáko vzyskájaj króvi ích pomjanú, ne zabý zvánija ubóhich. Pomíluj mjá, Hóspodi, vížd' smirénije moje ot vráh mojích, voznosjáj mjá ot vrat smértnych, jáko da vozviščú vsjá chvalý Tvojá vo vratích dščére Sijóni, vozrádujemsja o spaséniji Tvojem. Uhlebóša jazýcy v páhube, júže so-tvoríša, v síti sej, júže skryša, uvjazé nohá ích. Znájemj jést' Hospód' sud'by tvorjáj, v dílich rukú svojeju uvjazé hrišnik. Da vozvraťátsja hrišnicy vo ad, vsí jazýcy zabyvájuščiji Bóha. Jáko ne do koncá zabvén búdet níščij, terpénije ubóhich ne pohíbnet do koncá. Voskresní, Hóspodi, da ne kripítsja čelovík, da súd'atsja jazýcy pred Tobóju. Postávi, Hóspodi, zakonopoložiteľa nad ními, da razumíjut jazýcy, jáko čelovecy súť. Vskúju, Hóspodi, otstojá daléče, preziráješi vo blahovremenijich, v skórbech? Vnehdá hordítisja nečestívomu, vozharájetsja níščij, uvja-

zájut v sovítech, jáže pomyšľájut. Jáko chvalímj jěšť hríšnyj v póchotech duší svojejá, i obíd'aj blahoslovímj jěšť. Razdraží Hóspoda hríšnyj, po množestvu hníva svojehó ne vzýščet, níšť Bóha pred ním. Oskverňájutsja putijé jehó na vsjako vrémja, oťémľ'utsja sud'by Tvojá ot licá jehó, vsími vrahí svojími obladájet. Rečé bo v sérđci svojem, ne podvížusja ot róda v ród bez zlá, jehóže kl'átvy ustá jehó pólna súť, i hóresti i ľsti, pod jazykom jehó trud i bolízň. Prisedít v lovíteľstvi s bohátymi v tájných, jéže ubíti nepovínnaho, óči jehó na níščaho prizirájeti. Lovít v tájni jáko lév vo ohrádi svojěj, lovít jéže voschítiti níščaho, voschítiti níščaho, vnehdá privleščí jehó v síti svojěj. Smírít jehó, preklónitsja i padét, vnehdá jemú obladáti ubóhimi. Rečé bo v sérđci svojem: zabý Bóh, otvratí licé Svoje, da ne vídit do koncá. Voskresní, Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi ubóhich Tvojích do koncá. Česó rádi prohníva nečestívyj Bóha? Rečé bo v sérđci svojem, ne vzýščet. Vídiši, jáko Tý bolízň i járošť smatrjáješi, da prédan búdet v rúci Tvojí, Tebí ostávlen jěšť níščij, síru Tý búdi pomóšćnik. Sokruší mýšcu hríšnomu i lukávomu, vzýšćetsja hrích jehó i ne obrjášćetsja.

Hospód' Cárj vo vík i vo vík víka, pohíbnete, jazýcy, ot zemlí Jehó. Želánije ubóhich uslýšal jesí, Hóspodi, uhotóvaniju sérdca ích vňat úcho Tvojé. Sudí síru i smirénu, da ne priložit ktomú veličátisja čelovík na zemlí.

V konéc, psalóm Davídu, 10.

Na Hóspoda upovách, káko rečéte duší mojéj: previtáj po horám, jáko ptíca? Jáko se, hríšnicy naľakóša lúk, uhotóvaša stríly v túle, sostreľáti vo mráci právyja sérdcem. Zané jáže Tý soveršíl jesí, oní razrušíša, právednik že čtó sotvorí? Hospód' vo chráme svjatím Svojém. Hospód', na Nebesí prestól Jehó, óči Jehó na níščaho prizirájeti, víždi Jehó ispytájeti sýny čelovíčeskija. Hospód' ispytájet právednaho i nečestívaho, ľubjáj že neprávdu nenavídit svojú dúšu. Odoždít na hríšniki síti, óhň i žúpel, i dúch búren část' čáši ích. Jáko práveden Hospód', i právdy vozľubí, pravotý vídi licé Jehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o osmím, psalóm Davídu, 11.

Spasí mjá, Hóspodi, jáko oskudí prepodóbnj, jáko umálišasja ístiny ot synóv čelovíčeskich. Sújetnaja hlahóla kíždo ko ískrennemu svojemú, ustní Ístívyja v sérdci, i v sérdci hlahólaša zlája. Potrebít Hospód' vsjá ustný Ístívyja, jazýk veleríčivj, rékšyja: jazýk naš vozvelíčim, ustný náša pri nás súť, któ nám Hospód' jésť? Strásti rádi níščich i vozdychánija ubóhich nýni voskresnú, hlahólet Hospód', položúsja vo spasénije, ne obiňúsja o ném. Slovesá Hospód'na slovesá čísta, srebró razžžéno, iskušéno zemléju, očiččéno sedmeríceju. Tý, Hóspodi, sochraníši nás i sobl'udéši nás ot róda sehó i vo vík. Okrest nečestívi viji chód'at, po vysotí Tvojejí umnóžil jesí sýny čelovíčeskija.

V konéc, psalóm Davídu, 12.

Dokóli, Hóspodi, zabúdeši mjá do koncá? Dokóli otvraščáješi licé Tvoje ot mené? Dokóli položú sovíty v duší mojejí, bolízni v sérdci mojejm déň i nóšč? Dokóli vozne-

sétsja vráh mój na mjá? Prízri, uslyši mjá, Hóspodi Bóže mój, prosvití oči mojí, da ne kohdá usnú v smérť, da ne kohdá rečét vráh mój, ukripíchsja na nehó. Stuzájusčiji mí vozrádujutsja, ášče podvížusja. Áz že na mílošť tvojú upovách: vozrádujetsja sérdce moje o spaséniji Tvojem. Vospojú Hóspodevi blahodíjavšemu mní, i pojú ímeni Hóspoda Výšňaho.

V konéc, psalóm Davídu, 13.

Rečé bezúmen v sérdci svojem: níšť Bóh. Rastlíša i omerzíšasja v načínánijich: níšť tvorjáj blahostýňu. Hospód' iz nebesé priníče na sýny čelovíčeskija, víditi, ášče jést' razumivájaj ilí vzyskájaj Bóha. Vsí ukloníšasja, vkúpi nekľučími býša: níšť tvorjáj blahostýňu, níšť do jedínaho. Ni lí urazumíjut vsí dílajuščiji bezzakónije, snidájusčiji l'údi mojá v sníd' chlíba? Hóspoda ne prizváša. Támo ubojášasja strácha, idíže ne bí strách, jáko Hospód' v ródi právednych. Sovít níščaho posramíte, Hospód' že upovánije jehó jést'. Któ dást ot Sijóna spasénije Izrájilevo? Vnehdá vozvratít Hospód' plinénije l'uděj Svojích, vozrádujetsja Jákov, i vozveselítsja Izrájiľ.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, 14.

Hóspodi, któ obitájet v žilíšči Tvojém? Ilí któ vselítsja vo svjatúju hóru Tvojú? Choďáj neporóčen i dílajaj právd-
du, hlahóľaj ístinu v sérđci svojém. Íže ne uľstí jazýkom
svojím i ne sotvorí ískrennemu svojemú zlá, i ponošénija
ne priját na blížnija svojá. Uničizén jésť pred ním lukáv-
nujaj, bojáščyja že sja Hóspoda slávit, klenýjsja ískrenne-
mu svojému i ne otmetájasja. Srebrá svojehó ne dadé v
líchvu i mzdý na nepovínnych ne priját. Tvorjáj sijá ne
podvížitsja vo vík.

Stolpopisánije Davídu, 15.

Sochraní mjá, Hóspodi, jáko na Ťá upovách. Rích Hós-
podevi: Hospód' mój jesi Tý, jáko blahích mojích ne tré-
buješ. Svjatým, íže súť na zemlí Jehó, udiví Hospód' vsjá

chotínija Svojá v níh. Umnóžišasja némošči ích, po sích uskoríša: ne soberú sobóry ích ot krověj, ni pomjanú že imén ích ustnáma mojíma. Hospód' část' dostojánija mo-jehó i čáši mojejá, Tý jesí ustrojájaj dostojánije moje mní. Úža napadóša mí v deržávných mojích, íbo dostojánije moje deržávno jést' mní. Blahoslov'ú Hóspoda, vrazu-mívšaho mjá, ješčé že i do nóšči nakázaša mjá utróby mo-já. Predzríh Hóspoda predó mnóju výnu, jáko odesnúju mené jést', da ne podvížusja. Sehó rádi vozveselísja sér-dce moje, i vozrádovasja jazýk mój, ješčé že i ploť moja vselítsja na upovániiji. Jáko ne ostáviši dúšu moju vo ádi, nižé dási prepodóbnomu Tvojemú víditi istlínija. Skazál mí jesí putí životá, ispólniši mjá veselija s licém Tvojím, krasotá v desníci Tvojej v konéc.

Molítva Davídu, 16.

Uslýši, Hóspodi, právdu moju, vonmí moléniju moje-mú, vnuší molítvu moju ne vo ustnách ístívých. Ot licá Tvojeho sud'ba moja izýdet, óči moji da vídita pravotý. Iskusíl jesí sérdce moje, positíl jesí nóščiju, iskusíl mjá je-sí, i ne obrítesja vo mní neprávda. Jáko da ne vozhlahó'ut ustá moja díl čelovíčeskich, za slovesá ustén Tvojích áz

sochraních putí žéstoki. Soverší stopý mojá vo stezjách Tvojích, da ne podvížutsja stopý mojá. Áz vozzvách, jáko uslýšal mjá jesí, Bóže, prikloní úcho Tvoje mní i uslýši hlahóly mojá. Udiví mílosti Tvojá, spasájaj upovájušcyja na Ťá ot protivjaščichsja desníci Tvojěj. Sochraní mjá, Hóspodi, jáko zínicu óka, v króvi krilú Tvojéju pokrýješi mjá. Ot licá nečestívych ostrástšich mjá, vrazí mojí dúšu mojú oderžáša. Túk svůj zatvoríša, ustá ích hlahólaša hordýňu. Izhoňáščiji mjá nýni oby dóša mjá, óči svojí vozložíša ukloníti na zémľu. Objáša mjá jáko lév hotóv na lóv i jáko skímen obitájaj v tájnych. Voskresní, Hóspodi, predvarí já i zapní ím, izbávi dúšu mojú ot nečestívaho, orúžije Tvoje ot vráh rukí Tvojejá, Hóspodi, ot málych ot zemlí, razdilí já v životí ích, i sokrovénnych Tvojích ispólnisja črévo ích, nasýtišasja synóv, i ostáviša ostánki mladéncem svojim. Áz že právdoju javľúsja licú Tvojemú, nasýščusja, vnehdá javíti mí sja slávi Tvojěj.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 2. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí
náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, positi
i iscili némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hláhóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 2:

Áz sýj drévo neplódnoje, Hóspodi, umilénija plodá ne nošú otňúd' i posičénija strašúsja, i ohňá ónaho bojúsja nehasímaho. Tímže Tá moľú: préžde ónyja núždy obratí i spasí mjá.

Jáko vólnoy morskíja, na mjá vostáša bezzakónija mojá, jáko korabléc v pučínii, áz jedín oburevájusja ot prehrišénij mnóhich, no v tíchoje pristánišče nastávi mjá, Hóspodi, pokajánijem i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Pomíluj mjá, rečé Davíd, i áz Tebí zovú: sohriších, Spáse, hrichí mojá očístiv pokajánijem, pomíluj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Predstáteľstvo téploje christiján, Sýna Tvojeho molí, Bohoródice, vsjákhoho zlodíjstva i ľútosti izbávitii nás rát-

nika, i dáti proščénije nám, o níchže sohrišíchom, milosérdija rádi ščedrót, Tvojími molítvami, Máti Dívo.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,

Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Vsederžiteľu, Ótče Hóspoda nášeho Jisúsa Christá, Jedinoródnaho Tvojehó Sýna, dážd' mí tílo ne-skvérnoje, sérdce čístoje, úm bódr, rázum nezablúdnyj, Dúcha svjataho našésvije, k sťažániju i dovólstvu ístiny vo Christí Tvojém: s Nímže Tebí sláva podobájet, česť i poklonénije, so svjatým Dúchom nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 3.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, ótroku Hospódňu Davídu, jáže hlahóla Hóspodevi slovesá písni sejá v děň, v óňže izbávi jehó Hospód' ot rukí vsích vrahóv jehó, i iz rukí Saúli, i reče: 17.

Vozľublú Tá, Hóspodi, kríposte mojá. Hospód' utverždénije mojí, i pribížišče mojí, i Izbáviteľ Mój, Bóh mój, Pomóščnik mój, i upováju na Nehó, Zaščítiteľ mój, i röh spasénija mojihó, i Zastúpnik mój. Chvaľá prizovú Hóspoda i ot vráh mojích spasúsja. Oderžáša mja bolízni smértnyja, i potócy bezzakónija smjatóša mja, bolízni

ádovy obydoša mja, predvariša mja síti smértnyja. I vnehdá skorbéti mí, prizvách Hóspoda, i k Bóhu mojemú vozzvách, uslyša ot chráma svjatáho Svojeho hlás mój, i vópl' mój pred Ním vnídet vo úši Jehó. I podvížesja, i trépetna býst' zemľá, i osnovánija hór smjatóšasja i podvihóšasja, jáko prohnívasja na ních Bóh. Vzýde dým hnívom Jehó, i óhň ot licá Jehó vosplámenitsja, úhlije vozhorísja ot Nehó. I prikloní nebesá, i sníde, i mrák pod noháma Jehó. I vzýde na Cheruvímy, i letí, letí na krilú vítrenňu. I položí tmú za króv Svój, ókrest Jehó selénije Jehó, temná vodá vo óblacich vzdúšnych. Ot oblistánija pred Ním óblacy projdóša, hrád i úhlije óhnennoje. I vozhremí iz nebesé Hospód' i Výšnij dadé hlás Svój. Nizposlá stríly i razhná já, i mólniji umnóži i smjaté já. I javíšasja istóčnicy vodníji, i otkryšasja osnovánija vselénnyja, ot zapreščénija Tvojeho, Hóspodi, ot dochnovénija dúcha hníva Tvojeho. Nizposlá iz vysoty, i priját mja, vospriját mja ot vód mnóhich. Izbávit mja ot vrahóv mojích sílných i ot nenavíd'áščich mja, jáko utverdíšasja páče mené. Predvariša mja v deň ozloblénija mojeho, i býst' Hospód' utverždénije moje. I izvedé mja na širótú, izbávit mja, já-

ko voschotí mjá. I vzdást mí Hospód' po právdi mojéj i po čistotí rukú mojéju vzdást mí. Jáko sochraních putí Hospódni i ne nečéstvovach ot Bóha mojehó. Jáko vsjá sud'by Jehó predo mnóju i opravdánija Jehó ne otstupíša ot mené. I búdu neporóčen s Ním, i sochraňúsja ot bezzakónija mojehó. I vzdást mí Hospód' po právdi mojéj i po čistotí rukú mojéju pred očima Jehó. S prepodóbnym prepodóben búdeši, i s múžem nepovínnym nepovínen búdeši, i so izbránnym izbrán búdeši, i so stroptívym razvratíšisja. Jáko Tý ľúdi smirénnyja spaséši i óči hórnych smiríši. Jáko Tý prosvitíši svitíl'nik mój, Hóspodi, Bóže mój, prosvitíši tmu mojú. Jáko Tobóju izbáv'usja ot iskušénija i Bóhom mojím prejdú stínu. Bóh mój, neporóčen púť Jehó, slovesá Hospódňa razžžéna, Zaščítitel' jést vsích upovájuščich na Nehó. Jáko któ bóh, rázvi Hóspoda? ilí któ bóh, rázvi Bóha nášeho? Bóh prepojasújaj mjá síloju, i položí neporóčen púť mój. Soveršájaj nózi mojí, jáko jeléni, i na vysókich postav'ájaj mjá. Naučájaj rúci mojí na bráň, i položíl jesí lúk míd'an mýšca mojá. I dal mí jesí zaščičénije spasénija, i desníca Tvojá vospriját mjá, i nakazánije Tvoje isprávit mjá v konéc, i nakazánije

Tvoje tó mja naučit. Uširil jesí stopý moja podó mnóju, i ne iznemohósti plesní mojí. Poženú vrahí moja, i postíhnu já, i ne vozvraščúsja, dóndeže skončájutsja. Oskorbľúich, i ne vozmóhut státi, padút pod noháma mojíma. I prepojásal mja jesí síloju na bráň, spjal jesí vsjá vostajúščyja na mja pod mja. I vrahóv mojích dal mí jesí chrebét, i nenavíd'aščyja mja potrebil jesí. Vozzváša, i ne bí spasájaj: ko Hóspodu, i ne uslyša ích. I istnú já jáko prách pred licém vítra, jáko brénije putěj pohláždu já. Izbáviši mja ot prerikánija ľuděj, postáviši mja vo hlavú jazýkov. Ľúdi je, íchže ne vídich, rabótaša mí. V slúch úcha poslúšaša mja. Sýnove čuždíji solháša mí. Sýnove čuždíji obvetšása i ochromóša ot stézy svojích. Žív Hospód', i blahoslovén Bóh, i da voznesétsja Bóh spasénija mojihó. Bóh dajáj otmščénije mní i pokorívyj ľúdi pod mja. Izbávitel' mój ot vráh mojích hnivlívych, ot vostajúščich na mja vozneséši mja, ot múža neprávedna izbáviši mja. Sehó rádi ispo vímsja Tebí vo jazýcich, Hóspodi, i ímeni Tvojemú pojú: veličájaj spasénija caréva, i tvorjáj mílošť christú Svojemú Davídu, i símeni jehó do víka.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, 18.

Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvorénije že rukú Jehó
vozviščájet tvérd'. Děň dni otryhájet hlahól, i nóšč nóšči
vozviščájet rázum. Ne súť ríči, nižé slovesá, íchže ne slý-
šatsja hlási ích. Vo vsjú zémľu izýde viščánije ích i v kon-
cý vselénnyja hlahóly ích. V sólnci položí selénije Svoje, i
tó, jáko ženích ischod'áj ot čertóha svojehó, vozrádujetsja
jáko ispolín teščí púť. Ot krája nebesé ischód jehó, i sríte-
nije jehó do krája nebesé, i níst' íže ukryjetsja teplotý jehó.
Zakón Hospódeň neporóčen, obraščájaj dúšy: svidíteľ-
stvo Hospódne vírno, umudrjájuščeje mladency. Opra-
vdánija Hospódňa práva, vesel'áščaja sérdce: zápovid'
Hospódňa svitlá, prosviščájajuščaja óči. Strách Hospódeň
číst, prebyvájaj vo vík víka: sud'bý Hospódni ístinny, op-
ravdány vkúpi, voždelínny páče zláta i kámene čéstna

mnóha, i sláždša páče méda i sóta. Íbo ráb Tvój chranít já: vnehdá sochraníti já, vzdajánije mnóho. Hrichopadénija któ razumíjet? Ot tájnych mojích očisti mjá, i ot čuždích poščadí rabá Tvojeho: ášče ne obladájut mnóju, tohdá neporóčen búdu i očíščusja ot hrichá velíka. I búdut vo blahovolénije slovesá úst mojích, i poučénije sérđca mo-jehó pred Tobóju výnu, Hóspodi, Pomóščiče mój i Izbá-viteľu mój.

V konéc, psalóm Davídu, 19.

Uslýšit Ťá Hospód' v deň pečáli, zaščítit Ťá imja Bóha Jákovľa. Póslet tí pómošč ot svjataho i ot Sijóna zastúpit Ťá. Pomjanét vsjáku žértvu tvoju, i vsesožžénije tvoje túčno búdi. Dást tí Hospód' po sérđcu Tvojemú i vés so-vít tvój ispólnit. Vožrádujemsja o spaséniji tvojem i vo ímja Hóspoda Bóha nášeho vozvelíčimsja. Ispólnit Hos-pód' vsjá prošénija tvojá. Nýni poznách, jáko spasé Hos-pód' christá Svojeho, uslýšit jehó iz nebesé svjataho Svo-jehó, v sílach spasénije desnícy Jehó. Síji na kolesnícach, i síji na kónech, my že vo ímja Hóspoda Bóha nášeho pri-zovém. Tíji spjati býša i padóša, my že vostáchom i is-

právichomsja. Hóspodi, spasí carja i uslýši nás, vónže áš-
če déň prizovém Ťá.

Psalóm Davídu, 20.

Hóspodi, síloju Tvojéju vozveselítsja cárj i o spaséniji
Tvojém vozrádujetsja ziló. Želánije sérdca jehó dal jesí
jemú, i chotínija ustnú jehó nési lišíl jehó. Jáko predvaríl
jesí jehó blahoslovénijem blahostýnnym, položíl jesí na
hlavé jehó venéc ot kámene čéstna. Životá prosíl jést' u
Tebé, i dal jesí jemú dolhotú dnij vo vík víka. Vélija sláva
jehó spasénijem Tvojím, slávu i velelípije vozložíši na ne-
hó. Jáko dási jemú blahoslovénije vo vík víka, vozveselíši
jehó rádstiju s licém Tvojím. Jáko cárj upovájet na Hós-
poda, i mílostiju Výšňaho ne podvížitsja. Da obrjáščetsja
ruká Tvojá vsím vrahóm Tvojím, desníca Tvojá da obrjáš-
čet vsjá nenavíd'ášcyja Tebé. Jáko položíši ích jáko pešč
óhnennuju vo vrémja licá Tvojehó, Hospód' hnívom Svo-
jím smjatét já, i sníst' ích óhň. Plód ích ot zemlí pohubíši, i
símja ích ot synóv čelovíčeskich. Jáko ukloníša na Ťá zlá-
ja, pomýsliša sovíty, íchže ne vozmóhut sostávití. Jáko
položíši já chrebét, vo izbýtcich Tvojích uhotóviši licé ích.

Voznesísja, Hóspodi, síloju Tvojéju, vospojém i pojém síly Tvojá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o zastupléniji útrennim, psalóm Davídu, 21.

Bóže, Bóže mój, vonmí mí, vskúju ostávil mjá jesí? Daléče ot spasénija mojihó slovesá hrichopadénij mojích. Bóže mój, vozzovú vo dni, i ne uslýšiši, i v noščí, i ne v bezúmije mní. Tý že vo Svjatím živéši, chvaló Izrájileva. Na Ťá upováša otcý náši, upováša i izbávil jesí já. K Tebí vozzváša, i spasóšasja, na Ťá upováša, i ne postydéšasja. Áz že jésm červj, a ne čelovík, ponošénije čelovíkov i uničženije ľudéj. Vsí víd'áščiji mjá poruháša mí sja, hlahólašá ustnámi, pokiváša hlavóju: upová na Hóspoda, da izbávit jehó, da spasét jehó, jáko choščet jehó. Jáko Tý jesí istórhij mjá iz čréva, upovánije mojé ot soscú mátere mo-

jejá. K Tebí privéržen jésm ot ložésn, ot čréva mátere mo-
jejá Bóh mój jesí Tý. Da ne otstúpiši ot mené, jáko skorbj
bliz, jáko níšť pomohájaj mí. Obydóša mjá teľcý mnózi,
juncý túčniji oderžáša mjá. Otverzóša na mjá ustá svojá,
jáko lév voschiščájaj i rykájaj. Jáko vodá izlijáchsja, i raz-
sýpašasja vsjá kósti mojá, býšť sérdce moje jáko vósk, tá-
jaj posredé čréva mojihó. Ízsše jáko skudél' kríposť mojá,
i jazýk mój pril'pé hortáni mojemu, i v péršť sméрти svel
mjá jesí. Jáko obydoša mjá psi mnózi, sónm lukávych od-
eržáša mjá, iskopáša rúci mojí i nózi mojí. Isčetóša vsjá
kósti mojá, tíji že smotríša i prezríša mjá. Razdilíša rízy
mojá sebí, i o odéždi mojej metáša žrébij. Tý že, Hóspodi,
ne udalí pómošč Tvoju ot mené, na zastuplénije moje
vonmí. Izbávi ot orúžija dúšu mojú, i iz rukí pésiji jedino-
ródnuju mojú. Spasí mjá ot úst l'vóvych i ot róh jedinoróž
smirénije moje. Povím ímja Tvoje brátiji mojej, posredé
cérkve vospojú Ťá. Bojáščijisja Hóspoda, voschvalíte Je-
hó, vsé símja Jákovle, proslávite Jehó, da ubojítsja že ot
Nehó vsé símja Izrájilevo. Jáko ne uničiží, nižé nehodová
molítvy níščaho, nižé otvratí licé Svoje ot mené, i jehdá
vozzvách k Nemú, uslýša mjá. Ot Tebé pochvalá mojá, v

cérkvi velícij ispovímsja Tebí, molítvy mojá vzdám pred bojáščimisja Jehó. Jad'át ubóziji i nasýťatsja, i voschváľat Hóspoda vzyskájuščiji Jehó, živá búdut serdcá ích vo vík víka. Pomjanútsja i obraťátsja ko Hóspodu vsí koncý zemlí, i poklóňatsja pred Ním vsjá otéčestvija jazýk. Jáko Hospódne jésť cárstvije, i Tój obladájet jazýki. Jadóša i pokloníšasja vsí túčniji zemlí, pred Ním pripadút vsí nizchod'áščiji v zémľu, i dušá mojá tomú živét. I símja moje porabótajet Jemú, vozvistít Hóspodevi ród hrjadúščij. I vozvisťát právdu Jehó ľúdem róždšimsja, jáže sotvorí Hospód'.

Psalóm Davídu, 22.

Hospód' pasét mja, i ničtóže mja lišít. Na místi zláčne, támo vselí mja, na vodé pokójni vospitá mja. Dúšu mojú obratí, nastávi mja na stezí právdy, ímene rádi Svojeho. Ášče bo i pojdú posredé síni smértnyja, ne ubojúsja zlá, jáko Tý so mnóju jesí, žezl Tvój i pálica Tvojá, ta mja utíšista. Uhotóval jesí predó mnóju trapézu soprotív stužájuščym mní, umástil jesí jeléom hlavú mojú, i čáša Tvojá upojavájušči mja, jáko deržávna. I mílošť Tvojá poženét

mjá vsjá dni životá mojihó, i jéže vselíti mí sja v dom Hospódeň, v dolhotú dnij.

Psalóm Davídu, jedínyja ot subbót, 23.

Hospódňa zemľá, i ispolnénije jejá, vselénna ja i vsí živúščiji na nej. Tój na morjách osnovál ju jést', i na rikách uhotóval ju jést'. Któ vzýdet na hóru Hospódňu? ilí któ stánet na místi svjatím Jehó? Nepovínen rukáma i čist sérdcem, íže ne priját vsúje dúšu svoju, i ne kl'átsja léstiju ískrennemu svojemú. Sej prijímet blahoslovénije ot Hóspoda, i mílostyňu ot Bóha, Spása svojihó. Sej ród íščuščich Hóspoda, íščuščich licé Bóha Jákovľa. Vozmíte vratá kňázi váša, i vozmítesja vratá věčnaja, i vnídet Cárj slávy. Któ jést' séj Cárj slávy? Hospód' krípok i sílen, Hospód' sílen v bráni. Vozmíte vratá kňázi váša, i vozmítesja vratá věčnaja, i vnídet Cárj slávy. Któ jést' séj Cárj slávy? Hospód' sil, Tój jést' Cárj slávy.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 3. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí
náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí
i iscílí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jésť cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 3:

Živúšči na zemlí, dušé mojá, pokájsja: pérst' vo hróbe ne pojét, prehrišénij ne izbavľájet. Vozopíj Christú Bóhu: Serdcevidče, sohriších, préžde dáže ne osúdiši mjá, pomíluj mjá. Dokóli, dušé mojá, prebyváješi v prehrišénijich? Dokóli prijemleši pokajánija prelóženije? Prijmí vo umí súd hrjadúščij i vozopíj Hóspodu: Serdcevidče, sohriších, préžde dáže ne osúdiši mjá, pomíluj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Na Strášnom sudíšči bez ohlahóľnikov obličájusja, bez svidítelej osuždájusja, kníhi bo sóvistnyja razhibájutsja, i dilá sokrovénnaja otkryvájutsja. Préžde néže vo ónom vsenaródnom pozórišči ímaši ispytáti, jáže mnóju sodíjannaja, Bóže, očisti mjá i spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Nedorazumivájemojé i nepostižímoje jésť, Vladýčice Bohoblahodátnaja, sodíjannoje o Tebí strášnoje tájinstvo: Neobjémlemaho bo, začénši, rodilá jesí, plótiju obložén-naho ot čistých krověj Tvojích: Jehóže, Čístaja, jáko Sýna Tvojeho, molí spastí vsjá pojúšcyja Ťá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Vseđeržíteľu, Slóve Prebeznačáľnaho Otcá, Samosoveršénnyj Bóže Jisúse Christé, milosérdijsja rádi bezprikládnaho mílosti Tvojejá, níkákože razlučájajsja Tvojích rabóv, no prísno v ních počivájaj, ne ostávi mja, rabá Tvojuhó, Vsesvjatýj Carjú, no dážd' mní, nedostójnomu, rádovanije spasénija Tvojuhó i prosvítí mój úm svítom poznánija Jevánhelija Tvojuhó, dúšu moju ľubóvijsju Krestá Tvojuhó objaží, tílo že moje Tvojím bezstrástijsjem ukrasí, mýsli umirí i nózi mojí sochraní ot popolznovénijsja, i ne pohubí mja so bezzakóňmi mojím, Blahíj Hóspodi, no iskusí mja, Bóže, i vrazumí sérdce moje, ispytáj mja i uvežd' stezí mojá, i vížd', ášče púť bezzakónijsja vo mní, i otvratí ot nehó, i nastávi mja na púť víčen. Tý bo jesí Púť, i Ístina, i Živót, i Tebí slávu vozsyľájem so Beznačáľnym Tvojím Otcém i Presvjatým, i Blahím, i Životvorjáščim Dúchom nýni i prísno i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 4.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 24.

K Tebí, Hóspodi, vzdvihóch dúšu mojú, Bóže mój, na
Ťá upovách, da ne postyžúsja vo vík, nižé da posmejút
mí sja vrazí mojí, íbo vsí terpjáščiji Ťá ne postyd'átsja. Da
postyd'átsja bezzakónnujuščiji votščé. Putí Tvojá, Hóspo-
di, skaží mí, i stezjám Tvojím naučí mjá. Nastávi mjá na
ístinu Tvoju, i naučí mjá, jáko Tý jesí Bóh Spas mój, i Tebé
terpéch vés déň. Pomjaní ščedróty Tvojá, Hóspodi, i mí-
losti Tvojá, jáko ot víka súť. Hrích júnosti mojejá, i neví-
dinija mojehó ne pomjaní, po mílosti Tvojej pomjaní mjá
Tý, rádi bláhosti Tvojejá, Hóspodi. Bláh i prav Hospód',
sehó rádi zakonopoložit sohrišájuščym na putí. Nastávit
krótkija na súd, naučit krótkija putém Svojím. Vsí putijé
Hospódni mílošť i ístina, vzyskájuščym zavíta Jehó, i
svidínija Jehó. Rádi ímene Tvojeho, Hóspodi, i očísti
hrích mój, mnoh bo jésť. Któ jésť čelovík bojájsja Hóspo-
da? Zakonopoložit jemú na putí, jehóže izvóli. Dušá jehó
vo blahích vodvorítsja, i símja jehó naslídit zémľu. Der-
žáva Hospód' bojáščichsja Jehó, i zavet Jehó javit ím. Óči

mojí výnu ko Hóspodu, jáko Tój istórhnet ot síti nózi mo-
jí. Prízri na mja i pomíluj mja, jáko jedinoród i níšč jésm
áz. Skórbi sérdca mojihó umnóžišasja, ot núžd mojích iz-
vedí mja. Vížd' smirénije moje, i trud mój, i ostávi vsjá
hrichí moja. Vížd' vrahí moja, jáko umnóžišasja, i nenavi-
dínijem neprávědnym voznenavídiša mja. Sochraní dúšu
moju, i izbávi mja, da ne postyžúsja, jáko upovách na Ťá.
Nezlóbiviji i práviji prilepláachusja mní, jáko poterpéch
Ťá, Hóspodi, Izbávi, Bóže, Izrájiľa ot vsích skorběj jehó.

Psalóm Davídu, 25.

Sudí mí, Hóspodi, jáko áz nezlóboju mojeju chodích, i
na Hóspoda upovája, ne iznemohú. Iskusí mja, Hóspodi,
i ispytáj mja, razžzí utróby moja, i sérdce moje. Jáko mí-
losť Tvojá pred očíma mojíma jěsť, i blahouhodích vo ís-
tini Tvojej. Ne sedóch s sónmom sújetnym, i so zakonop-
restúpnyimi ne vnídu. Voznenavídich cěrkovj lukávnu-
juščich, i s nečestívymi ne sjádu. Umýju v nepovínnych
rúci mojí, i obýdu žěrtvennik Tvój, Hóspodi. Jěže uslyšati
mí hlás chvalý Tvojejá, i povídati vsjá čudesá Tvojá. Hós-
podi, vozľubích blaholípije dómu Tvojihó i místo selénija
slávy Tvojejá. Da ne pohubíši s nečestívymi dúšu moju, i

s múži krověj živót mój. Íchže v rukú bezzakónija, desníca ích ispólnisja mzdý. Áz že nezlóboju mojéju chodích, izbávi mjá, Hóspodi, i pomíluj mjá. Nohá mojá stá na pravotí: v cérkvach blahoslovľú Ťá, Hóspodi.

Psalóm Davídu, préžde pomázanija, 26.

Hospód' prosviščénije mojé i Spasíteľ mój, kohó ubojúsja? Hospód' Zaščítitel' životá mojihó, ot kohó ustrašúsja? Vnehdá približátisja na mjá zlóbujuščym, jéže snísti plóti mojá, oskorbľájuščiji mjá, i vrazí mojí, tiji iznemóhoša i padóša. Ášče opolčítsja na mjá polk, ne ubojítsja sérdce mojé, ášče vostánet na mjá bráň, na Nehó áz upováju. Jedíno prosích ot Hóspoda, tó vzyščú: jéže žíti mí v domú Hospódni vsjá dni životá mojihó, zríti mí krasotú Hospódnu i posiščáti chrám svjatýj Jehó. Jáko skry mjá v seléniji Svojem v déň zol mojích, pokrý mjá v tájni selénija Svojihó, na kámeň voznesé mjá. I nýni se voznesé hlavú mojú, na vrahí mojá: obydoch i požróch v seléniji Jehó žértvu chvalénija i voskliknovénija, pojú i vospojú Hóspodevi. Uslýši, Hóspodi, hlás mój, ímže vozzvách: pomíluj mjá i uslýši mjá. Tebí rečé sérdce mojé, Hóspoda vzyščú. Vzyská Tebé licé mojé, licá Tvojihó, Hóspodi, vzyščú.

Ne otvratí licá Tvojeho ot mené i ne uklonísja hnívom ot rabá Tvojeho: pomóščnik mój búdi, ne otríni mené, i ne ostávi mené, Bóže Spasíteľu mój. Jáko otec mój i máti mój já ostávista mjá, Hospód' že vospriját mjá. Zakonopoloží mí, Hóspodi, v putí Tvojém i nastávi mjá na stezjú právuju vráh mojích rádi. Ne predážd' mené v dúšy stužájuščich mí, jáko vostáša na mjá svidítele neprávědniji i solhá neprávda sebí. Víruju víditi blahája Hospódna na zemlí živých. Poterpí Hóspoda, mužájsja i da kripítsja sérdce tvoje, i poterpí Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 27.

K Tebí, Hóspodi, vozzovú, Bóže mój, da ne premolčíši ot mené, da ne kohdá premolčíši ot mené: i upodóbl'usja nizchod'áščym v rón. Uslýši, Hóspodi, hlás molénija mo-

jehó, vnehdá molíti mí sja k Tebí, vnehdá vzdéti mí rúci mojí ko chrámu svjatómu Tvojemú. Ne privlecý mené so hríšniki i s dílajuščimi neprávdu ne pohubí mené, hlahó-ľuščimi mír s blížnimi svojími, zlája že v serdcách svojích. Dážď ím, Hóspodi, po dilóm ích, i po lukávstvu načínánij ích: po dilóm rukú ích dážd' ím: vzdážď vzdájánije ích ím. Jáko ne razumíša v dilá Hospódňa i v dilá rukú Jehó: razoríši já, i ne sozíždeši já. Blahoslovén Hospód', jáko uslyša hlás molénija mojihó. Hospód' Pomóš-čnik mój, i Zaščítiteľ mój: na Nehó upová sérdce moje, i pomóže mí, i procvité ploť moja, i vóleju mojéju ispovím-sja Jemú. Hospód' utverždénije ľuděj Svojích, i Zaščítiteľ Spasénij christá Svojihó jesť. Spasí ľúdi Tvoja i blahosloví dostojánije Tvoje, i upasí já, i vozmí já do víka.

Psalóm Davídu, ischóda skíniji, 28.

Prinesíte Hóspodevi sýnove Bóžiji, prinesíte Hóspodevi, sýny óvni, prinesíte Hóspodevi slávu i česť. Prinesíte Hóspodevi slávu ímeni Jehó, poklonítešja Hóspodevi vo dvorí svjatím Jehó. Hlás Hospódeň na vodách, Bóh slávy vozhremí, Hospód' na vodách mnóhich. Hlás Hospódeň v krípsti, hlás Hospódeň v velikolípji. Hlás Hóspoda,

sokrušájuščaho kédry, i strýjet Hospód' kédry Livánskija:
i istnít já jáko teľcá Livánska, i vozľúblennyj jáko sýn je-
dinoróž. Hlás Hóspoda, presecájuščaho plámeň ohňá.
Hlás Hóspoda, strjasájuščaho pustýňu, i strjasét Hospód'
pustýňu Kaddíjskuju. Hlás Hospódeň sveršájuščij jeléni, i
otkrýjet dubrávy, i v chráme Jehó vsjáki hlahólet slávu.
Hospód' potóp naseľájet, i sjádet Hospód' Cárj vo vík.
Hospód' krípost' ľúdem Svojím dást, Hospód' blahoslovít
ľúdi Svojá mírom.

Psalóm písní, obnovlénija dómu Davídova, 29.

Voznesú Ťá, Hóspodi, jáko podjál mjá jesí, i ne vozve-
selíl jesí vrahóv mojích o mní. Hóspodi Bóže mój, voz-
zvách k Tebí, i iscílíl mjá jesí. Hóspodi, vozvél jesí ot áda
dúšu mojú, spasl mjá jesí ot nizchoďáščich v róv. Pójte
Hóspodevi, prepodóbniji Jehó, i ispovídajte pámjať svja-
týni Jehó. Jáko hnív v járosti Jehó, i život v vóli Jehó: vé-
čer vodvorítsja plačj, i zaútra rádosť. Áz že rích vo obíliji
mojem: ne podvížusja vo vík. Hóspodi, vóleju Tvojeju
podážd' dobróte mojéj sílu. Otvratíl že jesí licé Tvoje, i
bych smuščén. K Tebí, Hóspodi, vozzovú, i k Bóhu mo-
jemú pomol'úsja. Kája pól'za v króvi mojéj, vnehdá scho-

díti mí vo istlínije? Jedá ispovístsja Tebí pérst', ilí vozvístít istinu Tvojú? Slýša Hospód' i pomílova mja: Hospód' býst' Pomóščnik mój. Obratíl jesí plačj mój v rádošt' mní: rasterzál jesí vrétišče moje, i prepojásal mja jesí vesélijem. Jáko da vospojét Tebí sláva mojá, i ne umiľúsja: Hóspodi Bóže mój, vo vík ispovímsja Tebí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, izstuplénija, 30.

Na Ťá, Hóspodi, upovách, da ne postyžúsja vo vík: právdou Tvojéju izbávi mja i izmí mja. Prikloní ko mní úcho Tvoje, uskorí izjati mja, búdi mí v Bóha Zaščítiteľa, i v dom pribížišča, jéže spastí mja. Jáko deržáva mojá i pribížišče moje jesí Tý, i ímene Tvojeho rádi nastáviši mja, i prepitáješi mja. Izvedéši mja ot síti sejá, júže skryša mí, jáko Tý jesí Zaščítiteľ mój, Hóspodi. V rúci Tvojí

predložú dúch mój: izbávil mja jesí, Hóspodi Bóže ístiny. Voznenavídil jesí chraňáščyja sujetý votščé: áz že na Hóspoda upovách. Vozrádujusja i vozvesel'úsja o mílosti Tvojeje, jáko prizríl jesí na smirénije moje, spasl jesí ot núžd dúšu moju, i nesi mené zatvoríl v rukách vrážijich, postávil jesí na prostránne nózi mojí. Pomíluj mja, Hóspodi, jáko skorbľú: smjatesja járostiju óko moje, dušá mja i utróba mja. Jáko isčezé v bolízni živót mój i léta mja v vozdychánijich, iznemóže niščetóju krípošť mja i kósti mja smjatóšasja. Ot vsích vráh mojích bych ponošénije, i sosídom mojím ziló, i strách znájemym mojím: víd'aščiji mja von bižáša ot mené. Zabvén bych jáko mertv ot sér-dca, bych jáko sosúd pohublén. Jáko slýšach haždénije mnóhich, živúščich ókrest, vnehdá sobrátisja ím vkúpi na mja, prijáti dúšu moju soviščáša. Áz že na Ťá, Hóspodi, upovách, rích: Tý jesí Bóh mój. V rukú Tvojeju žrébiji mojí: izbávi mja iz rukí vráh mojích i ot hoňáščich mja. Prosvití licé Tvoje na rabá Tvojeho, spasí mja mílostiju Tvojeju. Hóspodi, da ne postyžúsja, jáko prizvách Ťá: da postyďátsja nečestíviji i snídut vo ad. Némy da búdut ustný ľstívyja, hlahól'uščyja na právednaho bezzakónije, hor-

dýneju i uničženijem. Koľ mnóhoje mnóžestvo bláhosti Tvojejá, Hóspodi, júže skryl jesí bojáščymsja Tebé, sodílal jesí upovájuščym na Ťá pred sýny čelovíčeskimi. Skrýješi ích v tájni licá Tvojeho ot mjatéža čelovíčeska, pokrýješi ích v króvi ot prerikánija jazýk. Blahoslovén Hospód', jáko udiví mílost' Svojú vo hrádi ohražđenija. Áz že rích vo izstupléniji mojém: otvéržen jěsm ot licá óčiju Tvojeju: sehó rádi uslyšal jesí hlás molítvy mojejá, vnehdá vozvách k Tebí. Vozľubíte Hóspoda, vsí prepodóbniji Jehó, jáko ístiny vzyskájet Hospód', i vzdajét izlíše tvorjáščym hordýňu. Mužájtesja, i da kripítsja sérdce váše, vsí upovájuščiji na Hóspoda.

Psalóm Davídu, rázuma, 31.

Blaženi, íchže ostávišasja bezzakónija i íchže prikrýšasja hrisí. Blažen muž, jemúže ne vminít Hospód' hrichá, nižé jěst' vo ustích jehó lest'. Jáko umolčách, obvetšáša kósti mojá, ot jěže zváti mí vés děň. Jáko děň i nóšč oťahotí na mní ruká Tvojá, vozvratíchsja na strást', jehdá unzé mí tern. Bezzakónije moje poznách i hrichá mojeho ne pokrých, rích: ispovím na mjá bezzakónije moje Hóspodevi, i Tý ostávil jesí nečéstije sérdca mojeho. Za tó po-

mólitsja k Tebí vsják prepodóbnj vo vrémja blahopot-
rébno: obáče v potópe vód mnóhich k nemú ne priblížat-
sja. Tý jesí pribížišče moje ot skórbi obderžášcija mjá: rá-
doste mojá, izbávi mjá ot obyšédšich mjá. Vrazumľú Ťá i
nastávľu Ťá na púť sej, vónže pójdeši, utveržú na Ťá óči
mojí. Ne búdejte jáko koň i mesk, ímže níšť rázuma: broz-
dámi i uzdóju čel'usti ích vosťáhneši, ne približájuščichsja
k tebí. Mnóhi rány hríšnomu, upovájuščaho že na Hós-
poda mílošť obýdet. Veselítejsja o Hóspode, i rádujtesja,
právedniji, i chvalítejsja, vsí práviji sérdcem.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 4. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očísti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Smirénnuju mojú dúšu posití, Hóspodi, vo hriséch vse žitijé iždívšuju: ímže óbrazom bludnícú, prijímí i mené, i spasí mjá. Preplávaja pučínu nastojáščaho žitijá, pomyš-
lájú bézdnú mnóhich mojích zol, i ne iméjaj okormíteľa pomyšlénij, Petróv proveščavájú Tí hlás: spasí mjá, Chris-
té, spasí mjá, Bóže, jáko čelovikoľúbec.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Skóro sovnídem v nevístnik Christóv, da vsí uslýšim blažénnyj hlás Christá Bóha nášeho: prijidíte, ľúbjaščiji nebésnuju slávu, sopričástnicy bývše múdrych dív, ujas-
nívše sviščý nášja víroju.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Dušé, pokájsja préžde ischóda tvojeho, súd neumýten hríšnym jésť i nesterpímyj. Vozopíj Hóspodu vo umiléniji sérdca: sohriších Tí v vídiniji i ne v vídiniji, Ščédryj, mo-
lítvami Bohoródicy uščédri i spasí mjá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Tebí, Hóspodi, jedínomu Blahómu i Nepamjatozlób-
nomu, ispovídaju hrichí mojá, Tebí pripádaju vopijá, ne-
dostójnyj: sohriších, Hóspodi, sohriších i nesmj dostóin
vozzríti na vysótu nebésnuju ot množestva neprávď mo-
jích. No, Hóspodi mój, Hóspodi, dáruj mí slézy umilénija,
jedínyj Bláže i mílostivyj, jáko da ími Ťá umoľú, očístitisja

préžde kónca ot vsjákaho hrichá: strášno bo i hrózno mís-
to ímam projtí, tíla razlučívstva, i množestvo mja mráčnoje
i bezčelovéčnoje démonov srjáščet, i niktóže v pómošč
spútstvujaj ilí izbav'ájaj. Tím pripádaju Tvojeje bláhosti,
ne predážd' obíd'aščym mja, nižé da pochvá'atsja o mní
vrazí mojí, Blahíj Hóspodi, nižé da rekút: v rúki nášja pri-
šél jesí, i nám prédan jesí. Ni, Hóspodi, ne zabúdi ščedrót
Tvojích i ne vzdážd' mí po bezzakónijem mojím, i ne ot-
vratí licá Tvojeho ot mené: no Tý, Hóspodi, nakaží mja,
obáče mílostiju i ščedrótami. Vráh že mój da ne vozrádu-
jetsja o mní, no uhasí jeho na mja preščénija i vse
uprazdní jeho díjstvo, i dážd' mí k Tebí púť neukórnyj,
Blahíj Hóspodi: zanéže i sohrišív, ne pribihóch ko inómu
vračú, i ne prostróch rukí mojejá k bóhu čuždému, ne
otríni úbo molénija mojeho, no uslyší mja Tvojeju blahós-
tiju i utverdí moje sérdce stráchom Tvojím, i da búdet
blahodáť Tvoja na mní, Hóspodi, jáko óhň popa'ájaj ne-
čistyja vo mní pómysly. Tý bo jesí, Hóspodi, svít, páče
vsjákaho svíta: rádošť, páče vsjákija rádsti: upokojénije,
páče vsjákaho upokojénija: žizň ístinnaja i spasénije, pre-
byvájuščeje vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 5.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, ne nadpísan u Jevréj, 32.

Rádujtesja, právedniji, o Hóspode, právym podobájet pochvalá. Ispovídajtesja Hóspodevi v húslich, vo psaltíri desjatostrúnnim pójte Jemú. Vospójte Jemú písň nóvu, dóbre pójte Jemú so vosklicánijem: jáko právo slóvo Hospóдне, i vsjá dilá Jehó v víre. Lúbit mílostyňu i súd Hospód', mílosti Hospóдни ispólň zemľá. Slóvom Hospóдnim nebesá utverdíšasja, i dúchom úst Jehó vsjá síla ích. Sobirájaj jáko mech vódy morskíja, polahájaj v sokróviščach bézdny. Da ubojítsja Hóspoda vsjá zemľá, ot Nehóže da podvížutsja vsí živúščiji po vselénnij. Jáko Tój rečé, i býša, Tój povelí, i sozdášasja. Hospód' razorjájet sovíty jazýkov, otmetájet že mysli ľudéj, i otmetájet sovíty kňazéj. Sovít že Hospóдеň vo vík prebyvájet, pomyšlénija sérđca Jehó v ród i ród. Blažen jazýk, jemúže jést' Hospód' Bóh jehó, ľúdi, jáže izbrá v naslídije Sebí. Iz ne-

besé prizrí Hospód', vídi vsjá sýny čelovíčeskija. Ot hotó-
vaho žilíšča Svojeho prizrí na vsjá živúščyja na zemlí.
Sozdávyj na jedíni serdcá ích, razumivájaj na vsjá dilá
ích. Ne spasétsja cárj mnóhoju síloju, i ispolín ne spasétsja
mnóžestvom kríposti svojejá. Lož koň vo spasénije, vo
mnóžestvi že síly svojejá ne spasétsja. Se óči Hospódni na
bojáščyjasja Jehó, upovájuščyja na mílošť Jehó. Izbáviti ot
smérty dúšy ích, i prepitáti já v hlad. Dušá že náša čájet
Hóspoda, jáko Pomóščnik i Zaščítitel' naš jést'. Jáko o
Ném vozveselítsja sérdce náše, i vo ímja svjatóje Jehó
upováchom. Búdi, Hóspodi, mílošť Tvojá na nás, jákože
upováchom na Ťá.

**Psalóm Davídu, vnehdá izminí licé svoje pred Avimelé-
chom, i otpustí jehó, i otýde, 33.**

Blahoslov'ú Hóspoda na vsjakoje vrémja, výnu chvalá
Jehó vo ustích mojích. O Hóspode pochválitsja dušá mo-
já, da uslýšat krótcyi i vozvesel'átsja. Vozvelíčite Hóspo-
da so mnóju i voznesém ímja Jehó vkúpi. Vzyskách Hós-
poda i uslýša mjá, i ot vsích skorběj mojích izbávi mjá.
Pristupíte k Nemú i prosvitítejsja, i líca váša ne postyd'át-
sja. Sej níščij vozzvá, i Hospód' uslýša jehó, i ot vsích

skorběj jehó spasé jehó. Opolčítsja Ánhel Hospódeň ókrest bojáščichsja Jehó, i izbávit ích. Vkusíte i vídíte, jáko blah Hospód': blažén muž, íže upovájet Náň. Bójtesja Hóspoda, vsí svjatíji Jehó, jáko níšť lišénija bojáščymysja Jehó. Bohátiji obniščáša i vzalkáša, vzyskájuščiji že Hóspoda ne lišátsja vsjákaho bláha. Prijidíte, čáda, poslúšajte mené, stráchu Hospódnu naučú vas. Któ jěšť čelovík choťáj živót, íubjáj dni víditi bláhi? Uderží jazýk tvój ot zlá, i ustní tvójí, jéže ne hlahólati ísti. Uklonísja ot zlá i sotvorí bláho. Vzyščí míra, i požení jehó. óči Hospódni na právednyja, i úši Jehó v molítvu ích. Licé že Hospódne, na tvorjáščyja zlája, jéže potrebíti ot zemlí pámjat' ích. Vozzváša právedniji, i Hospód' uslýša ích, i ot vsích skorběj ích izbávi ích. Bliz Hospód' sokrušénnych sérdcem, i smirénnyja dúchom spasét. Mnóhi skórbi právednym, i ot vsích ích izbávit já Hospód'. Chranít Hospód' vsjá kósti ích, ni jedína ot ních sokrušítsja. Smért' hříšnikov íutá, i nenavíd'áščiji právednaho prehříšat. Izbávit Hospód' dúšy ráb Svojích, i ne prehříšát vsí, upovájuščiji na Nehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 34.

Sudí, Hóspodi, obíd'ášcyja mja, poborí borjúšcyja mja.
Prijmí orúžije i ščit, i vostáni v pómošč mojú. Izsúni mečj,
i zakľučí soprotív hoňáščich mja. Rcy duší mojej: spasení-
je tvoje jesm Áz. Da postyd'átsja i posrámjatsja iščuščiji
dúšu mojú, da vozvraťátsja vspjať i postyd'átsja mysl'aš-
čiji mí zlája. Da búdet jáko prách pred licém vítra, i Án-
hel Hospódeň oskorbľája ích. Da búdet púť ích tma i pól-
zok, i Ánhel Hospódeň pohoňájaj ích: jáko túne skryša mí
páhubu síti svojeja, vsúje ponosíša duší mojej. Da prijídet
jemú síť, júže ne víšť, i lovítva, júže skry, da obýmet jehó,
i v síť da vpadét v ňu. Dušá že moja vozrádujetsja o Hós-
pode, vozveselítsja o spaséniji Jehó. Vsja kósti moja rekút:
Hóspodi, Hóspodi, któ podóben Tebí? Izbavľájaj níšča iz
rukí krípl'sich jehó, i níšča, i ubóha ot raschiščájuščich je-

hó. Vostávše na mja svidítele neprávedniji, jáže ne ví-
ďach, voprošachu mja. Voždáša mí lukávaja voz blahája,
i bezčadije duší mojěj. Áz že, vnehdá oní stužáchu mí, ob-
lačáchsja vo vrétišče, i smirjách postóm dúšu mojú, i mo-
lítva mojá v nédro mojé vozvratítsja. Jáko blížnemu, jáko
brátu nášemu, táko uhoždách, jáko pláča i sítuja, táko
smirjáchsja. I na mja vozveselíšasja i sobrášasja: sobrášas-
ja na mja rány, i ne poznách, razdilíšasja, i ne umilíšasja.
Iskusíša mja, podražníša mja podražnénijem, poskrežetá-
ša na mja zubý svojími. Hóspodi, kohdá úzriši? Ustrój
dúšu mojú ot zlodíjstva ích, ot lév jedinoródnuju mojú.
Ispovímsja Tebí v cérkvi mnózi, v lúdech tážcich vos-
chvaľú Ťá. Da ne vozdájutsja o mní vraždújuščiji mí
neprávedno, nenavíd'áščiji mja tune i pomizájuščiji očí-
ma. Jáko mní úbo mírnaja hlahólachu i na hnív lésti po-
myšľáchu. Razšířiša na mja ustá svojá, réša: bláhože, blá-
hože, vídiša óči náši. Vídil jesí, Hóspodi, da ne premolčí-
ši. Hóspodi, ne otstupí ot mené. Vostáni, Hóspodi, i
vonmí sudú mojemú, Bóže mój i Hóspodi mój, na prjú
mojú. sudí mí, Hóspodi, po právdi Tvojěj, Hóspodi Bóže
mój, i da ne vozdájutsja o mní. Da ne rekút v serdcách

svojích: bláhože, bláhože duší našej, nižé da rekút: požróchom jehó. Da postyd'átsja i posrámjatsja vkúpi rádujuščijisja zlom mojím, da oblekútsja v stud i sram veleréčujuščiji na mjá. Da vozádujutsja i vozvesel'átsja choťáščiji právdy mojejá, i da rekút výnu: da vozvelíčitsja Hospód', choťáščiji míra rabú Jehó. I jazýk mój poučítsja právdi Tvojejí, vés déň chvalé Tvojejí.

V konéc, ótroku Hospódňu Davídu, 35.

Hlahólet prebezzakónnyj sohrišáti v sebí: níst' strácha Bóžija pred očíma jehó. Jáko ul'stí pred ním obrestí bezzakónije svoje i voznenavíditi. Hlahóly úst jehó bezzakónije i leš', ne voschotí razumíti jéže ublažíti. Bezzakónije pomýsli na lóži svojem: predstá vsjákomu putí nebláhu, o zlóbe že ne nehodová. Hóspodi, na Nebesí míloš' Tvojá i ístina Tvojá do óblak. Právda Tvojá, jáko hóry Bóžija, sud'bý Tvojá bézdna mnóha. Čelovíki i skotý spaséši, Hóspodi. Jáko umnóžil jesí míloš' Tvoju, Bóže, sýnove že čelovíčestiji v króvi krilú Tvojejú nadíjatisja ímut. Upijútsja ot túka dómu Tvojejó, i potókom sládosti Tvojejá napojíši já. Jáko u Tebé istóčnik životá, vo svíte Tvojem úzrim svít. Probávi míloš' Tvojú víduščim Ťá i právdu Tvo-

ju právym sérdcem. Da ne prijídet mní nohá hordýni, i ruká hríšniča da ne podvížit mené. Támo padóša vsí díla-juščiji bezzakónije: izrinovéni býša, i ne vozmóhut státi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 36.

Ne revnúj lukávnujuščym, nižé zavídi tvorjáščim bezzakónije. Zané jáko travá skóro ízsšut, jáko zélije zláka skóro otpadút. Upováj na Hóspoda i tvorí blahostýňu, i naselí zémľu, i upaséšisja v bohátstvi jejá. Nasladísja Hóspodevi, i dást tí prošénija sérdca Tvojeho. Otkrýj ko Hóspodu púť tvój i upováj na Neho, i Tój sotvorít: i izvedét, jáko svít, právdu tvoju i sud'bu tvoju, jáko polúdne. Povinísja Hóspodevi i umolí Jehó. Ne revnúj spéjuščemu v putí svojem, čelovíku, tvorjáščemu zakonoprestuplénije. Prestáni ot hníva i ostávi járošť, ne revnúj jéže lukáv-

novati. Zané lukávnjuščiji potrebjátsja, terpjáščiji že Hóspoda, tíji naslíďat zémľu. I ješčé málo, i ne búdet hríšnika, i vzýščeši místo jehó, i ne obrjáščeši. Krótcyi že naslíďat zémľu i naslad'átsja o mnóžestvi míra. Nazirájet hríšnyj právednaho i poskrežésčtet náň zubý svojími. Hospód' že posmeétsja jemú, zané prozirájet, jáko prijídet déň jehó. Mečj izvlekóša hríšnicy, napriahóša lúk svój, nizložíti ubóha i níšča, zakláti právyja sérdcem. Mečj ích da vnídet v sérdca ích, i lúcy ích da sokrušátsja. Lúčše máloje právedniku, páče bohátstva hríšnych mnóha. Zané mýšcy hríšnych sokrušátsja, utverždájjet že právednyja Hospód'. Víst' Hospód' putí neporóčnych, i dostojánije ích vo vík búdet. Ne postyd'átsja vo vrémja l'útoje, i vo dnech hláda nasýtátsja, jáko hríšnicy pohíbnut. Vrazí že Hospódni, kúpno proslávitisja ím i voznestísja, isčezájušče jáko dým isčezóša. Zajémlet hríšnyj i ne vozvratít, právednyj že ščédrit i dajét. Jáko blahoslovjáščiji Jehó naslíďat zémľu, klenúščiji že Jehó potrebjátsja. Ot Hóspoda stopý čelovíku ispravľájutsja, i putí jehó voschóščet ziló. Jehdá padét, ne razbijétsja, jáko Hospód' podkripľájet rúku jehó. Junéjšij bych, íbo sostaríchsja, i ne vídich prá-

vedníka ostávlena, nižé símeni jehó prosjášča chlíby. Vés děň mílujet i vzaím dajét právednyj, i símjá jehó vo blahoslovénije búdet. Uklonísja ot zlá i sotvorí bláho, i vse-lísja vo vík víka. Jáko Hospód' l'úbit súd i ne ostávit pre-podóbných Svojích, vo vík sochraňátsja. Bezzakónnicy že izženútsja, i símjá nečestívých potrebítsja. Právednicy že naslíd'at zémľu i vseľátsja vo vík víka na nej. Ustá právednaho poučátsja premúdrosti, i jazýk jehó vozhlahólet súd. Zakón Bóha jehó v sérdce jehó, i ne zápnutsja stopý jehó. Smatřájet hríšnyj právednaho i íščet jéže umertvíti jehó. Hospód' že ne ostávit jehó v rukú jehó, nižé osúdit jehó, jehdá súdit jemú. Poterpí Hóspoda i sochraní púť Jehó, i voznesét Ťá, jéže naslíditi zémľu, vnehdá potreb-ľátsja hríšnikom úzřiši. Vídich nečestívaho prevoznos-jáščasja i výsjaščasja, jáko kédry Livánskija. I mímo idóch, i se ne bí, i vzyskách jehó, i ne obrítesja místo jehó. Chra-ní nezlóbije i vížd' pravotú, jáko jésť ostánok čelovíku mírnu. Bezzakónnicy že potrebjátsja vkúpi: ostáncy že nečestívých potrebjátsja. Spasénije že právedných ot Hóspoda, i Zaščítitel' ích jésť vo vrémja skórbi. I pomóžet

ím Hospód', i izbávit ích, i ízmet ích ot hríšnik, i spasét ích, jáko upováša na Nehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 5. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstviye Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi

nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 5:

Strášnyj Tvój prestól, lukávoje moje žitijé. I któ mjá izbávit tohdášniža núždy, ášče ne Tý pomíluješi mjá, Christé Bóže, jáko Šcedr i čelovikoľúbec?

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Popečénije žitijá izhná mjá rajá, i čtó sotvorjú, otčájan-nyj. Seho rádi tolkú vo vratá i zovú: Hóspodi, Hóspodi, otvérzi mí pokajánijem i spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Kij narečém chrám Tvój, Bohoródice? Pristánišče li duchóvnoje? ilí raj sládosti nebésnyja, chodátajstven žízni nekončájemyja? Vsjá bo ímaši dóbraja, vsehdá molísja Christú spastísja dušám našim.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítku:

Bóže právednyj i chváľnyj, Bóže velíkij i krípkiy, Bóže prevíčnyj, uslyši hríšneho múža molítku v čas sej: uslyši mja, obeščavyj uslyšati vo ístini Ťá prizyvájuschich, i ne omerzí mja, nečístyja ustní imúšča i vo hriséch soderžíma, upovánije vsích koncév zemlí i stránstvujuščich daléče. Prijmí orúžije i ščit i vostáni v pómošč mojú: izléj meč i zakľučí soprotív hoňáščich mja. Zapretí nečístym duchovóm ot licá bezúmija mojehó, i da otlučítsja ot mojejá mysli dúch nénavisti i zlopomnéniya, dúch závisti i lésti, dúch bojážni i unýniya, dúch hórdosti i vsjákija inýja zlóbny: i da uhasnet vsjakoje razžžénije i dvižénije plóti mojejá, ot dijavaľskaho díjstva sostavľájemoje, i da prosvitítsja mojá dušá i tílo, i dúch svítom Tvojeho Božéstvennaho poznánija: da mnóžestvom ščedrót Tvojích dostíhnu sojedinénija víry, v múža soveršénna, v méru vózrasta, i proslávľu so Ánhely i vsími svjatými Tvojími vsečestnóje i velikolípoje ímja Tvoje, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 6.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, v vospominánije o subbóti, 37.

Hóspodi, da ne járostiju Tvojéju obličíši mené, nižé hnívom Tvojím nakážeši mené. Jáko stríly Tvojá unzóša vo mní, i utverdíl jesí na mní rúku Tvoju. Níš' iscilenija v plóti mojéj ot licá hníva Tvojhó, níš' míra v kostích mojích ot licá hrích mojích. Jáko bezzakónija mojá prevzydóša hlavú mojú, jáko brémja ťážkoje o'ahotíša na mní. Vozsmerdéša i sohníša rány mojá ot licá bezúmija mojhó. Postradách i slákóchsja do koncá, vés déň sítuja choždách. Jáko ľadvija mojá napólnišasja poruhánij, i níš' iscilenija v plóti mojéj. Ozlóblen bych i smiríchsja do zelá, rykách ot vzdychánija sérdca mojhó. Hóspodi, pred Tobóju vsé želánije mojé i vzdychánije mojé ot Tebé ne utaísja. Sérdce mojé smjatésja, ostávi mja silá mojá, i svít očiju mojéju, i tój níš' so mnóju. Drúzi mojí i ískrenniji mojí prjámó mní priblížišasja i stáša, i blížniji mojí otda-

léče mené stáša i nuždáchusja íščuščiji dúšu mojú, i íščuščiji zlája mní hlahólachu sújetnaja i l'stívnym vés déň poučáchusja. Áz že jáko hluch ne slýšach i jáko ním ne otverzájaj úst svojích. I bych jáko čelovík ne slýšaj i ne imýj vo ustích svojích obličénija. Jáko na Ťá, Hóspodi, upovách, Tý uslýšiši, Hóspodi Bóže mój. Jáko rích: da ne kohdá porádujut mí sja vrazí mojí: i vnehdá podvižátisja nohám mojím, na mjá veleréčevaša. Jáko áz na rány hotóv, i bolízň mójá predo mnóju jést' výnu. Jáko bezzakónije moje áz vozviščú i popekúsja o hrisé mojém. Vrazí že mojí živút i ukripíšasja páče mené, i umnóžišasja nena víd'aščiji mjá bez právdy. Vozdajúščiji mí zlája vozblahája obolháchu mjá, zané hoňách blahostýňu. Ne ostávi mené, Hóspodi Bóže mój, ne otstupí ot mené. Vonmí v pómošč mojú, Hóspodi spasénija mojehó.

V konéc, Idithúmu, písň Davídu, 38.

Rích: sochraňú putí mojá, jéže ne sohrišáti mí jazýkom mojím: položích ustóm mojím chranílo, vnehdá vostáti hrišnomu predo mnóju. Oniméch i smiríchsja, i umolčách ot blah, i bolízň mójá obnovísja. Sohrijasja sérdce moje vo mní, i v poučéniji mojém razhorítsja óhň. Hlahólach ja-

zýkom mojím: skaží mí, Hóspodi, končínu mojú i čisló dnej mojích, kóje jést' Da razumíju, čtó lišájusja áz? Se pjádi položíl jesí dni mojá, i sostáv mój jáko ničtóže pred Tobóju, obáče vsjáčeskaja sujetá vsják čelovík živýj. Úbo óbrazom chódit čelovík, obáče vsúje mjatétsja: sokróviščstvujet, i ne víst', komú soberét já. I nýni któ terpénije mojé, ne Hospód' li? I sostáv mój ot Tebé jést'. Ot vsích bezzakónij mojích izbávi mjá, ponošenije bezúmnomu dal mjá jesí. Oniméch i ne otverzóch úst mojích, jáko Tý sotvoríl jesí. Otstávi ot mené rány Tvojá: ot kríposti bo rukí Tvojejá áz isčezóch. Vo obličénijich o bezzakóniji nakazál jesí čelovíka i istájal jesí, jáko paučínu, dúšu jehó: obáče vsúje vsják čelovík. Uslýši molítvu mojú, Hóspodi, i molénije mojé vnuší, slez mojích ne premolčí: jáko presél'nik áz jésm u Tebé i prišléc, jákože vsí otcý mojí. Oslábi mí, da počíju, préžde dáže ne otydú, i ktomú ne búdu.

V konéc, psalóm Davídu, 39.

Terpjá, poterpéch Hóspoda, i vňat mí, i uslýša molítvu mojú. I vozvedé mjá ot róva strastěj, i ot brénija tíny, i postávi na kámeni nózi mojí, i isprávi stopý mojá, i vloží vo ustá mojá písň nóvu, pénije Bóhu nášemu. Úzrjat mnózi i

ubojátsja, i upovájut na Hóspoda. Blažen muž, jemúže jésť ímja Hospódne upovánije jehó, i ne prizrí v sujetý i neistovlénija lóžnaja. Mnóha sotvoríl jesí Tý, Hóspodi, Bóže mój, čudesá Tvojá i pomyšlénijem Tvojím níšť któ upodóbitsja Tebí: vozvístich i hlahólach, umnóžišasja páče čislá. Žértvy i prinošénija ne voschotíl jesí, tílo že sveršíl mí jesí, vsesožžénij i o hrisé ne vzyskál jesí. Tohdá rích: se prijidú, v hlavízne knížne písano jésť o mní: jéže sotvoríti vóľu Tvojú, Bóže mój, voschotích, i zakón Tvój posredé čréva mojihó. Blahovestích právdu v cérkvi velícij, se ustnám mojím ne vozbraňú: Hóspodi, Tý razumíl jesí. Právdu Tvoju ne skrych v sérdci mojém, ístinu Tvoju i spasénije Tvoje rích, ne skrych mílošť Tvoju i ístinu Tvoju ot sónma mnóha. Tý že, Hóspodi, ne udalí ščedrót Tvojích ot mené: mílošť Tvojá i ístina Tvojá výnu da zastúpíte mjá. Jáko oderžáša mjá zlája, ímže níšť čislá, postihóša mjá bezzakónija mojá, i ne vozmojóch zríti, umnóžišasja páče vlas hlavý mojejá, i sérdce moje ostávi mjá. Blahovolí, Hóspodi, izbávití mjá: Hóspodi, vo jéže pomoščí mí vonmí. Da postyd'átsja i posrámjatsja vkúpi íščuščiji dúšu moju izjáti jú, da vozvraťátsja vspjať i po-

styd'átsja choťáščiji mí zlája. Da prijímut ábije stud svój hlahóľuščiji mí: bláhože, bláhože. Da vozrádujutsja i vozvesel'átsja o Tebí vsí íščuščiji Tebé, Hóspodi, i da rekút výnu: da vozveličitsja Hospód', ľúbjaščiji spasénije Tvoje. Áz že níšč jésm i ubóh, Hospód' popečétsja o mní. Pomóščnik mój i Zaščítitel' mój jesí Tý, Bóže mój, ne zakosní.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm Davídu, 40.

Blažen razumivájaj na níšča i ubóha, v deň ľut izbávit jehó Hospód'. Hospód' da sochranít jehó i živít jehó, i da ublažit jehó na zemlí, i da ne predást jehó v rúki vrahóv jehó. Hospód' da pomóžet jemú na odré bolízni jehó: vse lóže jehó obratíl jesí v bolízni jehó. Áz rích: Hóspodi, pomíľuj mjá, iscilí dúšu mojú, jáko sohriších Tí. Vrazí mo-

jí reša mní zlája: kohdá úmret i pohíbnet ímja jehó? I vchoždáše víditi, vsúje hlahólaše sérdce jehó, sobrá bezzakónije sebí, ischoždáše von i hlahólaše vkúpi. Na mjá šeptáchu vsí vrazí mojí, na mjá pomyšláchu zlája mní. Slóvo zakonoprestúpnoje vozložíša na mjá: jedá spjaj ne priložit voskresnúti? Íbo čelovík míra mojehó, na nehóže upovách, jadýj chlíby mojá, vozvelíči na mjá zapinánije. Tý že, Hóspodi, pomíluj mjá i vozstávi mjá i vzdám ím. V sem poznách, jáko voschotíl mjá jesí, jáko ne vozrádujetsja vráh mój o mní. Mené že za nezlóbije prijál i utverdíl mjá jesí pred Tobojú vo vík. Blahoslovén Hospód' Bóh Izrájilev ot víka i do víka: búdi, búdi.

V konec, v rázum, synóm Koréjovym, psalóm Davídu,

41.

Ímže óbrazom želájet jeléň na istóčniki vodnýja, síce želájet dušá mojá k Tebí, Bóže. Vozžadá dušá mojá k Bóhu Krípkomu, Živómu: kohdá prijidú i jav'úsja licú Bóžiju? Býša slézy mojá mní chleb déň i nóšč, vnehdá hlahólatisja mní na vsják déň: hdí jest' Bóh tvój? Sijá pomjanúch i izlijách na mjá dúšu mojú, jáko projdú v místo selénija dívna, dáže do dómu Bóžija, vo hlási rádovanija i

ispovídanija šúma prázdnujuščaho. Vskúju priskórbna jesí, dušé mojá? I vskúju smuščáješi mjá? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú, spasénije licá mojihó, i Bóh mój. Ko mní samomú dušá mojá smjatésja: sehó rádi pomjanúch Tá ot zemlí Jordánski i Jermonijímski, ot horý mályja. Bézdna bézdnu prizyvájjet vo hlási chľábij Tvojích, vsjá vysotý Tvojá i vólny Tvojá na mní prejdóša. V déň zapovésť Hospód' mílost' Svoju, i nóščiju písň Jehó ot mené, molítva Bohu životá mojihó. Rekú Bóhu: Zastúpnik mój jesí, počtó mjá zabýl jesí? I vskúju sítuja choždú, vnehdá oskorbl'ájet vráh? Vnehdá sokrušátisja kostém mojím, ponošáchu mí vrazí mojí, vnehdá hlahólati ím mní na vsják déň: hdí jésť Bóh tvój? Vskúju priskórbna jesí, dušé mojá? I vskúju smuščáješi mjá? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú, spasénije licá mojihó, i Bóh mój.

Psalóm Davídu, ne nadpísan u Jevréj, 42.

Sudí mí, Bóže, i rásudí prjú mojú, ot jazýka neprepodóbná, ot čelovíka neprávedná i ľstíva izbávi mjá. Zané Tý jesí, Bóže, Kríposť mojá, vskúju otrínul mjá jesí? I vskúju sítuja choždú, vnehdá oskorbl'ájet vráh? Poslí svít

Tvoj i istinu Tvojú, ta mja nastávista i vvedósta mja v hóru svjatúju Tvoju i v selénija Tvojá. I vnídu k žértvenniku Bóžiju, k Bóhu veseláščemu júnosť mojú, ispovímsja Tebí v húslich, Bóže, Bóže mój. Vskúju priskórbna jesí, duše mojá? I vskúju smuščáješi mja? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú, spasénije lica mojihó, i Bóh mój.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, synóm Koréjovym, v rázum, 43.

Bóže, ušíma nášima uslyšachom, i otcý naši vozvistíša nám dílo, jéže sodílal jesí vo dnech ích, vo dnech drév-nich. Ruká Tvojá jazýki potrebí, i nasadíl já jesí, ozlóbil jesí lúdi i izhnál jesí já. Ne bo mečem svojim naslídiša zémľu, i mýšca ích ne spasé ích, no desníca Tvojá, i mýšca Tvojá, i prosviščénije licá Tvojihó, jáko blahovolíl jesí v níh. Tý jesí Sám Cárj mój i Bóh mój, zapovídajaj spasé-

nija Jákovľa. O Tebí vrahí nášja izbodém róhi, i o ímeni Tvojém uničizím vostajúščyja na nás. Ne na lúk bo mój upováju, i mečj mój ne spasét mené. Spasl bo jesí nás ot stužájuščich nám, i nenavid'áščich nás posramíl jesí. O Bózi pochválimsja vés déň i o ímeni Tvojém ispovímysja vo vík. Nýni že otrínul jesí i posramíl jesí nás, i ne izýdeši, Bóže, v sílach nášich. Vozvratíl jesí nás vspjať pri vrazích nášich, i nenavid'áščiji nás raschiščáchu sebí. Dal jesí nás jáko óvcy snídi, i vo jazýcich razsíjal nás jesí. Otdál jesí ľúdi Tvojá bez ciný, i ne bí množestvo v vosklicánijich nášich. Položil jesí nás ponošénije sosídom nášim, podražnénije i poruhánije súščym ókrest nás. Položil jesí nás v prítču vo jazýcich, pokivániju hlavý v ľúdech. Vés déň sram mój predó mnóju jést', i stud licá mojihó pokrýmjá ot hlása ponošájuščaho i oklevetájuščaho, ot licá vrážija i izhoňáščaho. Sijá vsjá prijidóša na nás, i ne zabýchom Tebé, i ne nepráv dovachom v zavíte Tvojém. I ne otstupí vspjať sérdce naše, i ukloníl jesí stezí naša ot putí Tvojehó. Jáko smiríl jesí nás na místi ozloblénija, i prikry nás síň smértnaja. Ášče zabýchom ímja Bóha nášeho i ášče vzdíchom rúki naša k bóhu čuždému. Ne Bóh li

vzýščet sích? Tój bo víst' tájnaja sérdca. Zané Tebé rádi umerščvľájemsja vés děň, vminíchomsja jáko óvcy zakolénija. Vostáni, vskúju spíši, Hóspodi? Voskresní i ne otríni do koncá. Vskúju licé Tvoje otvraščáješi? Zabyváješi niščetú našu i skorbj našu? Jáko smirísja v pérst' dušá naša, priľpé zemlí utróba naša. Voskresní, Hóspodi, pomozí nám i izbávi nás ímene rádi Tvojeho.

V konec, o izmiňájemych, synóm Koréjovym, v rázum, písň o vozľúblennim, 44.

Otrýhnu sérdce moje slóvo bláho, hlahól'u áz dilá mojá carévi: jazýk mój trošť knížnika skoropísca. Krasén dobrotoju páče synóv čelovíčeskich, izlijásja blahodáť vo ustnách Tvojích, sehó rádi blahosloví Ťá Bóh vo vík. Prepojáš mečj Tvój po bedré Tvoje, Síľne. Krasotóju Tvojeju i dobrotoju Tvojeju, i naľacý, i uspeváj, i cárstvuj ístiny rádi i krótosti, i právdy, i nastávit Ťá dívno desníca Tvojá. Stríly Tvojá izoščrény, Síľne, ľúdi je pod Toboju padút v sérdcy vráh carévych. Prestól Tvój, Bóže, vo vík víka: žezl právosti, žezl Cárstvija Tvojeho. Vozľubíl jesí právdu i voznenavídil jesí bezzakónije, sehó rádi pomáza Ťá, Bóže, Bóh Tvój jeléjem rádoti, páče pričástnik Tvojích.

Smírna i stákti i kassía ot riz Tvojích, ot tázestej slonó-
vych, iz níhže vozveseliša Tjá. Dščeri carěj v česti Tvojej,
predstá Caríca odesnúju Tebé, v rízach pozlaščénnych
odíjana preispeščréna. Slýši, Dšči, i vížd', i prikloní úcho
Tvoje, i zabúdi l'údi Tvojá, i dom otcá Tvojeho. I vozželá-
jet Cárj dobróty Tvojejá: zané Tój jést' Hospód' Tvój i po-
kloníšisja Jemú. I dšči Tírova s dáry, licú Tvojemú pomó-
l'atsja bohátiji l'údstiji. Vsjá sláva Dščére Carévy vnutrij,
rjásny zlatými odíjana i preispeščréna. Privedútsja Carjú
dívy v slíd jejá, ískrennija jejá privedútsja Tebí. Privedút-
sja v veseliji i rádovaniji, vvedútsja v chrám Carév. Vmís-
to otec tvojích býša sýnove tvojí: postáviši já kňázi po
vsěj zemlí. Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi.
Sehó rádi l'údije ispovíd'atsja Tebí vo vík i vo vík víka.

V konéc, synóm Koréjovym, o tájných, psalóm, 45.

Bóh nám Pribížišče i Síla, Pomóščnik v skórbech, obrít-
šich nás ziló. Sehó rádi ne úbojímsja, vnehdá smuščájetsja
zeml'á i prelahájutsja hóry v serdcá morskája. Vozšumíša
i smjatóšasja vódy ích, smjatóšasja hóry krípostiju Jehó.
Réčnaja ustremlénija vesel'át hrád Bóžij: osvjatíl jést' selé-
nije Svoje Výšnij. Bóh posredé jehó, i ne podvížitsja: po-

móžet jemú Bóh útro zaútra. Smjatóšasja jazýcy, ukloníšasja cárstvija: dadé hlás Svój Výšnij, podvížesja zemľá. Hospód' sil s námi, Zastúpnik naš Bóh Jákovľ. Prijidíte i vídite dilá Bóžija, jáže položí čudesá na zemlí: otjémľa bráni do konéc zemlí, lúk sokrušít i slómit orúžije, i ščitý sožžét ohném. Uprazdnítešja i razumíte, jáko Áz jésm Bóh: voznesúsja vo jazýcich, voznesúsja na zemlí. Hospód' sil s námi, Zastúpnik naš Bóh Jákovľ.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 6. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Hospodi, pomiluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hospodi Jisúse
Christé, Bóže náš, pomiluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 3:

Chvalú prinošú Tí, Hospodi, prehrišénija mojá vsjá
vozviščáju Tí, Bóže, obratív pomiluj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Spasí mjá, Bóže mój, jákože inohdá mytarjá spasl jesí, i bludnícy slez ne prezrívj, i moje vozdychánije prijímí, Spáse mój, i spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Rábski nýni pritekáju k pokróvu Tvojemú, Preneporóčnaja: izbávi mjá, Bohorodíteľnice, slijánija strastěj, jáko bezstrástija Vinóvnaho Róždšaja.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Blahodarím Ťá, Hóspodi Bóže naš, o vsích blahodijánijich Tvojích, jáže ot pėrvaho vózrasta do nastojáščaho v nás, nedostójnych, bývšich, o íchže vímy i ne vímy, o javlėnnych i nejavlėnnych, jáže dílom bývšich, i slóvom: vozľubívuj nás, jákože i Jedinoródnaho Tvojeho Sýna o nás dáti izvólivuj. Spodóbi i nás dostójny býti Tvojeja ľubvé. Dážď slóvom Tvojím múdrost' i stráchom Tvojím vdochní krípóš' ot Tvojeja síly, i ášče čtó choťášče ilí ne choťášče sohrišíchom, prostí, i ne vminí i sochraní dúšu našu svjátu, i predstávi jú Tvojemú prestólu, sóvisť imúšču čístu, i konec dostóin čelovikoľúbija Tvojeho. I pomjaní, Hóspodi, vsích prizyvájuščich ímja Tvoje vo ístini: pomjaní vsích, bláha ilí soprotívnaja nám choťáščich: vsí bo čelovécy jesmý, i vsúje vsják čelovík. Tímže mólimsja Tebí, Hóspodi: podážď nám Tvojeho blahoutróbjia véliju míloš'.

KATHÍZMA 7.

Hospodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, synóm Koréjovym, psalóm, 46.

Vsí jazýcy vospleščíte rukámi, vosklíknite Bóhu hlásom rádovanija. Jáko Hospód' Výšnij strášen, Cárj vélij po vsěj zemlí. Pokorí l'údi nám i jazýki pod nóhi nášja: izbrá nám dostojánije Svoje, dobrótu Jákov'ľu, júže vozľubí. Vzýde Bóh v voskliknovéniji, Hospód' vo hlási trúbne. Pójte Bohu nášemu, pójte, pójte Carévi nášemu, pójte. Jáko Cárj vsejá zemlí Bóh, pójte razúmno. Vocarísja Bóh nad jazýki, Bóh sedít na prestóli svjatím Svojém. Kňázi l'údstiji sobrášasja s Bóhom Avraámlim. Jáko Bóžiji deržávniji zemlí ziló voznesóšasja.

Psalóm písni, synóm Koréjovym, vtorýja subbóty, 47.

Vélij Hospód' i chválen ziló vo hrádi Bóha nášeho, v horí svjatěj Jehó. Blahokorénnym rádovanijem vsejá zemlí: hóry Sijónskija, rébra séverova, hrád Carjá Velíkaho. Bóh v t'ážestech jehó znájemj jést', jehdá zastupájet jehó.

Jáko se cárije zémstiji sobrášasja, snidóšasja vkúpi. Tíji vídivše táko, udivíšasja, smjatóšasja, podvihóšasja. Trépet priját já: támo bolízni jáko raždájuščija. Dúchom búrnym sokrušíši korablí Farsíjskija. Jákože slýšachom, táko i vídichom vo hrádi Hóspoda sil, vo hrádi Bóha nášeho, Bóh osnová jehó vo vík. Prijáchom, Bóže, mílosť Tvoju posredé ľuděj Tvojích. Po ímeni Tvojemú, Bóže, táko i chvalá Tvojá na koncách zemlí, právdy ispólň desníca Tvojá. Da vozveselítsja horá Sijónskaja i da vozrádujutsja dščéri Judéjskija sudéb rádi Tvojích, Hóspodi. Obydíte Sijón i obymíte jehó, povídite v stolpéch jehó. Položíte serdcá váša v sílu Jehó i razdilíte dómy Jehó, jáko da povíte v ródi inóm. Jáko Tój jěsť Bóh naš vo vík i vo vík víka, Tój upasét nás vo víki.

V konéc, synóm Koréjovym, psalóm, 48.

Uslýšite sijá vsí jazýcy, vnušíte vsí živúščiji po vselénij: zemnoródniji že i sýnove čelovíčestiji, vkúpi bohát i ubóh. Ustá mojá vozhlahóľut premúdrošť, i poučénije sérdca mojehó rázum. Prikloňú v prítču úcho mojé, otvérzu vo psaltíri hanánije mojé. Vskúju bojúsja, v déň ľut? Bezzakónije pjatý mojejá obýdet mjá. Nadíjuščijisja

na sílu svojú i o množestvi bohátstva svojehó chváľašči-
jisja, brat ne izbávit, izbávit li čelovík? Ne dást Bóhu iz-
mény za sja, i cénu izbavlénija duší svojejá, i utrudísja vo
vík. I živ búdet do koncá, ne úzrit páhuby. Jehdá uvídit
premúdryja umirájušcyja, vkúpi bezúmen i nesmyslen
pohíbnut i ostávjat čuždím bohátstvo svoje. I hróbi ích ži-
líšča ích vo vík, selénija ích v ród i ród, narekóša imená
svojá na zemľách. I čelovík v česti sýj ne razumí, priložís-
ja skotóm nesmyslennym i upodóbisja ím. Sej púť ích
soblázn ím, i po sích vo ustích svojích blahovoľát. Jáko
óvcy vo ádi položení súť, smérť upasét já, i obladájut ími
práviji zaútra, i pómošč ích obetšájet vo ádi, ot slávy svo-
jejá izrinovéni býša. Obáče Bóh izbávit dúšu mojú iz ruki
ádovy, jehdá prijemlet mjá. Ne ubójsja, jehdá razbohatíjet
čelovík ilí jehdá umnóžitsja sláva dómu jehó: jáko vnehdá
umréti jemú, ne vózmet vsjá, nižé snídet s ním sláva jehó.
Jáko dušá jehó v životí jehó blahoslovítsja: ispovítsja Te-
bí, jehdá blahosotvoríši jemú. Vnídet dáže do róda otéc
svojích, dáže do víka ne úzrit svíta. I čelovík v česti sýj ne
razumí, priložísja skotóm nesmyslennym i upodóbisja
ím.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 49.

Bóh bohóv Hospód' hlahóla i prizvá zémľu ot vostók
sólnca do západ. Ot Sijóna blaholípije krasotý Jehó. Bóh
jávi prijídet, Bóh naš, i ne premolčít: óhň pred Ním voz-
horítsja, i ókrest Jehó búrja zíl'na. Prizovét Nébo svýše i
zémľu razsudíti ľúdi Svojá. Soberíte Jemú prepodóbnyja
Jehó, zaviščájuščyja zavít Jehó o žértvach. I vozvisťát ne-
besá právdu Jehó, jáko Bóh sudijá jésť. Uslýšite, ľúdije
mojí, i vozhlahóľu vam, Izrájiľu, i zasvidíteľstvujú tebí:
Bóh, Bóh tvój jésm Áz. Ne o žértvach tvojích obličú Ťá,
vsesožžénija že Tvojá predo Mnóju súť výnu. Ne prijímú
ot dómu Tvojehó teľcív, nižé ot stad tvojích kozlív. Jáko
mojí súť vsí zvírije dubrávniji, skóti v horách i volóve.
Poznách vsjá pticy nebésnyja, i krasotá sél'naja so Mnóju
jésť. Ášče vzálču, ne rekú tebí: Mojá bo jésť vselén'naja i

ispolnénije jejá. Jedá jam mjasá júnča ilí króvj kozlón píjú? Požrí Bóhovi žértvu chvalý i vzdážd' Výšnemu mólitvy Tvojá. I prizoví Mjá v déň skórbi tvojejá, i izmú Ťá, i prosláviši Mjá. Hríšniku že rečé Bóh: vskúju tý povídaješi opravdánija Mojá i vosprijémleši zavít Mój ustý tvojími? Tý že vozněnavídil jesí nakazánije i otvérhl jesí slovesá Mojá vspjať. Ášče vídil jesí táŤá, tekl jesí s ním, i s preľubodíjem učástije tvoje polahál jesí. Ustá Tvojá umnóžiša zlóbu, i jazýk tvój spleťáše ľščénija. Sed'á, na bráta tvojeho klevetál jesí i na sýna mátere tvojejá polahál jesí soblázn. Sijá sotvoríl jesí i umolčách, vozněpščevál jesí bezzakónije, jáko búdu tebí podóben. Obličú Ťá i predstávľu pred licém tvójím hrichí Tvojá. Razumíte úbo sijá, zabyvájuščiji Bóha, da ne kohdá pochítit, i ne bújet izbavľájaj. Žértva chvalý proslávit Mjá, i támo púť, ímže javľú jemú spasénije Mojé.

V konéc, psalóm Davídu, vnehdá vníti k nemú Nathánu proróku, jehdá vníde k Virsavíji, žení Uríjevi, 50.

Pomíluj mjá, Bóže, po velícij mílosti Tvoje, i po mnóžestvu ščedrót Tvojích očísti bezzakónije mojé. Naipáče omýj mjá ot bezzakónija mojihó, i ot hrichá mojihó očísti

mjá. Jáko bezzakónije moje áz znáju i hrích mój predo mnóju jést' výnu. Tebí Jedínomu sohriších, i lukávoje pred Tobóju sotvorích, jáko da opravdíšisja vo sloveséch Tvojích i pobeďiši, vnehdá sudíti Tí. Se bo v bezzakónijich začát jésm, i vo hriséch rodí mjá máti mojá. Se bo ístinu vozľubíl jesí, bezvístnaja i tájnaja premúdrosti Tvojejá javíl mí jesí. Okropíš i mjá issópom, i očíščusja, omýješ i mjá, i páče sníha ubel'úsja. Slúchu mojemú dási rásost' i vesélije, vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé Tvoje ot hrích mojích, i vsjá bezzakónija mojá očísti. Sérđce čísto sozízdi vo mní, Bóže, i dúch prav obnoví vo utróbe mojéj. Ne otvérži mené ot licá Tvojeho, i Dúcha Tvojeho svjatáho ne otymí ot mené. Vozdážd' mí rásost' spasénija Tvojeho, i Dúchom Vladýčnim utverdí mjá. Naučú bezzakónnyja putém Tvojím, i nečestíviji k Tebí obraťátsja. Izbávi mjá ot krovéj, Bóže, Bóže spasénija mojeho, vozrádujetsja jazýk mój právdi Tvoje. Hóspodi, ustní mojí otvérzeš i ustá mojá vozvisťát chvalú Tvojú. Jáko ášče by voschotíl jesí žértvy, dal bych úbo, vsesožžénija ne blahovolíš. Žértva Bóhu dúch sokrušén, sérđce sokrušénno i smirénno Bóh ne uničízít. Ublaží, Hóspodi, blahovoléni-

jem Tvojím Sijóna, i da sozíždutsja stíny Jerusalímskija.
tohdá blahovolíši žértvu právdy, voznošénije i vsesožehájemaja: tohdá vozložát na oltárj Tvój teľcý.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

V konéc, rázuma Davídu, vnehdá prijítí Dojíku Iduméjsku, i vozvistítí Saúlu, i reščí jemú: prijíde Davíd v dóm Avimeléchov, 51.

Čtó chválišisja vo zlóbe, síľne? Bezzakónije vés děň.
Neprávdu umýsli jazýk tvój, jáko brítvu izoščrénu sotvoríl jesí lešť. Vozľubíl jesí zlóbu páče blahostýni, neprávdu néže hlahólati právdu. Vozľubíl jesí vsjá hlahóly potópnýja, jazýk ľstiv. Sehó rádi Bóh razrušít Ťá do koncá, vos-tórhnet Ťá, i preselít Ťá ot selénija tvojeho i kóreň tvój ot zemlí živých. Úzrjat právedniji i ubojátsja, i o něm voz-smejútsja i rekút: se čelovík, íže ne položí Bóha Pomóš-

čnika sebi, no upová na množstvo bohatstva svojého, i vozmóže suétoju svojéju. Áz že jáko máslina plodovíta v domú Bóžiji, upovách na mίlost' Bóžiju vo vík i vo vík víka. Ispovίmsja Tebί vo vík, jáko sotvorίl jesί, i terplú ímja Tvojé, jáko bláho pred prepodóbnymi Tvojími.

V konéc, o Majeléthi, rázuma Davidu, 52.

Rečé bezúmen v sérdci svojem: nίst' Bóh, rastlíša i omerzíšasja v bezzakónijich, nίst' tvorjáj blahóje. Bóh iz nebesé prinίče na sýny čelovíčekija, víditi, ášče jést' razumívájaj ilí vzyskájaj Bóha? Vsí ukloníšasja, vkúpi nepotrébni býša, nίst' tvorjáj blahóje, nίst' do jedínaho. Ni li urazumíjut vsí dílajuščiji bezzakónije, snidájuščiji ľúdi mojá v sníd' chlíba, Hóspoda ne prizváša. Támo ustrašíšasja strácha, idíze ne bí strách, jáko Bóh rászýpa kósti čelovikouhódnikov: postydéšasja, jáko Bóh uničíží ích. Któ dást ot Sijóna spasénije Izrájilevo? Vnehdá vozvratít Bóh plinénije ľudéj Svojích, vozrádujetsja Jákov i vozveselítsja Izrájil'.

V konéc, v písnech, rázuma Davídu, vnehdá prijítí Ziféjem, i reščí Saúlovi: ne sé li Davíd skrýsja v nás? 53.

Bóže, vo imja Tvoje spasí mja, i v síli Tvojej sudí mí. Bóže, uslyši molítku moju, vnuší hlahóly úst mojích. Jáko čúždiji vostaša na mja i krípicyi vzyskáša dúšu moju, i ne predložíša Bóha pred sobóju. Se bo Bóh pomohájet mí, i Hospód' Zastúpnik duší mojej. Otvratít zlája vrahóm mojim, ístinoju Tvojeju potrebí ích. Vóleju požrú Tebí, ispo vímsja ímeni Tvojemú, Hóspodi, jáko bláho, jáko ot vsjá kija pečáli izbávil mja jesí, i na vrahí moja vozzrí óko moje.

V konéc, v písnech, rázuma Asáfu, psalóm, 54.

Vnuší, Bóže, molítku moju i ne prézri molénija mojihó. Vonmí mí i uslyši mja: vozskorbéč pečálijú mojeju i smjatóchsja. Ot hlása vrážija i ot stužénija hríšniča, jáko ukloníša na mja bezzakónije i vo hníve vraždováču mí. Sérdce moje smjatésja vo mní i bojázň smértili napadé na mja. Strách i trépet prijíde na mja i pokrý mja t'ma. I rích: któ dást mí krilé, jáko holubíni? I poleščú, i počíju? Se udalíchsja bíhaja i vodvoríchsja v pustýni. Čájach Bóha, spasájuščaho mja ot malodúšija i ot búri. Potopí, Hóspodi, i razdilí jazýki ích: jáko vídich bezzakónije i prerikáni je vo hrádi. Dném i nóščiju obýdet jehó po stenám jehó.

Bezzakónije i trud posredé jehó i neprávda. I ne oskudí ot stohn jehó líchva i lesť. Jáko ášče by vráh ponosíl mí, preterpél bych úbo, i ášče by nenavíd'aj mjá na mjá veleréčeval, ukrýl bych sja ot nehó. Tý že, čelovíče ravnodúšne, vladýko mój i znájemyj mój, íže kúpno naslaždálsja jesí so mnóju brášen, v domú Bóžiji chodíchom jedinomyšlénijem. Da přijidet že sméř na ních, i da snídut vo ad žívi, jáko lukávstvo v žilíščach ích, posredé ích. Áz k Bóhu vozzvách, i Hospód' uslyša mjá. Věčer i zaútra, i polúdne povím, i vozviščú, i uslyšit hlás mój. Izbávit mírom dúšu mojú ot približájuščichsja mní, jáko vo mnózi bjáchu so mnóju. Uslyšit Bóh i smirít já, Sýj préžde vík. Níst' bo ím izmenénija, jáko ne ubojášasja Bóha. Prostré rúku svojú na vzdajánije, oskverníša zavít Jehó. Razdilíšasja ot hníva licá Jehó, i približišasja serdcá ích, umjáknuša slovesá ích páče jeléja, i ta súť stríly. Vozvérzi na Hóspoda pečál'tvojú, i Tój Ťá prepitájet, ne dást vo vík molvý právedniku. Tý že, Bóže, nizvedéši ích vo studenéc istlínija, múžije krověj i ľsti ne prepolovját dnej svojích. Áz že, Hóspodi, upováju na Ťá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 7. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkiij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm ná-

ším, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jerėj, hlahólet:

Jáko Tvojé jésť cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 5:

Sudijí sed'áščemu, i Ánhelom stojáščim, trubé hlasjáš-
čej, plámeni horjášču, čtó sotvoríši, dušé mojá, vedóma
na súd? tohdá bo l'útaja Tvojá predstánut, i tájnaja obli-
čátsja sohrišénija. Tímže préžde koncá vozopíj sudijí: Bó-
že, očísti mjá i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Vsí pobdím, i Christá usrjáščim so množestvom jeléja i
sviščámi svítlymi, jáko da čertóha vnutrij spodóbimsja, íže

bo vne dverej postíhnuvyj, bezdélno Bóhovi vozzovét:
pomíluj mja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Na odré ležá sohrišenij mnóhich, okradájemj jésm v
nadéždi spasénija mojihó, íbo son mojejá línosti chodá-
tajstvujet duší mojej múku. No Tý, Bóže, roždéjsja ot Dí-
vy, vozdvíhni mja k Tvojemú péniju, da slávľu Ťá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, usčédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi, Bóže mój, jáko bláh i čelovikoľúbec, mnóhija mílosti sotvoríl jesí so mnóju, jáže ne čájach víditi, i čtó vzdám Tvojej bláhosti, Hóspodi mój, Hóspodi? Blahodarjú Tvoje mnohopétoje ímja, blahodarjú Tvoje neisporvidímoje na mní blahoutróbije, blahodarjú bezprikladnoje Tvoje dolhoterpénije. I otnýne zastupí, i pomozí mní, i pokrýj mjá, Vladýko, ot vsích, jáže ne ktomú sohrišáti pred Tobóju: Tý bo vési jestestvá mojihó udobopopolznovénnoje, Tý vési bezúmije moje, Tý vési mnóju sodíjannaja, jáže v vídiniji i ne v vídiniji, jáže vól'naja i nevól'naja, jáže v noščí i vo dni, i vo umí, i mysli, jáko bláh úbo i čelovikoľúbec Bóh, očisti já rosóju mílosti Tvojejá, Preblahíj Hóspodi, i spasí nás ímene rádi Tvojihó svjatáho, ímiže vési sud'bámi. Tý bo jesí Svít i Istina, i Živót, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i Svjatomu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 8.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o ľúdech ot svjatých udalénných, Davídu v stolpopisánije, vnehdá uderžáša jehó inopleménnicy v Géthi, psalóm, 55.

Pomíluj mja, Bóže, jáko poprá mja čelovík, vés děň borjá stuží mí. Popráša mja vrazí mojí vés děň, jáko mnózi borjúščiji mja iz vysoty. V děň ne ubojúsja, áz že upováju na Ťá. O Bózi pochvaľú slovesá mojá, na Bóha upovách, ne ubojúsja, čtó sotvorít mní ploť? Vés děň slovés mojích hnušáhusja, na mja vsjá pomyšlénija ích na zlo. Vseľátsja i skrýjut, tíji pjátu mojú sochraňát, jákože poterpěša dúšu mojú. Ni o česómže otríneši já, hnívom ľúdi nizveděši. Bóže, život mój vozvistích Tebí, položíl jesí slézy mojá pred Tobóju, jáko i vo obetovániiji Tvojém. Da vozvraťátsja vrazí mojí vspjať, vónže ášče děň prizovú Ťá, se poznách, jáko Bóh mój jesí Tý. O Boze pochvaľú hlahól, o Hópode pochvaľú slóvo. Na Bóha upovách, ne ubojúsja,

čtó sotvorít mní čelovík? Vo mní, Bóže, molítvy, jáže
vozdám chvalý Tvojejá, jáko izbávil jesí dúšu mojú ot
smérty, óči mojí ot slez, i nózi mojí ot popolznovénija,
blahouhoždú pred Hóspodem vo svíte živých.

**V konéc, da ne rastlíši, Davídu v stolpopisánije, vnehdá
jemú otbiháti ot licá Saúlova v peščéru, 56.**

Pomíluj mjá, Bóže, pomíluj mjá, jáko na Ťá upová dušá
mojá, i na síň krilú Tvojeju nadíjusja, dóndeže préjdet
bezzakónije. Vozzovú k Bohu Výšnemu, Bohu, blahodí-
javšemu mní. Poslá iz nebesé i spasé mjá, dadé v ponošé-
nije popirájuščyja mjá, poslá Bóh mílost' Svoju i ístinu
Svoju, i izbávi dúšu mojú ot sredý skímnov. Pospách
smuščén, sýnove čelovíčestiji, zúby ích orúžija i stríly, i
jazýk ích meč ostr. Voznesísja na Nebesá, Bóže, i po vsěj
zemlí sláva Tvojá. Síť uhotóvaša nohám mojím i slákóša
dúšu mojú, iskopáša pred licém mojím jámu i vpadóša v
ňu. Hotóvo sérdce mojé, Bóže, hotóvo sérdce mojé, vos-
pojú i pojú vo slávi mojéj. Vostáni sláva mojá, vostáni
psaltírju i húsli, vostánu ráno. Ispovímsja Tebí v l'údech,
Hóspodi, vospojú Tebí vo jazýcich, jáko vozvelíčisja do

nebés mílošť Tvojá, i dáže do óblak ístina Tvojá. Vozne-
sísja na Nebesá, Bóže, i po vsěj zemlí sláva Tvojá.

V konéc, da ne rastlíši, Davídu v stolpopisánije, 57.

Ášče vojístinnu úbo právdu hlahólete, právaja sudíte,
sýnove čelovíčestiji. Íbo v sérdci bezzakónije dílajete na
zemlí, neprávdu rúki váša spletájut. Očuždíšasja hríšnicy
ot ložésn, zabludíša ot čréva, hlahólaša lžú. Járošť ích po
podóbiju zmijinú, jáko áspida hlúcha i zatykájuščaho úši
svojí, íže ne uslýšit hlása obavájuščich, obavájemj obavá-
jetsja ot premúdra. Bóh sokrušít zúby ích vo ustích ích,
členóvnyja Ívov sokrušíl jěšť Hospód'. Uničižátsja jáko
vodá mimotekúščaja, naprjažét lúk svój, dóndeže izne-
móhut. Jáko vósk rastájav otýmutsja, padé óhň na ních i
ne vídiša sólncá. Prěžde jěže razumíti térnija vášeho
rámna, jáko žívy, jáko vo hníve požrét já. Vozveselítsja
právednik, jehdá uvídit otmščénije, rúci svojí umýjet v
króvi hríšnika. I rečét čelovík: ášče úbo jěšť plód práved-
niku, úbo jěšť Bóh sud'á ím na zemlí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, da ne rastlíši, Davídu v stolpopisániije, vnehdá poslá Saúl, i strežé dóm jehó, jéže umertvíti jehó, 58.

Izmí mja ot vráh mojích, Bóže, i ot vostajúščich na mja izbávi mja. Izbávi mja ot dílajuščich bezzakónije i ot muž krověj spasí mja. Jáko se ulovíša dúšu moju, napadóša na mja krípcyi, nižé bezzakónije moje, nižé hrích mój, Hóspodi. Bez bezzakónija tekóch i isprávich, vostáni v sríte-nije moje i vížd'. I tý, Hóspodi Bóže sil, Bóže Izrájilev, vonmí positíti vsjá jazýki, da ne uščédriši vsjá dílajuščyja bezzakónije. Vozvraťátsja na večer i vzálčut, jáko pes, i obyđut hrád. Se tíji otviščájut ustý svojími, i meč vo ustnách ích, jáko któ slýša? I Tý, Hóspodi, posmeéšisja ím, uničížiši vsjá jazýki. Deržávu moju k Tebí sochraňú, jáko Tý, Bóže, Zastúpnik mój jesí. Bóh mój, mílost' Jehó predvarít mja, Bóh mój, javít mní na vrazích mojích. Ne ubíj ích, da ne kohdá zabúđut zakón Tvój, rastočí já síloju Tvojéju i nizvedí já, Zaščítniče mój, Hóspodi. Hrích úst

ích, slóvo ustén ích, i játi da búdut v hordýni svojěj, i ot klátvy i lží vozvisťátsja v končini. Vo hníve končiny, i ne búdut i uvíd'at, jáko Bóh vladýčestvujet Jákovom i koncý zemlí. Vozvraťátsja na večer, i vzálčut, jáko pes, i obýdut hrád. Tíji razýdutsja jásti. Ášče li že ne nasýťatsja, i porópšcut. Áz že vospojú sílu Tvojú i vozrádujusja zaútra o mílosti Tvojěj, jáko byl jesí Zastúpnik mój i Pribížišče moje v deň skórbi mojejá. Pomóščnik mój jesí, Tebí pojú: jáko Bóh Zastúpnik mój jesí, Bóže mój, mílošť mojá.

V konéc, o izminítisja choťáščich, v stolpopisánije Davídu, v naučénije: vnehdá sožžé sredoríčije Siríjskoje, i Siríju Sovál'skuju, i vozvratísja Joáv, i porazí Jedóma v débri Solěj dvanádesjať týsjašč, 59.

Bóže, otrínul nás jesí i nizložíl jesí nás, razhnívalsja jesí, i uščédril jesí nás. Strjasl jesí zémľu i smutíl jesí jú, iscilí sokrušénije jejá, jáko podvížesja. Pokazál jesí ľúdem Tvojím žestókaja, napojíl jesí nás vinóm umilénija. Dal jesí bojáščymsja Tebé známenije, jéže ubižáti ot licá lúka. Jáko da izbávjatsja vozľúblenniji Tvojí, spasí desníceju Tvojéju i uslýši mjá. Bóh vozhlahóla vo svjatím Svojém: vozrádujusja i razdeľú Sikímu, i judól žilíšč razmírju. Mój jést

Halaád, i Mój jést' Manassíj, i Jefrém krípost' hlavý Moje-
já, Iúda cárj Mój. Moáv konób upovániya Mojihó, na
Iduméju prostrú sapóh Mój, Mní inopleménnicy pokorí-
šasja. Któ vvedét mjá vo hrád ohražděniya? ilí któ nastávit
mjá do Iduméi? Ne Tý li, Bóže, otrínuvyj nás? I ne izýde-
ši, Bóže, v sílach nášich? Dážd' nám pómošč ot skórbi, i
sújetno spasénije čelovíčesko. O Bózi sotvorím sílu, i Tój
uničizít stužájuščyja nám.

V konéc, v písnech, Davídu, psalóm, 60.

Uslýši, Bóže, molénije mojé, vonmí molítve mojéj. Ot
konéc zemlí k Tebí vozzvách, vnehdá uný sérdce mojé,
na kámeň voznésl mjá jesí, nastávil mjá jesí. Jáko byl jesí
upovániye mojé, stolp kríposti ot licá vrážija. Vsel'úsja v
seléniji Tvojem vo víki, pokrýjusja v króvi kril Tvojích.
Jáko Tý, Bóže, uslýšal jesí molítvy mojá, dal jesí dostojá-
nije bojáščymsja ímene Tvojihó. Dni na dni carévy prilo-
žíši, léta jehó do dne róda i róda. Prebúdet vo vík pred
Bóhom, mílost' i ístinu Jehó któ vzýščet? Táko vospojú
ímeni Tvojemú vo víki, vzdáti mí molítvy mojá děň ot
dne.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

V konéc, o Idithúmi, psalóm Davídu, 61.

Ne Bóhu li povinétsja dušá mojá? Ot Tohó bo spasénije
mojé. Íbo Tój Bóh mój i Spas mój, Zastúpnik mój, ne pod-
vížusja naipáče. Dokóli naležité na čelovíka? Ubivájete
vsí vy, jáko stené preklonéne, i oplótu vozrinovénu. Obá-
če cénu mojú soviščáša otrínuti, tekóša v žáždi, ustý svo-
jími blahoslovľáchu i sérdcem svojím kleňáchu. Obáče
Bóhovi povinísja, dušé mojá, jáko ot Tohó terpénije mojé.
Íbo Tój Bóh mój i Spas mój, Zastúpnik mój, ne preseľúsja.
O Bózi spasénije mojé i sláva mojá, Bóh pómošči mojejá, i
upovániije mojé na Bóha. Upovájte na Neho vés sónm ľu-
dáj, izlijájte pred Ním serdcá váša, jáko Bóh pomóščnik
naš. Obáče sújetni sýnove čelovíčestiji, lžívi sýnove čelo-
víčestiji v mírilich jéže neprávdovati, tíji ot sujetý vkúpi.
Ne upovájte na neprávdu i na voschiščénije ne želajte.

Bohátstvo ášče tečét, ne prilahájte sérdca. Jedínoju hlahóla Bóh, dvója sijá slýšach, zané deržáva Bóžija, i Tvojá, Hóspodi, mílošť, jáko Tý vzdási komúždo po dilóm jeho.

Psalóm Davídu, vnehdá býti jemú v pustýni Judéjstij, 62.

Bóže, Bóže mój, k Tebí útreňuju, vozžadá Tebé dušá mojá, koľ mnóžiceju Tebí ploť mojá, v zemlí púste i neprochódne, i bezvódne. Táko vo svjatím javíchsja Tebí, víditi sílu Tvoju i slávu Tvoju. Jáko lúčši mílošť Tvojá páče živót, ustní mojí pochvalíte Ťá. Táko blahoslovľú Ťá v životí mojem, o ímeni Tvojém vozdežú rúci mojí. Jáko ot túka i másti da ispólnitsja dušá mojá, i ustnáma rádosti voschváľat Ťá ustá mojá. Ášče pominách Ťá na postéli mojej, na útrennich poučáchsja v Ťá. Jáko byl jesí Pomóšćnik mój, i v króvi krilú Tvojéju vozrádujusja. Priľpé dušá mojá po Tebí, mené že priját desníca Tvojá. Tíji že vsúje iskáša dúšu mojú, vnídat v preispódňaja zemlí, predáťsja v rúki orúžija, části lísovom búdat. Cárj že vozveselítsja o Bózi, pochválitsja vsják klenýjsja Ím, jáko zahradíšasja ustá hlahól'ušćich neprávednaja.

V konéc, psalóm Davídu, 63.

Uslýši, Bóže, hlás mój, vnehdá molíti mí sja k Tebí, ot strácha vrážija izmí dúšu mojú. Pokrýj mjá ot sónma lukávnujuščich, ot mnóžestva dílajuščich neprávdu. Íže izostríša, jáko mečj, jazýki svojá, naprjahóša lúk svój, vešč hórjku, sostreláti v tájnych neporóčna, vnezápu sostrelájut jehó i ne ubojátsja. Utverdíša sebí slóvo lukávoje, povídaša skryti síť, réša: któ úzrit ích? Ispytáša bezzakónije, isčezóša ispytájuščiji ispytánija, pristúpit čelovík, i sérdce hlubokó, i voznesétsja Bóh. Stríly mladénc byša jázvy ích, i iznemohóša na ních jazýcy ích. Smutíšasja vsí víd'áščiji ích, i ubojásja vsják čelovík, i vozvistíša dilá Bóžija, i tvorénija Jehó razumíša. Vozveselítsja právednik o Hóspode i upovájet na Neho, i pochváľatsja vsí práviji sérdcem.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 8. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí
náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, positi
i iscili némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 5:

Vo hlubiný mjá hrichá popólzšasja, trevolnénije oburevájet otčájanija, no predvarí, Christé, jáko Vsesílen, Uprávitel'ú vsích, i ko pristánišču tíchomu ustremí bezstrástija, za blahoutróbije, Spáse, i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Dušé, jáže zde privrémenna, támo že věčna, zrju sudílišče, i na prestóli sudijú, i trepěšču izrečénija: próčeje, dušé, obratísja, súd neproščájemj.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Naděžde nenadíjemych, Pómošče bezpomóščnych, Zastuplénije na Tá upovájuščich, svjatája Vladýčice Bohoródice, pómošč Tvoju nizposlí nám.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi ščédryj i mílostivyj, Dolhoterpelíve i Mnoho-
mílostive, vnuší molítvu i vonmí hlásu molénija mojehó:
sotvorí so mnóju známenije vo bláho, nastávi mjá na púť
Tvój, jéže chodíti vo ístini Tvojej, vozveselí sérdce mojé,

vo jéže bojátisja ímene Tvojeho svjataho, zanéže vélij jesí, i tvorjáj čudesá. Tý jesí Bóh Jedín, i níšť podóben Tebí v bozích, Hóspodi, Síľnyj v mílosti, i Blahíj v krípsti, vo jéže pomoháti i utišáti, i spasáti vsjá upovájuščyja na ímja Tvoje, Otca i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 9.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm písni Davídu, písň Jeremíjeva i Jezevíjeva, ľuděj preselénija, jehdá choťáču ischodíti, 64.

Tebí podobájet písň, Bóže, v Sijóne, i Tebí vzdástsja molítva vo Jerusalíme. Uslýši molítvu mojú, k Tebí vsjaka ploť prijídet. Slovesá bezzakónnik premohóša nás, i nečéstija náša Tý očistiši. Blažén, jehóže izbrál jesí i prijál, vselítsja vo dvórich Tvojích. Ispóľnimsja vo blahích dómu Tvojeho, svjat chrám Tvój, díven v právdi. Uslýši nás, Bóže, Spasíteľu naš, upovánije vsích koncěj zemlí, i súščich v móri daléče, uhotovľájaj hóry krípstiju Svojeju,

prepojásan síloju, smuščájaj hlubinú morskúju, šúmu voln jehó któ postojít? Smjatútsja jazýcy, i ubojátsja živúščiji v koncách ot známenij Tvojích, ischódy útra i véčera ukrašíši. Positíl jesí zémľu i upojíl jesí jú, umnóžil jesí obohatíti jú. Riká Bóžija napólnisja vód. Uhotóval jesí píšču ím, jáko táko [esť] uhotóvanije. Brazdý jejá upój, umnóži žíta jejá, v kápľach jejá vozveselítsja vozsijájušči. Blahoslovíši venéc léta bláhosti Tvojejá, i poľá Tvojá ispólňatsja túka, razbotíjut krásnaja pustýni, i rádstiju chólmi prepojášutsja. Odíjašasja óvni óvčiji, i udólija umnóžat pšenícu, vozzovút, íbo vospojút.

V konéc, písň psalmá, voskresénija, 65.

Vosklíknite Hóspodevi, vsjá zemľá, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chvalé Jehó. Rcýte Bohu: koľ strášna dilá Tvojá? Vo mnóžestvi síly Tvojejá sólžut Tebí vrazí Tvojí. Vsjá zemľá da poklónitsja Tebí i pojét Tebí, da pojét že ímeni Tvojemú, Výšnij. Prijidíte i vídite dilá Bóžija, koľ strášen v sovítech páče synóv čelovíčeskich. Obraščájaj móre v súšu, v recé prójduť nohámi, támo vozveselímsja o Ném, Vladýčestvujuščem síloju Svojeju víkom. Óči Jehó na jazýki prizirájeti, preohorčevájuščiji da ne voznósjatsja

v sebí. Blahoslavíte, jazýcy, Bóha nášeho i uslýšan sotvoríte hlás chvalý Jehó, polóžšaho dúšu moju v život i ne dávsaho vo smjaténije noh mojích. Jáko iskusíl nás jesí, Bóže, razžéhl nás jesí, jákože razžizájetsja srebró. Vvel nás jesí v síť, položíl jesí skórbi na chrebté našem. Vozvél jesí čelovíki na hlavý náša, projdóchom skvozí óhň i vodu, i izvél jesí nás v pokój. Vnídu v dom Tvój so vsesožženijem, vzdám Tebí molítvy mojá, jáže izrekósti ustní mojí, i hlahólaša ustá mojá v skórbi mojej, vsesožženija túčna voznesú Tebí s kadíлом, i ovný, voznesú Tebí volý s kozlý. Prijídíte, uslýšite, i povím vam, vsí bojáščijisja Bóha, jelíka sotvorí duší mojej. K Nemú ustý mojimi vozvách i voznesóch pod jazýkom mojím. Neprávdu ášče uzrích v sérđci mojem, da ne uslýšit mené Hospód'. Seho rádi uslýša mja Bóh, vňat hlásu molénija mojihó. Blahoslovén Bóh, íže ne otstávi molítvu moju i mílost' Svoju ot mené.

V konéc, v písnech, psalóm písni Davídu, 66.

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvítí licé Tvoje na nás i pomíluj nás. Poznáti na zemlí púť Tvój, vo vsích jazýcich spasénije Tvoje. Da ispovíďatsja Tebí l'údije Bóže,

da ispovíďatsja Tebí Ľúdije vsí. Da vozveseľátsja i da vozrádujutsja jazýcy, jáko súdiši Ľúdem pravotóju, i jazýki na zemlí nastáviši. Da ispovíďatsja Tebí Ľúdije Bóže, da ispovíďatsja Tebí Ľúdije vsí. Zemľá dadé plód svój: blahosloví nás, Bóže, Bóže naš. Blahosloví nás, Bóže: i da ubojátsja Jehó vsí koncý zemlí.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, psalóm písni Davídu, 67.

Da voskrésnet Bóh, i rastočátsja vrazí Jehó, i da bižát ot licá Jehó nenavídáščiji Jehó. Jáko isčezájet dým, da isčeznut, jáko tájet vósk ot licá ohňá, táko da pohíbnut hríšnicy ot licá Bóžija, a právednicy da vozveseľátsja, da vozrádujutsja pred Bóhom, da nasladátsja v veseliji. Vospójte Bohu, pójte ímeni Jehó, putesotvoríte vozšédšemu na západy. Hospód' ímja Jemú, i rádujtesja pred Ním. Da

smjatútsja ot licá Jehó, Otcá sírych i Sudijí vdovic: Bóh v místi svjatím Svojem. Bóh vseľájet jedinomyšlennyja v dom, izvod'á okovánnnyja múžestvom, tákožde preohorčevájuščyja živúšcyja vo hrobéch. Bóže, vnehdá ischodíti Tebí pred ľud'mí Tvojími, vnehdá mimochodíti Tebí v pustýni, zemľá potrjasésja, íbo nebesá kánuša ot licá Bóha Sinájina, ot licá Bóha Izrájileva. Dožd' vólen otlučíši, Bóže, dostojániju Tvojemú i iznemóže, Tý že soveršil jesí jé. Živótnaja Tvojá živút na nej, uhotóval jesí bláhostiju Tvojeju níščemu, Bóže. Hospód' dást hlahól blahovestvújuščym síloju mnóhoju. Cárj sil vozľúblennaho, krasotóju dómu razdilíti korýsti. Ášče pospité posredé predíl, krilé holubíni posrébrene, i meždorámija jejá v bleščániji zláta. Vnehdá ráznstvit nebésnyj carí na nej, osnižátsja v Selmóne. Horá Bóžija, horá túčnaja, horá usyrénnaja, horá túčnaja. Vskúju nepščújete hóry usyrénnyja? Horá, júže blahovolí Bóh žíti v nej, íbo Hospód' vselítsja do koncá. Kolesníca Bóžija tmámi tém, týsjašča hobzújuščich, Hospód' v ních v Sináji vo svjatím. Vozšél jesí na vysotú, pleníl jesí plen, prijal jesí dajánija v čelovécich, íbo ne pokarjájuščyjasja, jéže vselítisja. Hospód' Bóh blahoslovén, bla-

hoslovén Hospód' déň dne, pospešit nám Bóh spasénij
nášich. Bóh naš, Bóh jéze spasáti, i Hospódňa, Hospódňa
ischódišča smértnaja. Obáče Bóh sokrušit hlavý vrahóv
Svojích, vérch vlas prechod'áščich v prehrišénijich svo-
jích. Rečé Hospód': ot Vasána obraščú, obraščú vo hlubi-
nách morskích. Jáko da omóčitsja nohá Tvojá v króvi, ja-
zýk pes tvojích, ot vráh ot nehó. Vídina býša šéstvija Tvo-
já, Bóže, šéstvija Bóha mojihó Carja, íže vo svjatím, pred-
varíša kňázi bliz pojúščich, posredé dív timpánnic. V cér-
kvach blahoslovíte Bóha, Hóspoda ot istóčnik Izrájile-
vych. Támo Veniamín junéjšij vo úžase, kňázi Iúdovy
vladáki ích, kňázi Zavulóni, kňázi Neffalímli. Zapovížd',
Bóže, síloju Tvojeju, ukripí, Bóže, sijé, jéze sodílal jesí v
nás. Ot chráma Tvojihó vo Jerusalím Tebí prinesút cárije
dáry. Zapretí zvirem tróstnym, sónm junéc v júnicach
ľudských, jéze zatvoríti iskušénnyja srebróm, rastočí ja-
zýki choťáščyja bránem. Prijídut molítvennicy ot Jehípta,
Jefijópia predvarít rúku svojú k Bóhu. Cárstva zemnája,
pójte Bohu, vospójte Hóspodevi, vozšédšemu na Nébo
nebesé na vostóki, se dást hlásu Svojemu hlás síly. Dadíte
slávu Bóhovi, na Izrájili velelípota Jehó, i síla Jehó na ób-

lacich. Díven Bóh vo svjatých Svojích, Bóh Izrájilev: Tój dást sílu i deržavu ľúdem Svojím, blahoslovén Bóh.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

V konéc, o imúščich izminítisja, psalóm Davídu, 68.

Spasí, mja, Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá. Uhlebóch v timéniji hlubiný, i níšť postojánija. Prijidóch vo hlubiný morskíja, i búrja potopí mja. Utrudíchsja zovýj, izmolcé hortáň mój, isčezósti óči mojí, ot jéže upováti mí na Bóha mojihó. Umnóžišasja páče vlas hlavý mojejá nenavíd'aščiji mja túne, ukripíšasja vrazí mojí, izhoňáščiji mja neprávedno: jáže ne voschiščách, tohdá vzdajách. Bóže, Tý uvídil jesí bezúmije mojí, i prehrišénija mojí ot Tebé ne utaišasja. Da ne postyd'átsja o mní terpjáščiji Tebé, Hóspodi, Hóspodi sil, nižé da posrámjatsja o mní iščuščiji Tebé, Bóže Izrájilev. Jáko Tebé rádi preterpéch po-

nošénije, pokrý sramotá licé moje. Čužd' bych brátiji mo-
jéj, i stránen synovóm mátere mojejá. Jáko révnosť dómu
Tvojehó snidé mjá, i ponošénija ponosjáščich Tí napadóša
na mjá. I pokrých postóm dúšu mojú, i býst' v ponošénije
mní, i položích odijánije moje vrétišče, i bych ím v prítču.
O mní hlumľáhusja sed'áščiji vo vratích, i o mní pojáchu
píjúščiji vinó. Áz že molítvoju mojéju k Tebí, Bóže, vrém-
ja blahovolénija, Bóže, vo množestvi mílosti Tvojejá usly-
ši mjá, vo ístini spasénija Tvojehó. Spasí mjá ot brénija, da
ne uhlébnu, da izbávl'usja ot nenavíd'aščich mjá i ot hlu-
bókich vód. Da ne potopít mené búrja vodnája, nižé da
požrét mené hlubiná, nižé svedét o mní rovénnik úst svo-
jích. Uslyši mjá, Hóspodi, jáko bláha mílosť Tvojá, po
množestvu ščedrót Tvojích prízri na mjá. Ne otvratí licá
Tvojehó ot ótroka Tvojehó, jáko skorbľú, skóro uslyši
mjá. Vonmí duší mojej, i izbávi jú, vráh mojích rádi izbá-
vi mjá. Tý bo vési ponošénije moje i stud mój, i sramotú
mojú: pred Tobóju vsí oskorbľájuščiji mjá. Ponošénije čá-
jaše dušá mojá, i strásť i ždach soskorbjáščaho, i ne bé, i
utišájuščich, i ne obretóch. I dáša v sníd' mojú želčj, i v
žáždu mojú napojíša mjá ócta. Da búdet trapéza ích pred

ními v síť, i v vzdajánije, i v soblázn. Da pomračátsja óči ích, jéže ne víditi, i chrebét ích výnu sl'acý. Prolěj na ních hnív Tvój, i járošť hníva Tvojehó da postíhnet ích. Da búdet dvor ích pust, i v žilíščach ích da ne búdet živýj. Zané jehóže Tý porazíl jesí, tíji pohnáša, i k bolízni jazv mojích priložíša. Priloží bezzakónije k bezzakóniju ích, i da ne vnídat v právdu Tvoju. Da potrebjátsja ot kníhi živých i s právednymi da ne napíšutsja. Níšč i bo'áj jésm áz: spasénije Tvojé, Bóže, da prijímet mjá. Voschvaľú ímja Bóha mojihó s písniju, vozvelíču Jehó vo chvaléniji: i uhódno búdet Bóhu páče tel'cá júna, róhi iznosjášča i páznokti. Da úzrjat níščiji i vozvesel'átsja: vzyščíte Bóha, i živá budet dušá váša. Jáko uslýša ubóhija Hospód' i okovánnyja Svojá ne uničíží. Da voschvaľat Jehó nebesá i zemľá, móre i vsjá živúščaja v něm. Jáko Bóh spasét Sijóna, i sozízduťsja hrádi Judéjstiji, i vseľátsja támo, i naslíďat jehó, i símja rabóv Tvojích uderžít jehó, i ľúbjaščiji ímja Tvojé vseľátsja v něm.

V konéc, Davídu v vospominánije, vo jéže spastí mjá

Hóspodu, 69.

Bóže, v pómošč mojú vonmí, Hóspodi, pomoščí mí pótščíjsja. Da postyd'átsja i posrámjatsja íščuščiji dúšu mojú, da vozvraťátsja vspjať i postyd'átsja choťáščiji mí zlája. Da vozvraťátsja ábije styd'áščesja hlahól'uščiji mí: bláhože, bláhože. Da vozádujutsja i vozvesel'átsja o Tebí vsí íščuščiji Tebé, Bóže, i da hlahól'ut výnu, da vozvelíčitsja Hospód', l'úbjaščiji spasénije Tvoje: áz že níšč jésm i ubóh, Bóže, pomozí mí: Pomóščnik mój i Izbáviteľ mój jesí Tý, Hóspodi, ne zakosní.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 9. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Pomyšľáju deň strážnyj i pláču dijánij mojích lukávych, káko otviščáju Bezsméртnomu Carjú? Ilí kóim derznové-nijem vozzrjú na sudijú, blúdnyj áz? Blahoutróbnyj Ótče, Sýne jedinatoródnij, Dúše svjatýj, pomíluj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Vo judóli plačévne, na místi, jéže zaviščál jesí, jehdá sjádeši, Mílostive, sotvoríti právednyj súd, ne obličí mojá sokrovénnaja, nižé posramí mené pred Ánhely, no poščadí mjá, Bóže, i pomíluj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Upovánije i pokrýv deržávnyj k Tebí pritekájuščich, Bohorodíteľnice, blahóje predstáteľstvo míra, molí so bezplótnymi priléžno, Jehóže rodilá jesí Čelovikoľúbnejšaho Bóha, izbávitisja dušám nášim ot vsjákaho preščéni-ja, Jedína Blahoslovénnaja.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnjšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Hóspodi, Bóže naš, Íže Jedín okajánnija moje-
já duší nedúh i sejá iscilenije vídyj, iscilí jú, jákože vési,
rádi množestva mílosti Tvojejá i ščedrót Tvojích, ponéže
ot díl mojích níšť plástyrja priložítí jej, nižé jeléja, ni obja-
zánija, no Tý, prišédyj ne právednyja prizváti, no hríšnyja
v pokajánije, pomíluj, uščédri, prostí jú, razderí rukopi-

sáni je mnóhich mojích i stúdných dijánij i nastávi mja na právyj púť Tvój, da, choďáj vo ístini Tvojěj, vozmohú izbižáti stríl lukávaho i síce predstánu neosuždénno pred strášnym prestólom Tvojím, slávja i vospevája Presvjatóje Tvojé ímja vo víki, amín.

KATHÍZMA 10.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Davídu psalóm, synóv Jonadávovych i pérvych plínšich-sja, ne nadpísan u Jevréj, 70.

Na Ťá, Hóspodi, upovách, da ne postyžúsja vo vík. Právdoju Tvojéju izbávi mja i izmí mja, prikloní ko mní úcho Tvojé i spasí mja. Búdi mí v Bóha Zaščítiteľa i v místo krípko spastí mja, jáko utverždénije moje i pribížišče moje jesí Tý. Bóže mój, izbávi mja iz rúki hríšnah, iz rúki zakonoprestúpnahto i obídáščaho, jáko Tý jesí terpénije moje, Hóspodi, Hóspodi, upovánie moje ot júnosti mojejá. V Tebí utverdíchsja ot utróby, ot čréva mátere mojejá Tý jesí mój pokrovíteľ: o Tebí pénije moje výnu.

Jáko čúdo bych mnóhim, i Tý pomóščnik mój krípok. Da ispólňatsja ustá mojá chvalénija, jáko da vospojú slávu Tvoju, vés déň velikolípije Tvojé. Ne otvérži mené vo vrémja stárosti, vnehdá oskudiváti krípsti mojej, ne ostávi mené. Jáko réša vrazí mojí mní, i strehúščiji dúšu mojú soviščáša vkúpi, hlahól'ušče: Bóh ostávil jésť jehó, poženíte i imíte jehó, jáko níst' izbavľájaj. Bóže mój, ne udalísja ot mené, Bóže mój, v pómošč mojú vonmí. Da postyd'átsja i isčéznut oklevetájuščiji dúšu mojú, da oblekútsja v stud i sram íščuščiji zlája mní. Áz že vsehdá vozupováju na Ťá i priložú na vsjáku pochvalú Tvoju. Ustá mojá vozvisťát právdu Tvoju, vés déň spasénije Tvojé, jáko ne poznách knížnaja. Vnídu v síli Hospódni, Hóspodi, pomjanú právdu Tebé Jedínaho. Bóže mój, ímže naučil mjá jesí ot júnosti mojejá, i do nýni vozviščú čudesá Tvojá, i dáže do stárosti i prestarínija, Bóže mój, ne ostávi mené, dóndeže vozviščú mýšcu Tvoju ródu vsemú hrjadúščemu, sílu Tvoju i právdu Tvoju, Bóže, dáže do výšnich, jáže sotvoríl mí jesí velíčija. Bóže, któ podoben Tebí? Jelíki javíl mí jesí skórbi mnóhi i zly, i obráščsja oživotvoríl mjá jesí, i ot bezdn zemlí vozvél mjá jesí. Um-

nóžil jesí na mní veličestvije Tvoje, i obráščsja utíšil mjá jesí, i ot bezdn zemlí páki vozvél mjá jesí. Íbo áz ispovím-sja Tebí v l'údech, Hóspodi, v sosúdech psalómskich ísti-nu Tvoju, Bóže, vospojú Tebí v húslich, Svjatyj Izrájilev. Vožrádujetisja ustní mojí, jehdá vospojú Tebí, i dušá mo-já, júže jesí izbávil. Ješčé že i jazýk mój vés déň poučítsja právdi Tvoje, jehdá postyďátsja i posrámjatsja íščuščiji zlája mní.

O Solomóni, psalóm Davídu, 71.

Bóže, súd Tvój carévi dážd', i právdu Tvoju sýnu caré-vu: sudíti l'údem Tvojím v právdi, i níščym Tvojím v su-dí. Da vosprijímut hóry mír l'údem, i chólmi právdu. Sú-dit níščym l'udským, i spasét sýny ubóhich i smirít kle-vetníká. I prebúdet s sólncem, i préžde luný róda rodóv. Snídet jáko dožd' na runó, i jáko káp'la, káp'luščaja na zém'lu. Vozsijájet vo dnech jehó právda i množestvo mí-ra, dóndeže otýmetsja luná. I obladájet ot mórja do mórja, i ot rek do konéc vselénnyja. Pred ním pripadút Jefijóp-l'ane, i vrazí jehó pérst' polízut. Cárije Farsíjtiji i óstrovi dáry prinesút, cárije Arávstiji i Savá dáry privedút: i po-klóňatsja jemú vsí cárije zémstiji, vsí jazýcy porabótajut

jemú. Jáko izbávi níšča ot síl'na, i ubóha, jemúže ne bí pomóščnika. Poščadít níšča i ubóha, i dúšy ubóhich spa-sét: ot líchvy i ot neprávdy izbávit dúšy ích, i čéstno ímja jehó pred ními. I živ búdet, i dástsja jemú ot zláta Aravíj-ska, i pomól'atsja o ném výnu, vés déň blahoslovját jehó. Búdet utverždénije na zemlí na verséch hór, prevoznését-sja páče Livána plód jehó: i procvetút ot hráda jáko travá zemnája. Budet ímja jehó blahoslovéno vo víki, préžde sólnca prebyvájet ímja jehó, i blahoslovjátsja v ném vsjá kolína zemnája, vsí jazýcy ublažát jehó. Blahoslovén Hospód' Bóh Izrájilev, tvorjáj čudesá Jedín. I blahoslové-no ímja slávy Jehó vo vík i vo vík víka, i ispólnitsja slávy Jehó vsjá zémľa: búdi, búdi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 72.

Koľ blah Bóh Izrájilev, právym sérdcem. mojí že vmále ne podvižístesja nózi: vmále ne prolijášasja stopý mojá. Jáko vozrevnovách na bezzakónnyja, mír hríšnikov zrja. Jáko níšť vosklonénija v smérťi ích, i utverždénija v ráni ích, v trudích čelovíčeskich ne súť, i s čelovíki ne prijímut ran. Sehó rádi uderžá já hordýňa ích do koncá: odíjašasja neprávdoju i nečéstijem svojim. Izýdet jáko iz túka neprávda ích, prejdóša v ľubóvj sérdca. Pomýsliša i hlahólaša v lukávstvi, neprávdu v vysotú hlahólaša. Položíša na nebesí ustá svojá, i jazýk ích préjde po zemlí. Sehó rádi obraťátsja ľúdije mojí símo, i dníje ispólneni obrjášcut-sja v ních. I réša: káko uvídi Bóh? I ášče jésť rázum v Výšnim? Se síji hríšnicy i hobzújuščiji vo vík, uderžáša bohátstvo. I rích: jedá vsúje opravdích sérdce moje i umých v nepovínnych rúci mojí, i bych jazven vés déň, i obličénije moje na útrennich. Ášče hlahólach, povím táko: se ródu synóv Tvojích, jemúže obeščáchsja, i nepščevách razumíti: sijé trud jésť predo mnóju, dóndeže vnídu vo svjatílo Bóžije i razumíju v poslídňaja ích. Obáče za ľščénija ích položíl jesí ím zlája, nizložíl jesí já, vnehdá razhordéšasja. Káko býša v zapustínije? Vnezápu isčezóša,

pohibóša za bezzakónije svoje. Jáko sónije vostajúščaho, Hóspodi, vo hrádi Tvojem óbraz ích uničižíši. Jáko razžésja sérdce moje, i utróby mojá izmeníšasja. I áz uničžen i ne razumích, skóten bych u Tebé. I áz výnu s Tobóju, uderžál jesí rúku desnúju mojú, i sovítom Tvojím nastávil mjá jesí, i so slávoju prijál mjá jesí. Čtó bo mí jést' na nebesí? I ot Tebé čtó voschotích na zemlí? Isčezé sérdce moje i ploť mojá, Bóže sérdca mojihó, i část' mojá, Bóže, vo vík. Jáko se udaľájuščiji sebé ot Tebé, pohíbnut: potrebil jesí vsjákaho ľubodíjuščaho ot Tebé. Mní že prileplá-tisja Bóhovi bláho jést', polaháti na Hóspoda upovánije moje, vozvistíti mí vsjá chvalý Tvojá vo vratích dšćere Sijóni.

Rázuma Asáfu, 73.

Vskúju, Bóže, otrínul jesí do koncá? Razhnívasja járošť Tvojá na óvcy pážiti Tvojejá? Pomjaní sónm Tvój, jehóže sťažál jesí ispérva, izbávil jesí žezlóm dostojánija Tvojihó, horá Sijón sijá, v néžze vselílsja jesí. Vozdvíhni rúci Tvojí na hordýni ích v konec, jelíka lukávnova vráh vo svjatím Tvojem. I voschvalíšasja nenavíd'áščiji Tá posredé prázdniha Tvojihó, položíša známenija svojá, známenija,

i ne poznáša, jáko vo ischódi prevýše, jáko v dubrávi drévjane sekírami razsekóša. Dvéri jehó vkúpi: séčivom i oskórdom razrušíša jehó. Vozžhóša ohném svjatílo Tvojé, na zemlí oskverníša žilíšče ímene Tvojeho. Réša v sérdci svojem júžiki ích vkúpi: prijidíte i odstávím vsjá prázdni Bóžija ot zemlí. Známenija ích ne vídichom: níšť ktomú proróka, i nás ne poznájet ktomú. Dokóli, Bóže, ponosit vráh? Razdražit protivnyj ímja Tvojé do koncá? Vskúju otvraščáješi rúku Tvoju i desnícu Tvoju ot sredý nédra Tvojeho v konéc? Bóh že Cárj naš préžde víka sodíla spa-sénije posredé zemlí. Tý utverdíl jesí síloju Tvojéju móre, Tý stérl jesí hlavý zmijév v vodé, Tý sokrušíl jesí hlavú zmíjevu, dal jesí tohó brášno ľúdem Jefijópskim. Tý rastórhł jesí istóčniki i potóki, Tý izsušíl jesí réki Ifámskija. Tvój jesť déň, i Tvojá jesť nóšč: Tý soveršíl jesí zarjú i sól-nce. Tý sotvoríl jesí vsjá predíly zemlí, žátvu i vésnu Tý sozdál jesí já. Pomjaní sijá, vráh ponosí Hóspodevi, i ľú-dije bezúmniji razdražíša ímja Tvojé. Ne predážd' zvirém dúšu, ispovídajuščusja Tebí, duš ubóhich Tvojích ne za-búdi do koncá. Prízri na zavít Tvój, jáko ispólnišasja po-mračénniji zemlí domóv bezzakónij. Da ne vozvratítsja

smirénnyj posrámlen, níšč i ubóh voschvalíta ímja Tvoje.
Vostáni, Bóže, sudí prjú Tvoju, pomjaní ponošénije Tvoje,
jéže ot bezúmnaho vés déň. Ne zabúdi hlása molítvennik
Tvojích, hordýňa nenavíďaščich. Tá vzýde výnu.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

V konéc, da ne rastlíši, psalóm písni Asáfu, 74.

Ispovímysja Tebí, Bóže, ispovímysja Tebí, i prizovém
ímja Tvoje: povím vsjá čudesá Tvojá. Jehdá prijmú vrém-
ja, Áz pravotý vozsuždú. Rastájasja zemľá i vsí živúščiji
na nej, Áz utverdích stolpý jejá. Rích bezzakónnujuščym,
ne bezzakónnujte: i sohrišájuščym, ne voznosíte róha, ne
vozdvizájte na vysotú róha vášeho, i ne hlahólite na Bóha
neprávdu: jáko nižé ot ischód, nižé ot západ, nižé ot pus-
tých hór. Jáko Bóh sudijá jésť: sehó smirjájet, i sehó voz-
nosit. Jáko čáša v rucé Hospódni, viná nerastvoréna, is-

pólň rastvorénija, i ukloní ot sejá v sijú: obáče dróždije Jehó ne istoščísja, ispijút vsí hríšniji zemlí. Áz že vozdrujdusja vo vík, vospojú Bóhu Jákovľu: i vsjá róhi hríšnych slomľú, i voznesétsja röh právednaho.

V konéc, v písnech, psalóm Asáfu, písň ko Assiríjaninu,

75.

Vídom vo Judéi Bóh: vo Izrájili vélije ímja Jehó. I býst' v míri místo Jehó i žilíšče Jehó v Sijóne. Támo sokruší kríposti lukóv, orúžije i mečj i bráň. Prosviščáješi Tý dívno ot hór věčnych. Smjatóšasja vsí nerazúmniji sérdcem: usnúša snom svojím, i ničtóže obretóša vsí múžije bohátstva v rukách svojích. Ot zapreščénija Tvojehó, Bóže Jákovľ, vzdremáša vsídšiji na kóni. Tý strášen jesí, i któ protivostánet Tebí? Ottóle hnív Tvój. Iz nebesé slýšan so-tvoríl jesí súd: zemľá ubojásja, i umolčá, vnehdá vostáti na súd Bóhu, spastí vsjá krótkija zemlí. Jáko pomyšlénije čelovíčeskoje ispovístsja Tebí: i ostánok pomyšlénija prázdnujet Tí. Pomolítesja i vzdadíte Hóspodevi Bohu nášemu. Vsí íže ókrest Jehó prinesút dáry, strášnomu i otjémľuščemu dúchi kňazéj, strášnomu páče caréj zemných.

V konéc, o Idithúmi, psalóm Asáfu, 76.

Hlásom mojím ko Hóspodu vozzvách, hlásom mojím k Bohu, i vňat mí. V déň skórbi mojejá Bóha vzyskách rukáma mojíma, nóščiju pred Ním, i ne preľščén bych. Ot-
vérzesja utíšitisja dušá mojá. Pomjanúch Bóha i vozvese-
líchsja, pohlumľáchsja i malodúšestvovaše dúch mój.
Predvarísti stražbý óči mojí: smjatóchsja i ne hlahólach.
Pomýslich dni pérvyja, i léta věčnaja pomjanúch, i pou-
čáchsja: nóščiju sérdcem mojím hlumľáchsja, i tužáše
dúch mój: jedá vo víki otrínet Hospód', i ne priložit bla-
hovolíti páki? Ilí do koncá mílost' Svojú otsičét, skončá
hlahól ot róda v ród? Jedá zabúdet uščédriti Bóh? I lí
uderžít vo hníve Svojem ščedróty Svojá? I rích, nýni na-
čách: sijá izména desnícy Výšňaho. Pomjanúch dilá Hos-
pódňa, jáko pomjanú ot načála čudesá Tvojá, i poučúsja
vo vsích dílich Tvojích, i v načínánijich Tvojích pohlum-
ľúsja. Bóže, vo svjatím púť Tvój: któ bóh vélij jáko Bóh
naš? Tý jesí Bóh tvorjáj čudesá: skazál jesí v lúdech sílu
Tvojú, izbávil jesí mýšceju Tvojéju lúdi Tvojá, sýny Já-
kovli i Jósifovy. Vídiša Ťá vódy, Bóže, vídiša Ťá vódy, i
ubojášasja: smjatóšasja bézdny, množestvo šúma vód,

hlás dáša óblacy, íbo stríly Tvojá prechód'at. Hlás hróma Tvojehó v kolesí, osvitíša mólnija Tvojá vselénnuju: podvížesja i trépetna býst' zemľá. V móri putijé Tvojí, i stezí Tvojá v vodách mnóhich, i slidý Tvojí ne poznájutsja. Nastávil jesí jáko óvcy ľúdi Tvojá rukóju Mojséovuju i Aaróneju.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 10. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscilí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Strášnaho dne prišéstvija Tvojehó užasájusja, Christé, i,
neumýtnaho sudílišča bojájsja, Hóspodi, užasájusja i tre-
pěšču, jáko imýj množestvo sohrišénij, no préžde koncá

jáko mílostiv Bóh, obratí i spasí mjá, Spáse mój Mnoho-
mílostive.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Ehdá prestóli na súd postávjatsja, Hóspodi, i sudílišču
Tvojemú predstánut čelovecy: ne predpočtétjsja cárj vói-
na, ne preimúščestvit vladýka rabá: kíždo bo ot svojích
díl ilí proslávitsja, ilí postydítsja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Velíkich darovánij, Čístaja Dívo Bohomáti, Tý spodóbi-
lasja jesí, jáko rodilá jesí plótiju Jedínaho ot Tróicy, Chris-
tá Žiznodávca, vo spasénije duš nášich.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Bóže naš, v mílosti Bohátyj i v ščedrótach Ne-postižímyj, Jedíne po jestestvú Bezhríšen, i nás rádi kromé hrichá byv Čelovík, uslyši v čas sej bolíznennoje moje sijé molénije, jáko níšč i ubóh jésm ot díl blahích, i sérdce moje smjatésja vnutrj mené. Tý bo vési, Výšnij Carjú, Hóspodi nebesé i zemlí, jáko vsjú mojú júnosť vo hriséch iždích i v slíd pochotěj plóti mojejá chodív, vés smeč démonov bych, vés dijávolu poslídovach, výnu v timéniji slastěj vaľájajsja, omračívvsja bo pomyšlénijem ot mladénstva, dáže i do nýni, nikohdáže voschotích sotvoríti vól'u Tvoju svjatúju, no vés ot navítujuščich mjá strastěj ple-nívvsja, smeč i poruhánije démonov bych, níkákože vo

umí pomyšľájaj, jáko nesterpímýj hnív jéze na hrišniki
preščénija Tvojeho, i ležáščuju heénnu óhnennuju. Jákože
otsjúdu vo otčájanije vpadýj, i nikákože v čúvstvi obraš-
čénija byv, pust i nah jéze ot Tvojejá družby bych. Kij bo
vid hrichá ne sodílach? Kóje dílo démonskoje ne sodí-
jach? Kóje dijánije stúdnoje i blúdnoje ne s preimúšče-
stvom i tščánijem soverších? Úm vospomináňmi plotskími
oskverních, tílo smešěňmi okaľách, dúch sosložénijem
oskverních, vsják ud okajánnýja mojejá plóti služíti i ra-
bótati hrichóm vozľubích. I któ próčeje ne vozrydájet
mjá, okajánnaho? Któ ne vospláčet mjá, osužděnnaho?
Áz bo jedín, Vladýko, járošť Tvojú prohnívach, áz jedín
hnív Tvój na mjá razžehóch, áz jedín lukávoje pred Tobó-
ju sotvorích, prevozšéd i prepobedív vsjá ot víka hrišniki,
nesravnénno pohrišívyj i neproščénno. No ponéže mno-
homílostivyj, blahoutróbnýj jesí, Čelovikoľúbče, i ožidá-
ješi čelovíčeskaho obraščénija, se i áz vverháju sebé pred
strášnoje i nesterpímoje Tvoje sudíšče, i jákože prečístym
Tvojím nohám kasájajsja, iz hlubiný duší vzyváju Tí: očís-
ti, Hóspodi, prostí, Blahopremeníteľu, pomíľuj némošč
mojú, priklonísja nedoumíniju mojemú, vonmí moléniju

mojemú i slez mojích ne premolčí, prijmi mja, kajúšča-
hosja, i zablúždšaho obratí, obraščájuščahosja obymí i
moľáščahosja prostí. Ne bo položíl jesí pokajánije prá-
vednym, ne položíl jesí proščénija ne sohrišájuščym, no
položíl jesí pokajánije mní, hríšnomu, v níhže v nehodo-
vánije Tvoje sodíjach, nah i obnažen pred Tobóju pred-
stojú, Serdcevidče Hóspodi, ispovídajaj mojá hrichí: ne bo
mohú vozzríti i víditi vysotú nebésnuju, ot tážesti hri-
chóv mojích sl'acájemj. Prosvítí úbo óči sérdca mojihó i
dážd' mí umilénije k pokajániju, i sokrušénije sérdca ko
ispravléniju, da so blahóju nadéždeju i ístinnym uveréni-
jem, k támošnemu míru pojdú, chval'á i blahoslovjá výnu
vsesvjatóje ímja Tvoje, Otca i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni
i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 11.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Rázuma Asáfu, 77.

Vnemlíte, ľúdije mojí, zakónu mojemú, prikloníte úcho vaše vo hlahóly úst mojích. Otvérzu v prítčach ustá mojá, proviščáju hanánija ispérva. Jelíka slýšachom i pozná-chom já, i otcý náši povídaša nám: ne utaišasja ot čad ích v ród in, vozvišájušče chvalý Hospódni i síly Jehó, i ču-desá Jehó, jáže sotvorí. I vzdvíže svidínije vo Jákove, i zakón položí vo Izrájili: jelíka zapovída otcém našim, skazáti já synovóm svojim, jáko da poznájet ród in, sýno-ve rod'áščijisja, i vostánut i povíd'at já synovóm svojim: da položát na Bóha upovánije svoje, i ne zabúdut díl Bó-žijich, i zápovidi Jehó vzýšcut. Da ne búdut jákože otcý ích, ród stroptív i preohorčevájaj, ród íže ne isprávi sér-dca svojhó, i ne uvíri s Bóhom dúcha svojhó. Sýnove Jefrémlí naľacájušče i streľájuše lúki, vozvratíšasja v deň bráni: ne sochraníša zavíta Bóžija, i v zakóni Jehó ne vos-chotíša chodíti. I zabýša blahodijánija Jehó, i čudesá Jehó, jáže pokazá ím pred otcý ích, jáže sotvorí čudesá v zemlí Jegípetstij: na póli Taneóse. Razvérze móre, i provedé ích, predstávi vódy jáko mech. I nastávi já óblakom vo dni, i vsjú nóšč prosviščenijem ohňá. Razvérze kámeň v pustý-ni, i napojí já jáko v bédne mnózi, i izvedé vódu iz ká-

mene, i nizvedé jáko réki vódy. I priložíša ješčé sohrišáti Jemú, preohorčíša Výšňaho v bezvódnej: i iskusíša Bóha v serdcách svojích, vosprosíti brášna dušám svojím. I klevetáša na Bóha, i réša: jedá vozmóžet Bóh uhotóvati trapézu v pustýni? Ponéže porazí kámeň, i potekóša vódy, i potócy navodníšasja: jedá i chleb móžet dáti, ilí uhotóvati trapézu lúdem Svojím? Sehó rádi slýša Hospód' i prezrjí: i óhň vozhorísja vo Jákove, i hnív vzýde na Izrájiľa, jáko ne vírovaša Bóhovi, nižé upováša na spasénije Jehó. I zapovídá oblakóm svýše, i dvéři nebesé otvérze, i odoždí ím mánnu jásti, i chleb nebésnyj dadé ím. Chleb ánhel'skij jadé čelovík, brášno poslá ím do sýtosti. Vozdvíze juh iz nebesé, i navedé síloju Svojéju líva, i odoždí na ních jáko prách plóti, i jáko pesók morskíj ptícy pernáty. I napadóša posredé stána ích, ókrest žilíšč ích. I jadóša i nasýtišasja ziló, i želánije ích prinesé ím. Ne lišíšasja ot želánija svojehó: ješčé brášnu súšču vo ustích ích: i hnív Bóžij vzýde na ních, i ubí mnóžajšaja ích, i izbránnym Izrájilevym zapját. Vo vsích sích sohrišíša ješčé, i ne vírovaša čudesém Jehó. I isčezóša v sujetí dníje ích, i léta ích so tščánijem. Jehdá ubiváše já, tohdá vzyskáchu Jehó, i ob-

raščachusja, i útrenevachu k Bóhu: i pomjanúša, jáko Bóh Pomóščnik ím jést', i Bóh Výšnij Izbáviteľ ím jést'. I vozľubíša Jehó ustý svojími, i jazýkom svojím solháša Jemú: sérdce že ích ne bí právo s Ním, nižé uvírišasja v zavíte Jehó. Tójže jést' ščedr, i očístit hrichí ích, i ne rastlít, i umnóžit otvratíti járosť Svojú, i ne razžžét vsehó hníva Svojejó. I pomjanú, jáko ploť súť, dúch choďáj i ne obraščájajsja. Koľkrátý preohorčíša Jehó v pustýni, prohnívaša Jehó v zemlí bezvódnej? I obratíšasja, i iskusíša Bóha, i Svjatáho Izrájileva razdražíša, i ne pomjanúša rukí Jehó v děň, vónže izbávi já iz rukí oskorbľájušaho, jákože položí vo Jehípte známenija Svojá, i čudesá Svojá na póli Taneóse, i preloží v króvj réki ích, i istóčniki ích, jáko da ne pijút. Poslá na ních pésija múchi i pojadóša já: i žáby, i rastlí já. I dadé rže plodý ích, i trudý ích pruhóm. Ubí hrádom vinohrády ích, i černíčije ích slánoju, i predadé hrádu skotý ích, i iménije ích ohnú. Poslá na ních hnív járosti Svojejá, járosť i hnív i skorbj, posláníje ánhely ľútymi. Putesotvorí stezjú hnívu Svojemú, i ne poščadé ot smérťi duš ích: i skotý ích v smérťi zakľučí, i porazí vsjakoje pervoródnaje v zemlí Jegípetstij, načátok vsjákaho trudá

ích v selénijich Chámovych. I vzdvíže jáko óvcy Ľúdi Svojá, i vozvedé já jáko stádo v pustýni, i nastávi já na upovánije, i ne ubojášasja, i vrahí ích pokrý móre. I vvedé já v hóru svjatýni Svojejá, hóru sijú, júže s'ážá desníca Jehó. I izhná ot licá ích jazýki, i po žrébiju dadé ím [zém-ľu] úžem žrebodajánija, i vselí v selénijich ích kolína Izrájileva. I iskusíša i preohorcíša Bóha Výšňaho, i svidínij Jehó ne sochraníša, i otvratíšasja, i otverhóšasja, jákože i otcý ích, prevratíšasja v lúk razvraščen, i prohnívaša Jehó v chólmech svojích i vo istukánných svojích razdražíša Jehó. Slýša Bóh i prezrí, i uničiží ziló Izrájil'a, i otrínu skíniju Silómskuju, selénije, jéže vselísja v čelovécich. I predadé v plen kríposť ích, i dobrótu ích v rúki vrahóv, i zatvorí vo orúžiji Ľúdi Svoja, i dostojánije Svoje prezrí. Júnošy ích pojadé óhň, i dívy ích ne osítovany býša: svjaščénnicy ích mečem padóša, i vdovícy ích ne oplákany budúť. I vostá jáko spjá Hospód', jáko sílen i šúmen ot viná, i porazí vrahí Svoja vspjať, ponošénije věčnoje dadé ím. I otrínu selénije Jósifovo, i kolíno Jefrémovo ne izbrá, i izbrá kolíno Iúdovo, hóru Sijóňu, júže vozľubí, i sozdá jáko jedinoróha svjatílišče Svoje, na zemlí osnová jehó vo

vík. I izbrá Davída rabá Svojhó, i vospriját jehó ot stad óvčich. Ot dojílíc poját jehó pastí Jáкова rabá Svojhó i Izrájiľa dostojánije Svoje. I upasé já v nezlóbiji sérdca svojhó, i v rázumich rukú svojéju nastávil já jéstľ.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 78.

Bóže, prijidóša jazýcy v dostojánije Tvoje, oskverníša chrám svjatýj Tvój, položíša Jerusalím jáko ovóščnoje chranílišče, položíša trúpija ráb Tvojích brášno ptícam nebésnym, plóti prepodóbných Tvojích zvirém zemným. Prolijáša króvj ích jáko vódu ókrest Jerusalíma, i ne bí pohrebájaj. Býchom ponošenije sosídom nášim, podražnénije i poruhánije súščym ókrest nás. Dokóli, Hóspodi, prohnívaješisja do koncá? Razžžétsja jáko óhň rvénije Tvoje? Proléj hnív Tvój na jazýki ne znájušcyja Tebé, i na

cárstvija, jáže ímene Tvojeho ne prizváša, jáko pojedóša Jáкова, i místo jeho opustošíša. Ne pomjaní našich bezzákonij pérvych: skóro da predvarját nás ščedróty Tvojá, Hóspodi, jáko obniščáchom ziló. Pomozi nám, Bóže, Spasíteľu naš, slávy rádi ímene Tvojeho, Hóspodi, izbávi nás, i očisti hrichí nášja ímene rádi Tvojeho. Da ne kohdá rekút jazýcy, hdí jésť Bóh ích? I da uvístsja vo jazýcich pred očima nášima otmščénije króvi ráb Tvojích prolítýja. Da vnídet pred Ťá vzdychánije okovánných, po velíčiju mýšcy Tvojejá snabdí sýny umerščvlénných. Vozdážd' sosídom našým sedmeríceju v nédro ích ponošénije ích, ímže ponosíša Ťá, Hóspodi. My že, ľúdije Tvojí i óvcy pážiti Tvojejá, ispovímysja Tebí, Bóže, vo vík, v ród i ród vozvistím chvalú Tvoju.

V konéc, o izmínšichsja, svidínije Asáfu, psalóm, 79.

Pasýj Izrájil'a vonmí: nastavľájaj jáko ovčá Jósifa, sed'áj na Cheruvímech, javísja, pred Jefrémom i Veniamínom i Manassíjem, vzdvíhni sílu Tvoju, i prijidí vo jéže spastí nás. Bóže, obratí nás, i prosvití licé Tvoje, i spasémsja. Hóspodi Bóže sil, dokóli hnívaješisja na molítvu ráb Tvojích? Napitáješi nás chlíbom sléznym, i napojíš i nás sle-

zámi v méru. Položil jesí nás v prerikánije sosídom nášim, i vrazí naši podražníša nás. Hóspodi Bóže sil, obratí nás, i prosvití licé Tvoje, i spasémsja. Vinohrád iz Jehípta prinésl jesí, izhnál jesí jazýki, i nasadíl jesí jehó. Puteso-tvoríl jesí pred ním, i nasadíl jesí korénija jehó, i ispólni zémľu. Pokrý hóry síň jehó, i vítvija jehó kédry Bóžija: prostré rózhi jehó do mórja, i dáže do rek ótrasli jehó. Vskúju nizložíl jesí oplót jehó, i obymájut jehó vsí mimo-chod'áščiji putém? Ozobá i veprj ot dubrávy, i ujedinen-nyj dívij pojadé jehó. Bóže sil, obratísja úbo, i prízri iz ne-besé i vížd', i posití vinohrád sej, i soverší jehó, jehóže na-sadí desníca Tvojá, i na sýna čelovíčeskaho, jehóže ukri-píl jesí Sebí. Požžén ohném i raskópan, ot zapreščénija li-cá Tvojeho pohíbnut. Da búdet ruká Tvojá na múža des-nícy Tvojejá, i na sýna čelovíčeskaho, jehóže ukripíl jesí Sebí, i ne otstúpim ot Tebé: oživíši nás, i ímja Tvoje pri-zovém. Hóspodi Bóže sil, obratí nás, i prosvití licé Tvoje, i spasémsja.

V konéc, o točilich, psalóm Asáfu, 80.

Rádujtesja Bóhu, Pomóščniku nášemu, vosklíknite Bo-hu Jákovľu, prijmíte psalóm i dadíte timpán, psaltírj kra-

sén s húsľmi, vostrubíte v novomísjačiji trubóju, vo blahoznamenítýj deň prázdnička vášeho, jáko povelínije Izrájilevi jést', i sud'ba Bóhu Jákovľu. Svidínije vo Jósife položí jé, vnehdá izýti jemú ot zemlí Jegípetskija, jazýka jehóže ne víd'áše uslýša. Otját ot brémene chrebét jehó, rúci jehó v koší porabótaste. V skórbi prizvál Mjá jesí, i izbávich Ťá, uslýsach Ťá v tájni búrne, iskusích Ťá na vodé prerikánija. Slýšite, ľúdije mojí, i zasvidíteľstvujú vam, Izrájiľu, ášče poslúšaješi Mené. Ne búdet Tebí bóh nov, nižé pokloníšisja bóhu čuždému. Áz bo jésm Hospód' Bóh tvój, izvedýj Ťá ot zemlí Jegípetskija, razšírí ustá Tvojá, i ispólňu já. I ne poslúšaša ľúdije mojí hlása Moje hó, i Izrájiľ ne vňat Mí: i otpustích já po načínánijem serdec ích, pójdut v načínánijich svojích. Ášče býša ľúdije mojí poslúšali Mené, Izrájiľ ášče by v putí Mojá chodíl, ni o česóm že úbo vrahí jehó smiríl bych, i na oskorbl'ájušyja ích vozložíl bych rúku Mojú. Vrazí Hospódni solháša jemú, i búdet vrémja ích vo vík. I napitá ích ot túka pšeníčna, i ot kámene méda nasýti ích.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Asáfu, 81.

Bóh stá v sónme bohóv, posredé že bóhi razsúdit. Dokóli súdite neprávdu, i líca hríšnikov prijémlete? Sudíte síru i ubóhu, smiréna i níšča opravdájte. Izmíte níšča i ubóha, iz rukí hríšniči izbávide jehó. Ne poznáša, nižé urazumíša, vo ťme chód'at: da podvížatsja vsjá osnováni-ja zemlí. Áz rích: bózi jesté, i sýnove Výšňaho vsí. Vy že jáko čelovécy umirájete, i jáko jedín ot kňazéj pádajete. Voskresní, Bóže, sudí zemlí: jáko Tý naslídiši vo vsích jazýcich.

Písň psalmá Asáfu, 82.

Bóže, któ upodóbitsja Tebí? Ne premolčí nižé ukrotí, Bóže. Jáko se vrazí Tvojí vozšumíša, i nenavíd'ašiji Tá vzdvihóša hlavú. Na ľúdi Tvojá lukávnovaša vóleju, i soviščáša na svjatýja Tvojá. Réša: prijidíte i potrebím já ot jazýk, i ne pomjanétsja ímja Izrájilevo ktomú. Jáko soviš-

čáša jedinomyšlénijem vkúpi, na Ťá zavít zaviščáša: selénija Iduméjska, i Ismájilite, Moáv i Ahárjane: Hevál i Ammón i Amalík, inopleménnicy s živúščimi v Tíri, íbo i Assúr prijíde s nimi, býša v zastuplénije synovóm Lótovym. Sotvorí ím jáko Madijámu i Sisáre, jáko Javímu v potóci Kíssove. Potrebíšasja vo Ajendóre, býša jáko hnoj zemnýj. Položí kňázi ích, jáko Oríva i Zíva, i Zevéja i Salmána, vsjá kňázi ích, íže réša: da naslídím sebí svjatíliše Bóžije. Bóže mój, položí já jáko kólo, jáko trošť pred licém vítra. Jáko óhň popaľájaj dubrávy, jáko plámeň požihájaj hóry, táko poženéši já búreju Tvojéju, i hnívom Tvojím smjatéši já. Ispólni líca ích bezčéstija, i vzýščut ímene Tvojeho, Hóspodi. Da postyd'átsja i smjatútsja vo vík víka, i posrámjatsja i pohíbnut. I da poznájut, jáko ímja Tebí Hospód', Tý jedín Výšnij po vsěj zemlí.

V konéc, o točilich, synóm Koréjovym, psalóm, 83.

Koľ vozľúblenna selénija Tvojá, Hóspodi sil! Želájet i skončavájetsja dušá mojá vo dvorý Hospódni, sérdce moje i ploť mojá vozrádovastasja o Bózi žíve. Íbo ptica obríte sebí chráminu, i hórlica hnezdó sebí, idíže položit ptency svojá, oltarí Tvojá, Hóspodi sil, Carjú mój i Bóže mój.

Blaženi živúščiji v domú Tvojém, vo víki vikóv voschvá-
ľat Ťá. Blažen muž, jemúže jésť zastuplénije jehó u Tebé:
voschoždénija v sérđci svojem položí, vo judól' plačévnu-
ju, v místo jéže položí, íbo blahoslovénije dást zakonopo-
lahájaj. Pójdut ot síly v sílu: javítsja Bóh bohóv v Sijóne.
Hóspodi Bóže sil, uslyší molítvu mojú, vnuší, Bóže Já-
kovľ. Zaščítňice naš, vížd', Bóže, i prízri na licé christá
Tvojehó. Jáko lúčše děň jedín vo dvórich Tvojích páče
týsjašč: izvólich primetátisja v domú Bóha mojihó páče,
néže žiti mí v selénijich hríšňich. Jáko mílost' i ístinu
ľúbit Hospód', Bóh blahodáť i slávu dást, Hospód' ne lišíť
blahích chod'áščich nezlóbijem. Hóspodi Bóže sil, Blažen
čelovík upovájaj na Ťá.

V konéc, synóm Koréjovym, psalóm, 84.

Blahovolíl jesí, Hóspodi, zémľu Tvojú, vozvratíl jesí
plen Jákovľ: ostávil jesí bezzakónija ľuděj Tvojích, pokrýl
jesí vsjá hrichí ích. Ukrotíl jesí vés hnív Tvój, vozvratílsja
jesí ot hníva járosti Tvojejá. Vozvratí nás, Bóže spasénij
nášich, i otvratí járost' Tvojú ot nás. Jedá vo víki prohní-
vaješisja na nás? Ilí prostréši hnív Tvój ot róda v ród? Bó-
že, Tý obráščsja oživíši nás, i ľúdi je Tvojí vozveseľátsja o

Tebí. Javí nám, Hóspodi, mílosť Tvoju, i spasénije Tvoje dážd' nám. Uslýšu, čtó rečét o mní Hospód' Bóh: jáko rečét mír na l'údi Svojá, i na prepodóbnyja Svojá, i na obraščájuščyja serdcá k Nemú. Obáče bliz bojáščichsja Jehó spasénije Jehó, vselíti slávu v zémľu nášu. Mílosť i ístina sretóstisja, právda i mír oblobyzástasja. Ístina ot zemlí vozsijá, i právda iz nebesé priníče, íbo Hospód' dást bláhosť, i zemľá náša dást plód svój. Právda pred Ním predýdet, i položit v púť stopý svojá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 11. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očísti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Imúšči, duše mojá, vračevstvá pokajánija, pristupí slezjášči, vzdychánijem vopijúšči: Vračú duš i telés, svobodí mjá, Čelovikoľúbče, ot mnóhich sohrišénij, sopričtí mjá bludníci, i razbójniku, i mytarjú, i dárui mí, Bóže, bezzakónij mojích proščénije, i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Mytarévu pokajániju ne porevnovách, i bludnícy slez ne sťažách: nedoumíjusja bo ot osliplénija o takovóm ispravléniji, no Tvojím blahoutróbijem spasí mjá, Christé Bóže, jáko čelovikoľúbec.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Bohoródice Dívo Neskvérnaja, Sýna Tvojehó molí s hórnimi sílami, proščénije prehrišénij nám préžde koncá darováti i véliju mílošť.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vozsijáj v serdcách našich, Čelovikoľúbče Hóspodi, Tvojeho Bohovídinija netlínnyj svít, i myslennaja naša otvérzi óči, vo jevánheľskich Tvojích propovídanij razumí-nije, vloží v nás i blažénných Tvojích záповidej strách, da plotskíja póchoti vsjá poprávše, duchóvnoje žíteľstvo próidem, vsjá, jáže ko blahouhoždéniju Tvojemú i múdrstvujušče i díjušče. Tý bo jesí prosvěščenije duš i telés našich, Christé Bóže, i Tebí slávu vozsyľájem, so Beznačáľnym Tvojím Otcem i Vsesvjatým, i Blahím, i Životvor-

jáščim Tvojím Dúchom, nýni i prísno, i vo víki vikóv,
amín.

KATHÍZMA 12.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Molítva Davídu, 85.

Prikloní, Hóspodi, úcho Tvoje, i uslyši mja, jako nisch i
uboh jesm az. Sochrani dusu moju, jako prepodoben
jesm: spasí rabá Tvojeho, Bóže mój, upovájuščaho na Ťá.
Pomíluj mja, Hóspodi, jako k Tebí vozzovú vés děň.
Vozveselí dusu rabá Tvojeho, jako k Tebí vzjach dusu
moju. Jako Tý, Hóspodi, bláh i krótok, i mnohomílostiv
vsím prizyvájuščym Ťá. Vnuší, Hóspodi, molítvu moju, i
vonmí hlásu molénija mojeho. V děň skórbí mojejá voz-
zvách k Tebí, jako uslyšal mja jesí. Níšť podoben Tebí v
bózych, Hóspodi, i níšť po dilóm Tvojím. Vsí jazýcy, jelíki
sotvoríl jesí, prijidut i poklóňatsja pred Tobóju, Hóspodi,
i proslávjat ímja Tvoje, jako Vélíj jesí Tý, i tvorjáj čudesá,
Tý jesí Bóh jedín. Nastávi mja, Hóspodi, na púť Tvój, i

pojdu vo ístini Tvojej: da vozveselítsja sérdce moje bojá-
tisja ímene Tvojeho. Ispovímsja Tebí, Hóspodi Bóže mój,
vsím sérdcem mojím, i proslávľu ímja Tvoje vo vík: jáko
mílošť Tvoja vélija na mní, i izbávil jesí dúšu moju ot áda
preispódnejšaho. Bóže, zakonoprestúpnicy vostáša na
mjá, i sónm deržávných vzyskáša dúšu moju, i ne pred-
ložíša Tebé pred sobóju. I Tý, Hóspodi Bóže mój, ščédryj i
mílostivyj, dolhoterpelívyj, i mnohomílostivyj i ístinnyj,
prízri na mjá i pomíluj mjá, dážd' deržávu Tvoju ótroku
Tvojemú, i spasí sýna rabý Tvojejá. Sotvorí so mnóju
známenije vo bláho, i da víďat nenavíd'aščiji mjá, i po-
styďátsja, jáko Tý, Hóspodi, pomóhl mí i utíšil mjá jesí.

Synóm Koréjovym, psalóm písni, 86.

Osnovániya jehó na horách svjatých: ľúbit Hospód' vra-
tá Sijóna páče vsích selénij Jákovlich. Preslávna ja hlahóla-
šasja o tebí, hráde Božij. Pomjanú Raáv i Vavilóna víduš-
čym mjá, i se inopleménnicy, i Tir, i ľúdi je Jefijópstiji, síji
býša támo. Máti Sijón rečét: čelovík, i čelovík rodísja v
ném, i Tój osnová jehó Výšnij. Hospód' povést' v písániji
ľuděj, i kňazěj sích bývsích v ném. Jáko veseláščichsja
vsích žilíšče v tebí.

**Písň psalmá, synóm Koréjovym, v konéc, o Majeléthi, jé-
že otviščáti, rázuma Jemánu Izrájil'taninu, 87.**

Hóspodi Bóže spasénija mojihó, vo dni vozzvách, i v noščí pred Tobóju. Da vnídet pred Ťá molítva mojá: prikloní úcho Tvoje k moléniju mojemú, jáko ispólnisja zoldušá mojá, i živót mój adu priblížisja. Privminén bych s nizchoďáščimi v róv, bych jáko čelovík bez pómošči, v mértvych svobód', jáko jázvennij spjáščiji vo hróbe, íchže ne pomjanúl jesí ktomú, i tíji ot rukí Tvojejá otrinovéni býša. Položíša mjá v róvi preispódnim, v témnych i síni smértnej. Na mní utverdísja járošť Tvojá, i vsjá vólny Tvojá navél jesí na mjá. Událil jesí znájemych mojích ot mené, položíša mjá mérzosť sebí: prédan bych i ne ischoždách. Óči mojí iznemohósti ot niščéty, vozzvách k Tebí, Hóspodi, vés déň, vzdích k Tebí rúci mojí. Jedá mértvymi tvoríši čudesá? Ilí vráčeve voskresját, i ispovíďatsja Tebí? Jedá povésť któ vo hróbe mílošť Tvoju, i ístinu Tvoju v pohíbeli? Jedá poznána búdut vo tme čudesá Tvojá, i právda Tvojá v zemlí zabvénnij? I áz k Tebí, Hóspodi, vozzvách i útro molítva mojá predvarít Ťá. Vskúju, Hóspodi, otríješi dúšu moju, otvraščáješi licé

Tvoje ot mené? Níšč jésm áz, i v trudích ot júnosti mojejá: voznés že sja, smiríchsja, i iznemohóch. Na mní prejdóša hnívi Tvojí, ustrašénija Tvojá vozmutíša mjá, obydoša mjá jáko vodá, vés děň oderžáša mjá vkúpi. Událil jesí ot mené drúha i ískrenňaho, i znájemych mojích ot strastěj.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Rázuma Jethámu Izrájil't'aninu, psalóm, 88.

Mílosti Tvojá, Hóspodi, vo vík vospojú, v ród i ród vozviščú ístinu Tvojú ustý mojimi. Zané rekl jesí: vo vík mílošť sozíždetsja, na Nebesích uhotóvitsja ístina Tvojá. Zaviščách zavít izbránnym mojím, kláchsja Davídu rabú Mojemú: do víka uhotóvaju símja tvoje, i sozíždu v ród i ród prestól tvój. Ispovíd'at Nebesá čudesá Tvojá, Hóspodi, íbo ístinu Tvoju v cérkvi svjatých. Jáko któ vo óblacích uravnítsja Hóspodevi? Upodóbitsja Hóspodevi v syních

Bóžijich? Bóh proslav'ájemj v sovíte svjatých, Vélij i Strášen jest' nad vsími okréstnymi Jehó. Hóspodi Bóže sil, któ podóben Tebí? Sílen jesí, Hóspodi, i ístina Tvojá okrest Tebé. Tý vladýčestvuješ i deržávoju morskóju: vozmuščénije že voln jehó Tý ukročáješ. Tý smiríl jesí jáko jázvena hórdaho, mýšceju síly Tvojejá rastočil jesí vrahí Tvojá. Tvojá súť nebesá, i Tvojá jest' zem'á, vselénnuju i ispolnénija jejá Tý osnovál jesí. Séver i móre Tý sozdál jesí, Favór i Jermón o ímeni Tvojém vozrádujetasja. Tvojá mýšca s síloju: da ukripítsja ruká Tvojá, i voznesétsja desníca Tvojá. Právda i sud'ba uhotóvanije prestóla Tvojeho: mílošť i ístina predýdet pred licém Tvojím. Blažení l'údije víduščiji voskliknovénije: Hóspodi, vo svíte licá Tvojeho pójdut, i o ímene Tvojém vozrádujutsja vés děň, i právdóju Tvojeju voznesútsja. Jáko pochvalá síly ích Tý jesí, i vo blahovoléniji Tvojém voznesétsja rók naš. Jáko Hospódne jest' zastuplénije, i Svjataho Izrájileva Carjá nášeho. tohdá hlahólal jesí v vidíniji synovóm Tvojím, i rekl jesí: položích pómošč na sílnaho, voznesóch izbránnaho ot l'uděj mojích, obretóch Davída rabá Mojehó, jeléjem svjatým mojím pomázach jehó. Íbo ruká Mojá zastúpit

jehó, i mýšca Mojá ukripít jehó, ničtôže uspijet vráh na nehó, i sýn bezzakónija ne priložit ozlóbíti jehó: i ssekú ot licá jehó vrahí jehó, i nenavíd'ášcyja jehó pobiždú. I ístina Mojá i mίlost' Mojá s ním, i o ímeni Mojém voznesétsja róh jehó, i položú na móri rúku jehó, i na rikách desnícu jehó. Tój prizovét Mjá: Otéc mój jesí Tý, Bóh mój i Zastúpnik spasénija mojihó. I Áz pérvenca položú jehó, vysoká páče caréj zemných: vo vík sochraňú jemú mίlost' Mojú, i zavít Mój víren jemú, i položú vo vík víka símjia jehó, i prestól jehó jáko dníje néba. Ášče ostávjat sýnove jehó zakón Mój, i v sud'bách mojích ne pójdut, ášče oprávdánija Mojá oskverňát, i zápovidej mojích ne sochraňát, posiščú žezlóm bezzakónija ích, i ránami neprávdy ích, mίlost' že Mojú ne razorjú ot ních, ni prevreždú vo ístini Mojéj, nižé oskverňú zavíta Mojihó, i ischod'áščich ot úst mojích ne otvérhusja. Jedínoju kljáchsja o svjatím Mojém, ášče Davídu solžú? Símjia jehó vo vík prebúdet, i prestól jehó, jáko sólnce predó Mnóju, i jáko luná soveršéna vo vík, i Svidíteľ na Nebesí víren. Tý že otrínul jesí i uničižil, nehodováł jesí pomázannaho Tvojehó, razoríl jesí zavít rabá Tvojehó, oskverníl jesí na zemlí svjatýňu jehó: razo-

ríl jesí vsjá oplóty jehó, položíl jesí tvérdaja jehó strách. Raschiščáchu jehó vsí mimochod'áščiji putém, býst' ponošenije sosídom svojím. Vozvysil jesí desnícu stužájuščich jemú, vozveselíl jesí vsjá vrahí jehó: otvratíl jesí pómošč mečá jehó, i ne zastupíl jesí jehó vo bráni. Razoríl jesí ot očiščénija jehó, prestól jehó na zémľu povérhl jesí, umánil jesí dni vrémene jehó, oblijál jesí jehó studóm. Dokóli, Hóspodi, otvraščáješisja v konéc? Razžžétsja jáko óhň hnív Tvój? Pomjaní, kij mój sostáv, jedá bo vsúje sozdál jesí vsjá sýny čelovíčeskija? Któ jést' čelovík, íže poživét i ne úzrit sméрти, izbávit dúšu svojú iz rukí ádovy? Hdí sút mílosti Tvojá drévnija, Hóspodi, ímiže kl'álsja jesí Davidú vo ístini Tvojéj? Pomjaní, Hóspodi, ponošenije ráb Tvojích, jéže uderžách v nédre mojém mnóhich jazýk, ímže ponosíša vrazí Tvojí, Hóspodi, ímže ponosíša izmenéniju christá Tvojeho. Blahoslovén Hospód' vo vík, búdi, búdi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Molítva Mojséja, čelovíka Bóžija, 89.

Hóspodi, pribížišče byl jesí nám v ród i ród. Prézde dá-
že horám ne býti i sozdátisja zemlí i vselénij, i ot víka i
do víka Tý jesí. Ne otvratí čelovíka vo smirénije, i rekl je-
sí: obratítejsja, sýnove čelovíčestiji. Jáko týsjašča let pred
očíma Tvojíma, Hóspodi, jáko deň včerašnij, íže mimojí-
de, i stráža noščnája. Uničiženija ích léta budú. Utro jáko
travá mimojídet, útro procvitét i préjdet: na večer otpadét
ožestíjet i ízschnet. Jáko isčézochom hnívom Tvojím, i já-
rostiju Tvojéju smutíchomsja. Položil jesí bezzakónija ná-
ša pred Tobóju: vík naš v prosviščénije licá Tvojeho. Jáko
vsí dníje naši oskudíša, i hnívom Tvojím isčezóchom, léta
náša jáko paučina poučachusja. Dníje let nášich, v níchže
sédmjdesjat let, ášče že v sílach, ósmjdesjat let, i množaje
ích trud i bolízň: jáko přijíde krótosť na nás, i nakážem-
sja. Któ víst' deržávu hníva Tvojeho, i ot strácha Tvojeho,
járosť Tvoju isčestí? Desnícu Tvoju táko skaží mí, i oko-
vannyja sérdcem v múdrosti. Obratísja, Hóspodi, dokóli?
I umolén búdi na rabý Tvojá. Ispólnichomsja zaútra mí-

losti Tvojejá, Hóspodi, i vozrádovachomsja, i vozveselíchomsja, vo vsjá dni nášja vozveselíchomsja, za dni v náže smiríl nás jesí, léta v náže vídichom zlája. I prízri na rabý Tvojá, i na dilá Tvojá, i nastávi sýny ích. I búdi svítlosť Hóspoda Bóha nášeho na nás, i dilá ruk nášich isprávi na nás, i dílo ruk nášich isprávi.

Chvalá písni Davídovy, ne nadpísan u Jevréj, 90.

Živýj v pómošči Výšňaho, v króvi Bóha nebésneho vodvorítsja. Rečét Hóspodevi: Zastúpnik mój jesí i Pribížišče moje, Bóh mój, i upováju na Nehó. Jáko Tój izbávit Ťá ot síti lóvči, i ot slovesé mjatěžna, pleščmá Svojíma osenít Ťá, i pod krilé Jehó nadíješisja: orúžijem obýdet Ťá ístina Jehó. Ne ubojíšisja ot strácha nošchnáho, ot strilý leťáščija vo dni, ot věšči vo tme prechoďášija, ot srjášča, i bésa polúdenneho. Padét ot straný Tvojejá týsjašča, i tma odesnúju Tebé, k Tebí že ne priblížitsja, obáče očíma Tvojíma smótriši, i vzdajánije hríšnikov úzriši. Jáko Tý, Hóspodi, upovánije moje, Výšňaho položíl jesí pribížišče Tvoje. Ne prijídet k Tebí zlo, i rána ne priblížitsja telesí Tvojemú, jáko Ánhelom Svojím zapovéšť o Tebí, sochráníti Ťá vo vsích putéch tvojích. Na rukách vózmut Ťá, da

ne kohdá pretkněši o kámeň nóhu tvojú, na áspida i vasilíska nastúpiši, i poperěši ľva i zmíja. Jáko na Mjá upová, i izbávľu jehó: pokrýju jehó, jáko pozná ímja Mojé. Vozzovét ko Mní, i uslýšu jehó: s ním jěsm v skórbi, izmú jehó, i proslávľu jehó, dolhotóju dnij ispólňu jehó, i javľú jemú spasénije Mojé.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 12. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Bludnícy slézy i Petróvy prijémyj, Hóspodi, i mytarjá
opravdávyj iz hlubiný vozdochnúvša, i mené vo umilénii
ji pripádajušča uščédri, Spáse, i pomíluj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Prijmí jáko mytarjá, Hóspodi, jáko bludnícu očísti mjá,
Vladýko, jáko chananéju pomíluj, po velícij Tvojejí mílos-
ti.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Máti svíta Blahoslovénnaja Bohoródice, molísja Christú
Bohu sovozsijáti útro, i véliju mílost' dušám nášim.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Bóže mój, Jedín blahíj i čelovikoľubívij, Jedín mílostivij i krótkij, Jedín ístinnyj i právednyj, Jedín ščédryj i mílostivij Bóže naš: da přijídet síla Tvojá na mjá, hríšnaho i nepotrěbnaho rabá Tvojhó, i da ukripít mój chrám Jevánhelijem Božéstvennaho učénija Tvojhó, Vladýko i Čelovikoľúbče, Ľubobláže, Ľuboblahoutróbně, prosvití mojá utróby i vsjá údy Tvojęju vóleju. Očísti mjá ot vsjákija zlóby i hrichá: sobľudí mjá neskvérna i neporóčna ot vsjákaho naítija i díjstva dijávola, i dárui mí po Tvojęj bláhosti, Tvojá razumíti, Tvojá múdrstvovati, i v Tvojęch chotínijich žíti, Tvojhó strácha strašítisja, jéže tvoríti Tebí blahouhódnaja do poslídňaho mojhó izdychánija, jáko da po neispovidímoj Tvojęj mílosti sobľuděši moję tílo i dúšu, úm že i mysli, ne iskušén vsjákija soprotivoležáščija síti chrám. Hóspodi mój, Hóspodi, pokrýj mjá Tvojęm blahoutróbijem, i ne ostávi mjá, hríšnaho, i nečístaho, i nedostójnaho rabá Tvojhó: jáko Tý jesí Zaščítitel' mój, Hóspodi, i o Tebí pěníje moję výnu, i Tebí

slávu vozsýlajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Duchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 13.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm písni, v deň subbótnyj, 91.

Bláho jésť ispovídatijsja Hóspodevi, i péti ímeni Tvojemú, Výšnij: vozviščáti zaútra mílosť Tvojú i ístinu Tvoju na vsjáku nóšč, v desjatostrúnnim psaltíri s písniju v húslich. Jáko vozveselíl mja jesí, Hóspodi, v tvoréniji Tvojem, i v dílich rukú Tvojeju vozádujusja. Jáko vozveličišasja díla Tvojá, Hóspodi, ziló uhlubíšasja pomyšlénija Tvojá. Muž bezúmen ne poznájet, i nerazúmiv ne razumíjet sích. Vnehdá prozjabóša hríšnicy jáko travá, i pronikóša vsí dílajuščiji bezzakónije, jáko da potrebjátsja vo vík víka. Tý že Výšnij vo vík, Hóspodi. Jáko se vrazí Tvojí, Hóspodi, jáko se vrazí Tvojí pohíbnut, i razýdutsja vsí dílajuščiji bezzakónije. I voznesétsja jáko jedinoróha röh mój, i stárosť mójá v jeléi mastíte. I vozzrí óko moje na

vrahí mojá, i vostajúščyja na mjá lukávnujuščyja uslyšit úcho mojé. Právednik jáko fíniks procvitét, jáko kedr, íže v Liváni, umnóžitsja. Nasaždéni v domú Hospódni, vo dvórich Bóha nášeho procvetút, ješčé umnóžatsja v stárosti mastíte, i blahoprijémľušče búdut. Da vozvistiát, jáko prav Hospód' Bóh naš, i níšť neprávdy v Ném.

V deň predsubbótnyj, vnehdá naselísja zemľá, chvalá písni Davídu, 92.

Hospód' vocarísja, v lípotu oblečésja: oblečésja Hospód' v sílu i prepojásasja, íbo utverdí vselénnuju, jáže ne podvížitsja. Hotóv prestól Tvój ottóle: ot víka Tý jesí. Vozdvihóša réki, Hóspodi, vozdvihóša réki hlásy svojá. Vózmút réki sotrénija svojá, ot hlasóv vód mnóhich. Dívny vysotý morskíja, díven v vysókich Hospód'. Svidínija Tvojá uvírišasja ziló, dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dnij.

Psalóm Davídu, v četvértij subbóty, 93.

Bóh otmščénij Hospód', Bóh otmščénij ne obinúlsja jést'. Voznesísja Sudáj zemlí, vzdážd' vzdajánije hórdým. Dokóli hrišnicy, Hóspodi, dokóli hrišnicy voschváľatsja? Proviščájut i vozhlahóľut neprávdu, vozhlahóľut vsí dí-

lajuščijsja bezzakónijsja? Lúdi Tvojá, Hóspodi, smiríša i dostojánijsja Tvoje ozlóbíša. Vdovicu i síra umoríša i prišél'ca ubíša, i réša: ne úzrit Hospód', nižé urazumíjet Bóh Jákovl'. Razumíjete že bezúmnijsja v lúdech i búijsja někohda umudrítesja. Nasaždéj úcho, ne slýšit li? Ilí sozdávuj óko, ne smatrjájete li? Nakazújaj jazýki, ne obličít li, učáj čelovíka rázumu? Hospód' víst' pomyslénijsja čelovíčeskaja, jáko súť sújetna. Blažén čelovík, jehóže ášče nakážeši, Hóspodi, i ot zakóna Tvojeho naučíšisja jehó, ukrotíti jehó ot dnejsja lútych, dóndeže izrýjetsja hrišnomu jáma. Jáko ne otrínet Hospód' lúdejsja Svojích, i dostojánijsja Svojeho ne ostávit, dóndeže právda obratítsja na súd, i deržáščijsja jejá vsí právijsja sérdcem. Któ vostánet mí na lukávnujsja? Ilí któ spredstánet mí na dílajuščijsja bezzakónijsja? Ášče ne Hospód' pomóhl by mí, vmále vselílasja by vo ad dušá mojsja. Ášče hlahólach, podvížesja nohá mojsja, mílost' Tvojá, Hóspodi, pomoháše mí. Po množestvu bolíznej mojsch v sérdci mojem, utišénijsja Tvojá vozveselíša dúšu moju. Da ne pribúdet Tebí prestól bezzakónijsja, sozidájaj trud na povelínijsja. Ulovját na dúšu právedniču, i króvj nepovínnuju osúďat. I býst' mní Hospód' v pribížišče, i Bóh

mój v pómošj upovánijsa mojihó. I vzdást ím Hospód' bezzakónije ích i po lukávstviju ích pohubít já Hospód' Bóh.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Chvalá písni Davídu, ne nadpísan u Jevréj, 94.

Prijidíte, vozrádujemsja Hóspodevi, vosklíknim Bohu Spasíteľu nášemu: predvarím licé Jehó vo ispovídaniji, i vo psalméch vosklíknim Jemú. Jáko Bóh Vélij Hospód', i Cárj Vélij po vséj zemlí, jáko v rucé Jehó vsí koncý zemlí, i vysotý hór Tohó súť. Jáko Tohó jést' more, i Tój sotvorí jé, i súšu rúci Jehó sozdáste. Prijidíte, poklonímsja i pripadém Jemú, i vospláčemsja pred Hóspodem sotvóršim nás: jáko Tój jést' Bóh naš, i my ľúdijsa pážiti Jehó, i óvcy rukí Jehó. Dnés ášče hlás Jehó uslýšite, ne ožestočíte serdec vášich, jáko v prohnívaniji, po dni iskušénija v pus-

týni, vónže iskusíša Mjá otcý váši, iskusíša Mjá, i vídiša dilá Mojá. Četýredesjať let nehodovách róda tohó, i rích, prísno zabluždájut sérdcem, tíji že ne poznáša putěj Mojích, jáko kljáchsja vo hníve Mojém, ášče vnídat v pokój Mój.

Chvalá písni Davídu, vnehdá dóm sozidášesja po plíně-niji, ne nadpísan u Jevrėj, 95.

Vospójte Hóspodevi písň nóvu, vospójte Hóspodevi vsjá zemľá, vospójte Hóspodevi, blahoslovíte ímja Jehó, blahovestíte déň ot dne spasénije Jehó. Vozvistíte vo jazýcich slávu Jehó, vo vsích ľúdech čudesá Jehó. Jáko Vélij Hospód' i chválen ziló, strášen jést' nad vsími bóhi. Jáko vsí bózi jazýk bésove: Hospód' že nebesá sotvorí. Ispovídanije i krasotá pred Ním, svjatýňa i velikolípije vo svjatíli Jehó. Prinesíte Hóspodevi otéčestvija jazýk, prinesíte Hóspodevi slávu i česť. Prinesíte Hóspodevi slávu ímeni Jehó, vozmíte žértvy, i vchodíte vo dvorý Jehó. Poklonítejsja Hóspodevi vo dvorí svjatím Jehó, da podvížitsja ot licá Jehó vsjá zemľá Rcýte vo jazýcich, jáko Hospód' vo-carísja, íbo isprávi vselénnuju, jáže ne podvížitsja: súdit ľúdem právostiju. Da vozvesel'átsja nebesá, i rádujetsja

zemľá, da podvížitsja móre i ispolnénije jehó. Vožrádujutsja, poľá, i vsjá jáže na ních, tohdá vožrádujutsja vsjá drevá dubrávnaja ot licá Hospódna, Jáko hrjadét, jáko hrjadét sudíti zemlí, sudíti vselénij v právdu, i ľúdem ístinuju Svojéju.

Psalóm Davídu, jehdá zemľá jehó ustrojášesja, ne nadpísan u Jevréj, 96.

Hospód' vocarísja, da rádujetsja zemľá, da vesel'átsja óstrovi mnózi. Oblak i mrák ókrest jehó, právda i sud'ba ispravlénije prestóla Jehó. Óhň pred Ním predýdet, i popalít ókrest vrahí Jehó. Osvitíša mólnija Jehó vselénuju: vídi, i podvížesja zemľá. Hóry jáko vósk rastájaša ot licá Hospódna, ot licá Hóspoda vsejá zemlí. Vozvistíša nebesá právdu Jehó, i vídiša vsí ľúdi je slávu Jehó. Da postyd'átsja vsí kláňajuščijisja istukánnym, chvál'aščijisja o ídolicích svojích, poklonítejsja Jemú vsí Ánheli Jehó. Slýša i vozveselísja Sijón, i vožrádovašasja dščéri Judéjskija, sudéb rádi Tvojích, Hóspodi, jáko Tý Hospód' Výšnj nad vséju zemléju, ziló prevoznésjsja jesí nad vsími bóhi. Lúbjaščiji Hóspoda, nenavídite zlája, chranít Hospód' dúšy prepodóbnych Svojích, iz rúki hríšniči izbávit já. Svít

vozsijá právedniku, i právym sérdcem veselíje. Veselíte-
ja, právedniji, o Hóspode i ispo vídajte pá mjať Svjatýni
Jehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 97.

Vospójte Hóspodevi písň nóvu, jáko dívna sotvorí
Hospód'. Spasé Jehó desníca Jehó, i mýšca svjatája Jehó.
Skazá Hospód' spasénije Svoje, pred jazýki otkrý právdnu
Svojú. Pomjanú mílosť Svoju Jákovu, i ístinu Svoju dómu
Izrájilevu, vídiša vsí koncý zemlí spasénije Bóha nášeho.
Vosklíknite Bóhovi vsjá zemľá, vospójte, i rádujtesja, i
pójte. Pójte Hóspodevi v húslich, v húslich i hlási psa-
lómste. V trubách kóvaných i hlásom trubý rózany vos-
trubíte pred Carém Hóspodem. Da podvížitsja móre i is-
polnénije jehó, vselénnaja i vsí živúšiji na nej. Réki vos-

plěšcut rukóju vkúpi, hóry vozrádujutsja. Ot licá Hospódna, jáko hrjadét, jáko ídet sudíti zemlí, sudíti vselénij v právdu, i l'údem právostiju.

Psalóm Davídu, 98.

Hospód' vocarísja, da hnívajutsja l'údije: sed'áj na Cheruvímech, da podvížitsja zeml'á. Hospód' v Sijóne Velík, i Vysók jěst' nad vsími l'ud'mí. Da ispovíd'atsja ímeni Tvojemú velikomu, jáko strášno i svjáto jěst'. I česť caréva súd l'úbit: Tý uhotóval jesí pravotý, súd i právdu vo Jákově Tý sotvoríl jesí. Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňátesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjáto jěst'. Mojsej i Aarón v ijeréjch Jehó, i Samuíl v prizyvájusčich ímja Jehó: prizyváchu Hóspoda, i Tój poslúšaše ích. V stolpé óblačne hlahólaše k ním: jáko chraňáchu svidínija Jehó i povelínija Jehó, jáže dadé ím. Hóspodi Bóže naš, Tý poslúšal jesí ích: Bóže, tý mílostiv byvál jesí ím, i mščája na vsjá načínánija ích. Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňátesja v horí svjatéj Jehó, jáko Svjat Hospód' Bóh naš.

Psalóm Davídu, vo ispovídanije, 99.

Vosklíknite Bóhovi vsjá zemľá, rabótajte Hóspodevi v veséliji, vnídite pred Ním v rádosti. Uvídite, jáko Hospód' tój jésť Bóh naš: Tój sotvorí nás, a ne my, my že ľúdi-je Jehó i óvcy pážiti Jehó. Vnídite vo vratá Jehó vo ispo-vidaniji, vo dvorý Jehó v pénijich: ispovídajtesja Jemú, chvalíte ímja Jehó. Jáko blah Hospód', vo vík mílosť Jehó, i dáže do róda i róda ístina Jehó.

Psalóm Davídu, 100.

Mílosť i súd vospojú Tebí, Hóspodi. Pojú i razumíju v putí neporóčne, kohdá prijídeši ko mní? Prechoždách v nezlóbiji sérdca mojehó posredé dómu mojehó. Ne predlahách pred očíma mojíma vešč zakonoprestúpnuju: tvorjášcyja prestuplénije voznenavidich. Ne prílpé mní sérdce stroptívo, ukloňajúščahosja ot mené lukávaho ne poznách. Oklevetájuščaho taj ískrenňaho svojehó, sehó izhoňách: hórđym ókom, i nesýtym sérdcem, s sim ne jaďách. Óči mojí na vírnyja zemlí, posaždáti já so mnóju: choďáj po putí neporóčnu, sej mí služáše. Ne živjáše posredé dómu mojehó tvorjáj hordýňu, hlahól'aj neprávednaja, ne ispravľáše pred očíma mojíma. Vo útrija izbivách

vsjá hrišnyja zemlí, jéže potrebíti ot hráda Hospódna vsjá dílajušcyja bezzakónije.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 13. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi

nám dólhi náša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jést' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 8:

Okom blahotróbnym, Hóspodi, vížd' moje smirénije, jáko pomále žizň moja iždivájetsja, i ot díl níst' mní spásénija. Seho rádi mo'úsja: ókom blahotróbnym, Hóspodi, vížd' moje smirénije i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Jáko Sudijí predstojášču, popecýsja, dušé, i strášnaho dne čas pomyš'áj, súd bo nemílostiv jést' ne sotvóršim

mílosti. Vozopíj úbo Christú Bóhu: Serdcevidče, sohrišich, préžde dáže ne osúdiši, pomíluj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Strášnaho Tvojeho i hróznaho, i neumýtnaho sudá, Christé, vo umí prijem děň i čas, trepěšču, jáko zlodíj, studá dilá i dijánija iméjaj lútaja, jáže jedín áz sodíjach prilěžno. Tímže stráchom pripádaju Tebí, vopijá bolíznenno: molítvami róždšija Ťá, Mnohomílostive, spasí mjá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníšuju Cheruvím i slávníšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi svjatýj, Íže v výšnich živýj, i vsevíďášim Tvojím ókom prizirájaj na vsjú tvarj. Tebí prikloníchom výju duší i telesé, i Tebí mólimsja, Svjatýj svjatých: prostrí rúku Tvojú nevidimuju ot svjataho žilíšča Tvojehó, i blahosloví vsích nás: i ášče čtó k Tebí sohrišíchom vóleju i ne-
vóleju, jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh prostí, dárujaj nám i mírnejaja blahája Tvojá. Tvoje bo jést', jéže mílovati i spasáti, Bóže naš, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Duchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 14.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

**Molítva níščaho, jehdá unýjet, i pred Hóspodem prolijét
molénije svojé, 101.**

Hóspodi, uslýši molítvu mojú, i vópl' mój k Tebí da pri-
jídét. Ne otvratí licá Tvojeho ot mené: vónže ášče déň
skorbľú, prikloní ko mní úcho Tvojé: vónže ášče déň pri-
zovú Ťá, skóro uslýši mjá. Jáko isčezóša jáko dým dníje
mojí, i kósti mojá jáko sušílo soschóšasja. Ujázven bych
jáko travá, i ízsše sérdce mojé, jáko zabých snísti chleb
mój. Ot hlása vozdychánija mojeho priľpé kosť mojá plóti
mojéj. Upodóbichsja nejásyti pustýnnej, bych jáko noš-
čnyj vran na nýrišči. Bdech i bych jáko ptíca osóbjasčasja
na zde. Vés déň ponošáchu mí vrazí mojí, i chváľáščiji
mjá mnóju kleňáachusja. Zané pépel jáko chleb jad'ách, i
pitijé mojé s pláčem rastvorjách. Ot licá hníva Tvojeho i
járosti Tvojejá: jáko voznés nizvérhl mjá jesí. Dníje mojí
jáko síň ukloníšasja, i áz jáko séno izschóch. Tý že, Hós-
podi, vo vík prebyváješi, i pámjat' Tvojá v ród i ród. Tý
voskrés usčédriši Sijóna, jáko vrémja usčédriti jehó, jáko
prijíde vrémja. Jáko blahovolíša rabí Tvojí kámenije jehó,
i péršť jehó usčédrrjat. I ubojátsja jazýcy ímene Hospódna,
i vsí cárije zémstiji slávy Tvojejá. Jáko sozíždet Hospód'

Sijóna, i javítsja vo slávi Svojej. Prizrí na molítvu smirénnych, i ne uničíži molénija ích. Da napíšetsja sijé v ród in, i ľúdi je zízdemiji voschváľat Hóspoda. Jáko priníce iz vysoty svjatýja Svojejá, Hospód' iz nebesé na zémľu prizrí, uslyšati vozdychánije okovánných, razrišíti sýny umerščvlénnych, vozvistíti v Sijóne Ímja Hospódne, i chvalú Jehó vo Jerusalíme. Vnehdá sobrátisja ľúdem vkúpi, i carém, jéže rabótati Hóspodevi. Otviščá jemú na putí kríposti jehó: umalénije dnej mojích vozvistí mí. Ne vozvedí mené v prepolovénije dnej mojích: v ródi rodóv léta Tvojá. V načálich Tý, Hóspodi, zémľu osnovál jesí, i dilá rukú Tvojéju súť nebesá. Ta pohíbnut, Tý že prebyváješi: i vsjá, jáko ríza obetšájut, i jáko odéždu svijěši já i izmeňátsja. Tý že tójžde jesí, i léta Tvojá ne oskudíjut. Sýnove ráb Tvojích vseľátsja, i símja ích vo vík isprávitsja.

Psalóm Davídu, 102.

Blahosloví, dušé mojá, Hóspoda, i vsjá vnútrenňaja mojá ímja svjatoje Jehó. Blahosloví, dušé mojá, Hóspoda, i ne zabyváj vsích vzdajánij Jehó, očiščájuščaho vsjá bezzakónija tvojá, isciľájuščaho vsjá nedúhi tvojá, izbavľájuščaho ot istlínija život tvój, vinčájuščaho Ťá mílostiju i

šcedrótami, ispolňajúščaho vo blahích želánije tvoje: obnovítsja jáko órľa júnosť tvojá. Tvorjáj mílostyni Hospód', i sud'bu vsím obídímym. Skazá putí Svojá Mojséovi, synovóm Izrájilevym chotínija Svojá: šcedr i mílostiv Hospód', dolhoterpelív i mnohomílostiv. Ne do koncá proh-nívajetsja, nižé vo vík vraždújet, ne po bezzakónijem nášim sotvoríl jést' nám, nižé po hrichóm nášim vzdál jést' nám. Jáko po vysotí nebésnij ot zemlí, utverdíl jést' Hospód' mílost' Svojú na bojáščichsja Jehó. Jelíko otstoját vostícy ot západ, událil jést' ot nás bezzakónija náša. Jákože ščédrit otéc sýny, uščédri Hospód' bojáščichsja Jehó. Jáko tój pozná sozdánije náše, pomjanú, jáko pérst' jesmý. Čelovík, jáko travá dníje jehó, jáko cvet sél'nyj, táko ocvitét, jáko dúch prójde v ném, i ne búdet, i ne poznájet ktomú místa svojehó. Mílost' že Hospódňa ot víka i do víka na bojáščichsja Jehó, i právda Jehó na syních synóv, chraňáščich zavít Jehó, i pómňaščich zápovidi Jehó tvoríti já. Hospód' na Nebesí uhotóva prestól Svój, i Cárstvo Jehó vsími obladájet. Blahoslovíte Hóspoda vsí Ánheli Jehó, síl'niji krípostiju, tvorjáščiji slóvo Jehó, uslyšati hlás slovés Jehó. Blahoslovíte Hóspoda vsjá síly Jehó, sluhí Jehó,

tvorjáščiji vól'u Jehó. Blahoslovíte Hóspoda vsjá dilá Jehó, na vsjákom místi vladýčestva Jehó, blahosloví, duše mo- já, Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, o mirstím bytijí, 103.

Blahosloví, duše mojá, Hóspoda. Hóspodi, Bóže mój, vozvelíčilsja jesí ziló. Vo ispovídanije i v velelípotu oblé- klsja jesí. Odijájsja svítom, jáko rízoju, prostirájaj nébo, jáko kóžu. Pokryvájaj vodámi prevýsprenňaja Svojá, po- lahájaj óblaki na voschoždénije Svoje, choďáj na krilú vít- reňu. Tvorjáj Ánhely Svojá dúchi i sluhí Svojá plámeň óhnennyj. Osnovájaj zemľú na tvérdi jejá, ne preklónitsja vo vík víka. Bézdna, jáko ríza, odijánije jejá, na horách stánut vódy, ot zapreščénija Tvojeho pobíhnut, ot hlása hróma Tvojeho ubojátsja. Voschód'at hóry i nischód'at

poľá v místo, jéže osnovál jesí ím. Predíl položíl jesí, je-
hóže ne préjduť, nižé obraťátsja pokrýti zémľu. Posylájaj
istóčniki v débrich, posredé hór prójduť vódy. Napájajut
vsjá zvíri sél'nyja, žduť onáhri v žáždu svojú. Na tých ptí-
cy nebésnyja privitájut, ot sredý kámenija daďát hlás.
Napájajaj hóry ot prevýsprennich Svojích, ot plodá díl
Tvojích nasýtitsja zemľá. Prozjabájaj travú skotóm, i zlák
na slúžbu čelovíkom, izvestí chleb ot zemlí. I vinó veselít
sérdce čelovíka, umástiti licé jeléjem, i chleb sérdce čelo-
víka ukripít. Nasýťatsja drevá poľskája, kédri Livánstiji,
íchže jesí nasadíl. Támo ptícy vohnezďátsja, jerodíjevo ži-
líšče predvodíteľstvujet ími. Hóry vysókija jelénem, ká-
meň pribížišče zájacem. Sotvoríl jésť lunú vo vremená,
sólnce pozná západ svoj. Položil jesí tmú, i býsť nóšč, v
néžže prójduť vsí zvírije dubrávniji. Skímni rykájuščiji,
voschítiti i vzyskáti ot Bóha píšču sebí. Vozsijá sólnce i
sobrášasja i v lóžach svojích ľáhut. Izýdet čelovík na dílo
svojé i na dílanije svojé do večera. Jáko vozvelíčišasja díla
Tvojá, Hóspodi, vsjá premúdrostiju sotvoríl jesí, ispólnis-
ja zemľá tvári Tvojejá. Sijé móre velíkoje i prostránnoje,
támo hádi, ímže níšť čislá, živótnaja málaja s velíkimi,

támo korablí preplávajut, zmij sej, jehóže sozdál jesi ru-
hátisja jemú. Vsjá k Tebí čájut, dáti píšču ím vo bláho
vrémja. Dávšu Tebí ím soberút, otvérzšu Tebí rúku vsjá-
českaja ispólňatsja bláhosti, otvráščšu že Tebí licé, voz-
mjatútsja, otýmeši dúch ích, i isčéznut, i v pérst' svojú
vovraťátsja. Pósleši Dúcha Tvojeho, i sozíždutsja, i ob-
novíši licé zemlí. Búdi sláva Hospódna vo víki, vozvese-
lítsja Hospód' o dílich Svojích, prizirájaj na zémľu, i tvor-
jáj jú trjastísja, prikasájajsja horám, i dymjátsja. Vospojú
Hóspodevi v životí mojem, pojú Bóhu mojemú, dóndeže
jésm, da usladítsja Jemú besída mojá, áz že vozveseľúsja
o Hóspode. Da isčéznut hríšnicy ot zemlí, i bezzakónnicy,
jákože ne býti ím. Blahosloví, duše mojá, Hóspoda.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, 104.

Ispovídajtesja Hóspodevi, i prizyvájte ímja Jehó, vozvistíte vo jazýcich dilá Jehó. Vospójte Jemú i pójte Jemú, povídite vsjá čudesá Jehó. Chvalítejsja o ímeni svjatím Jehó, da vozveselítsja sérdce íščuščich Hóspoda. Vzyščíte Hóspoda, i utverdítejsja, vzyščíte licá Jehó výnu. Pomjaníte čudesá Jehó, jáže sotvorí, čudesá Jehó, i sud'by úst Jehó. Símsja Avráamle rabí Jehó, sýnove Jákovli izbránniji Jehó. Tój Hospód' Bóh naš, po vsěj zemlí sud'by Jehó. Pomjanú vo vík zavít Svój, slóvo, jáže zapovída v týsjašcy rodóv, jáže zaviščá Avraámu, i kl'átvu Svojú Isaáku. I postávi jú Jákovu v povelínije, i Izráji' u v zavít víčen, hlahó'la: tebí dám zém' u Chanaánu, úže dostojánija vášeho, vnehdá býti ím málym čislóm, maléjšim i prišél'cem v nej. I prejdóša ot jazýka v jazýk, i ot cárstvija v l'údi íny. Ne ostávi čelovíka obídeti ích, i obličí o ních carí. Ne prikásajtesja pomázannym mojím, i vo prorócich mojích ne lukávnajte. I prizvá hlad na zém' u, vsjáko utverždénije chlíbnoje sotry. Poslá pred ními čelovíka: v rabá pródan býst' Jósif. Smiríša vo okóvach nózi jehó, želízo prójde dušá jehó, dóndeže přijíde slóvo Jehó, slóvo Hospódne razžžé jehó. Poslá cárj i razriší jehó: kňazj l'uděj, i ostávi

jehó. Postávi jehó hospodína dómu svojemú, i kňázja vsemú s'ážániju svojemú, nakazáti kňázi jehó jáko sebé, i stárcey jehó umudríti. I vníde Izrájil' vo Jegípet, i Jákov prišélstvova v zémľu Chámovu. I vozrastí ľúdi svojá ziló, i ukripí já páče vrahóv ích. Prevratí sérdce ích vozne-navídití ľúdi Jehó, lesť sotvoríti v rabéch Jehó. Poslá Moj-séja rabá Svojejó, Aaróna, jehóže izbrá Sebí. Položí v ních slovesá známenij Svojích, i čudés Svojích v zemlí Chá-movi. Poslá tmú i pomračí, jáko preohorčíša slovesá Jehó. Preloží vódy ích v króvj, i izmorí rýby ích. Voskipé zem-ľá ích žábami v sokróviščnicach caréj ích. Rečé, i prijidóša pésija múchi, i sknípy vo vsjá predíly ích. Položí doždí ích hrády, óhň popal'ájušč v zemlí ích, i porazí vinohrády ích i smókvy ích, i sotry vsjakoje drévo predíl ích. Rečé, i prijidóša prúzi i húsenicy, ímže ne bí čislá. I snidóša vsjáku travú v zemlí ích, i pojadóša vsják plód zemlí ích. I porazí vsjákaho pérvenca v zemlí ích, načátok vsjákaho trudá ích, i izvedé já s srebróm i zlátom, i ne bí v kolínach ích boľáj. Vozveselísja Jegípet vo ischoždéniji ích, jáko napadé strách ích na ních. Rasprostré óblak v pokrýv ím i óhň, jéže prosvitíti ím nóščiju. Prosíša i prijidóša krásteli,

i chlíba nebésnahto nasýti já, razvérze kámeň i potekóša
vódy, potekóša v bezvódných réki, jáko pomjanú slóvo
svjatóje Svojé, jéže ko Avraámu, rabú Svojemú. I izvedé
ľúdi Svojá v rádosti, i izbránnýja Svojá v veseliji. I dadé
ím straný jazýk, i trudý ľuděj naslídovaša, jáko da soch-
raňát opravdánija Jehó i zakóna Jehó vzýšcut.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 14. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí
náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posití
i iscilí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 8:

Jáko bludníca pripádaju Tí, da prijmu ostavlénije, i
vmísto míra slézy ot sérdca prinošú Tí, Christé Bóže: da
jáko ónuju uščédriši mjá, Spáse, i podási očiščénije hri-

chóv. Jáko ónaja bo zovú Tí: izbávi mja ot timénija díl mojích.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Počtó ne pomyšláješi, duše mojá, sméрти? Počtó ne obraščáješisja próčeje ko ispravléniju, préžde trubý hlašeníja na sudí? Tohdá níšť vrémja pokajánija. Prijmí vo umí mytarjá i bludnícu zovúšcyja: sohrišich Tí, Hóspodi, pomíluj mja.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Jáko prevoschod'áščaja vojístinnu roždestvóm Tvojím síly nebésnyja, Prísnodívo Bohoródice, íže Tobóju Božestvóm obohátívšesja, neprestánno Ťá veličájem.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Blahodarím Ťá, Hóspodi Bóže spasénij našich, jáko vsjá tvoríši vo blahodijánija žízni našeja, jáko upokóil jesí nás v prešédšem noščném vrémeni, i vozdvíhl jesí nás ot lóžej našich, i postávil jesí nás v poklonénije čestnáho i slávnáho ímene Tvojeho. Tímže mólimsja Tebí, Hóspodi: dážd' nám blahodát' i sílu, da spodóbimsja Tebí péti razúmno, i molítisja neprestánno: i výnu k Tebí zríti, Spasíteľu i Blahodéteľu našich duš, stráchom i trépetom svoje spasénije díjstvujušče. Uslýši úbo i pomíluj, Blahoutróbné, nás: sokruší pod nóhi nášja nevidimyja rátniki i vrahí: prijmi jáže po síli našej blahodarénija: dážd' nám blahodát' i sílu vo otverzénije úst našich, i naučí nás opravdáni-

jem Tvojím. Jáko čtó pomólimsja, jákože podobájet, ne vímy, ášče ne Tý, Hóspodi, Dúchom Tvojím svjatým nastáviši nás. Ášče že čtó sohrišíchom dáže do nastojáščaho časá, slóvom, ilí dílom, ilí pomyšlénijem, vóleju, ilí nevóleju, oslábi, ostávi, prostí. Ášče bo bezzakónija názriši, Hóspodi, Hóspodi, któ postojít? Jáko u Tebé očiščénije jést', u Tebé izbavlénije. Tý jesí Jedín Svjat, Pomóščnik Krípkij, i Zaščítitel' žízni nášeja, i Ťá blahoslovím vo vsjá víki, amín.

KATHÍZMA 15.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 105.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílost' Jehó. Któ vozhlahólet síly Hospódni? Slýšany sotvorít vsjá chvalý Jehó? Blažéni chraňáščiji súd i tvorjáščiji právdu vo vsjakoje vrémja. Pomjaní nás, Hóspodi, vo blahovoléniji ľuděj Tvojích, posítí nás spasénijem Tvojím. Víditi vo bláhosti izbránnyja Tvojá, vozveselítisja v vesé-

liji jazýka Tvojeho, chvalítisja s dostojánijem Tvojím. So-
rišichom so otcý našimi, bezzakónnovachom, nepravdo-
vachom. Otcý naši vo Jehípte ne razumíša čudés Tvojích,
ni pomjanúša množstva mílosti Tvojejá i preohorčíša
voschod'ášče v Černóje móre. I spasé ich ímene Svojeho
rádi, skazáti sílu Svojú, i zapretí Černómu mórju, i iz-
sjáče, i nastávi já v bédne, jáko v pustýni. I spasé já iz
rukí nenavíd'áščich, i izbávi já iz rukí vrahóv. Pokrý vodá
stužájušcyja ím, ni jedín ot ních izbýst'. I vírovaša slovesí
Jehó, i vospéša chvalú Jehó. Uskoríša, zabýša dilá Jehó,
ne sterpéša sovíta Jehó i pochotíša želániju v pustýni, i
iskusíša Bóha v bezvódnej. I dadé ím prošenije ich, poslá
sýtost' v dúšy ich. I prohnívaša Mojséja v stanú, Aaróna
svjatáho Hospódna. Otvérsesja zemľá i požré Dafána, i
pokrý na sónmišči Aviróna, i razžžésja óhň v sónme ich,
plámeň popalí hrišniki. I sotvoríša tel'cá v Choríve, i po-
kloníšasja istukánnomu, i izmeníša slávu Jehó v podobije
tel'cá jadúščaho travú, i zabýša Bóha spasájuščaho ich,
sotvóršaho vélija vo Jehípte, čudesá v zemlí Chámovi,
strášnaja v móri Černém. I rečé potrebiti ich, ášče ne by
Mojsěj, izbránnij Jehó, stal v sokrušeniji pred Ním, voz-

vratíti járosť Jehó, da ne pohubít ích. I uničizíša zémľu želánnuju, ne jáša víry slovesí Jehó, i poroptáša v selénijich svojích, ne uslyšáša hlása Hospódňa. I vzdvíže rúku Svojú na ních, nizložíti já v pustýni. I nizložíti símja ích vo jazýcich, i rastočíti já v straný. I pričastíšasja Vejeľfehóru, i snidóša žérvy mértvych. I razdražíša jehó v načínánijich svojích, i umnóžisja v ních padénije. I stá Fineés, i umílostivi, i prestá sečj. I vminísja jemú v právdú, v ród i ród do víka. I prohnívaša Jehó na vodé prerikánija, i ozlóbren býsť Mojsěj ích rádi, jáko preohorčíša dúch jehó i ráznstvova ustnámi svojíma. Ne potrebíša jazýki, jáže reče Hospód' ím, i smesíšasja vo jazýcich, i navykóša dilóm ích. I porabótaša istukánnym ích, i býsť ím v soblázn, i požróša sýny svojá i dšćeri svojá besovóm, i prolíjáša króvj nepovínnuju, króvj synóv svojích i dšćerej, jáže požróša istukánnym chanaánskím, i ubijéna býsť zemľá ích krovjmí, i oskvernísja v dílich ích, i sobludíša v načínánijich svojích. I razhnívasja járostiju Hospód' na ľúdi Svojá, i omerzí dostojánije Svojé, i predadé já v rúki vrahóv, i obladáša ími nenavíd'aščiji ích. I stužíša ím vrazí ích, i smiríšasja pod rukámi ích. Mnóžiceju izbávi já, tíji že

preohorčíša Jehó sovítom svojím i smirišasja v bezzakóni-
jich svojích. I vídi Hospód', vnehdá skorbéti ím, vnehdá
uslýšaše molénije ích. I pomjanú zavít Svój, i raskájasja
po množestvu mílosti Svojejá, i dadé já v ščedróty pred
vsími plenívšimi já. Spasí nás, Hóspodi Bóže naš, i soberí
nás ot jazýk ispovídatisja ímeni Tvojemú svjatómu, chva-
lításja vo chvalé Tvojej. Blahoslovén Hospód' Bóh Izrájilev
ot víka i do víka. I rekút vsí Ľúdije: búdi, búdi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, 106.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílost'
Jehó. Da rekút izbáveniji Hóspodem, íchže izbávi iz rukí
vrahá i ot stran sobrá ích, ot vostók i západ, i sévera, i
mórja. Zabludíša v pustýni bezvódnej, putí hráda obíteľ-
naho ne obretóša. Alčušče i žáždušče, dušá ích v ních is-

čezé. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot nůžd ích izbávi já, i nastávi já na púť prav, vníti vo hrád obíteľnyj. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim, jáko nasýtil jésť dúšu tšču i dúšu álčušču ispólni blah. Sed'áščyja vo t'me i síni smértnej, okovánnyja niščétoju i želízom, jáko preohorčíša slovesá Bóžija i sovít Výšňaho razdražíša. I smirísja v trudích sérdce ích, i iznemohóša, i ne bí pomohájaj. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot nůžd ích spasé já, i izvedé já iz t'my i síni smértnyja, i úzy ích rasterzá. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim, jáko sokruší vratá médnaja i verejí želíznyja slomí. Vospriját já ot putí bezzakónija ích, bezzakónij bo rádi svojích smiríšasja. Vsjákaho brášna vozghnušásja dušá ích, i priblížišasja do vrat smértnych. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot nůžd ích spasé já, poslá slóvo Svojé i iscilí já, i izbávi já ot rastlínij ích. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim, i da požrút Jemú žértvu chvalý, i da vozvisťát dilá Jehó v rádosti. Schod'áščiji v móre v korabléch, tvorjáščiji dílanija v vodách mnóhich, tíji vídi-

ša dilá Hospódňa i čudesá Jehó vo hlubiné. Rečé, i stá dúch búren, i voznesóšasja vólny jehó, voschód'at do nebés i nizchód'at do bezdn, dušá ích v zlych tájaše: smjatóšasja, podvihóšasja, jáko pijányj, i vsjá múdroš' ích pohloščená býš'. I vozzváša ko Hóspodu, vnehdá skorbéti ím, i ot núžd ích izvedé já, i povelí búri, i stá v tišínú, i umolkóša vólny jehó. I vozveselíšasja, jáko umólkoša, i nastávi já v pristánišče chotínija svojhó. Da ispovíd'atsja Hóspodevi mílosti Jehó, i čudesá Jehó synovóm čelovíčeskim: da voznesút Jehó v cérkvi Ľudstíj i na sedálišči stárec voschváľat Jehó. Položil jésť réki v pustýňu, i ischódišča vodnája v žáždu, zémľu plodonósnuju v slánosť, ot zlóby živúščich na nej. Položil jésť pustýňu vo jezéra vodnája i zémľu bezvódnuju vo ischódišča vodnája. I naselí támo álčušcyja, i sostáviša hrády obíteľny, i nasíjaša séla, i nasadíša vinohrády, i sotvoríša plód žíten. I blahosloví já, i umnóžišasja ziló, i skotý ích ne umáli. I umálišasja, i ozlobíšasja ot skórbi zol i bolízni. Izlijásja uničižénije na kňázi ích, i oblazní já po neprochódnej, a ne po putí. I pomóže ubóhu ot niščetý i položí jáko óvcy otéčestvija. Úzrjat právjii i vozvesel'átsja, i vsjákoje bezzakónije

zahradít ustá svojá. Któ premúdr i sochranít sijá? I urazumíjut mílosti Hospódni.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň, psalóm Davídu, 107.

Hotóvo sérdce mojé, Bóže, hotóvo sérdce mojé: vospojú i pojú vo slávi mojéj. Vostáni sláva mojá, vostáni psaltírju i húsli, vostánu ráno. Ispovímsja Tebí v Íúdech, Hóspodi, pojú Tebí vo jazýcich. Jáko vélija verchú nebés mílosť Tvojá i do óblak ístina Tvojá. Voznesísja na Nebesá, Bóže, i po vséj zemlí sláva Tvojá, jáko da izbávjatsja vozľúblenniji Tvoji: spasí desníceju Tvojéju i uslyši mjá. Bóh vozhlahóla vo svjatím Svojém: voznesúsja i razdeľú Sikímu, i udól' selénij razmírju. Mój jésť Halaád i Mój jésť Manassíj, i Jefrém zastuplénije hlavý Mojejá, Iúda cárj Mój. Moáv konób upovániya Mojihó na Iduméju naložú

sapóh Mój: Mní inopleménnicy pokoríšasja. Któ vvedét mja vo hrád ohraždénija? Ilí któ nastávit mja do Iduméi? Ne Tý li, Bóže, otrínuvyj nás? I ne izýdeši, Bóže, v sílach nášich? Dážď nám pómošč ot skórbi, i sújetno spasénije čelovíčesko. O Boze sotvorím sílu, i Tój uničižít vrahí náša.

V konéc, psalóm Davídu, 108.

Bóže, chvalý mojejá ne premolčí, jáko ustá hríšniča i ustá ľstívaho na mja otverzóšasja, hlahólaša na mja jazýkom ľstívym, i slovesí nenavístnymi obydoša mja, i brášasja so mnóju túne. Vmísto jéže ľubíti mja, obolháchu mja, áz že moľáchsja, i položíša na mja zlája za blahája, i nénavisť za vozľublénije mojé. Postávi na nehó hríšnika, i dijávol da stánet odesnúju jehó. Vnehdá sudítisja jemú, da izýdet osuždén, i molítva jehó da búdet v hrích. Da búdut dníje jehó máli, i jepískopstvo jehó da prijímet in: da búdut sýnove jehó síri, i žená jehó vdová: dvížuščasja da preseľátsja sýnove jehó i vosprósjat, da izhnáni búdut iz domóv svojích. Da vzýščet zaimodávec vsjá, jelíka súť jehó, i da voschíťat čuždíji trudý jehó. Da ne búdet jemú zastúpnika, nižé da búdet uščedrijájaj sirotý jehó. Da bú-

dut čáda jehó v pohublénije, v ródi jedínom da potrebit-sja ímja jehó. Da vospomjanétsja bezzakónije otéc jehó pred Hóspodem, i hrích mátere jehó da ne očístitsja. Da búdut pred Hóspodem výnu i da potrebitsja ot zemlí pámjať ích. Zanéže ne pomjanú sotvoríti mílost', i pohná čelovíka níšča i ubóha, i umiléna sérdcem umertvíti. I vozľubí kl'átvu, i prijídet jemú, i ne voschotí blahoslové-nija, i udalítsja ot nehó. I oblečésja v kl'átvu jáko v rízu, i vníde jáko vodá vo utróbu jehó, i jáko jeléj v kósti jehó. Da búdet jemú jáko ríza, v ňúže oblačítsja, i jáko pójas, ímže výnu opojasújetsja. Sijé dílo obolhájuščich mjá u Hóspoda i hlahól'uščich lukávaja na dúšu mojú. I tý, Hóspodi, Hóspodi, sotvorí so mnóju ímene rádi Tvojeho, jáko bláha mílost' Tvojá. Izbávi mjá, jáko níšč i ubóh jésm áz, i sérdce moje smjatésja vnutry mené. Jáko síň, vnehdá uklonítisja jej, otjáchsja, strjasóchsja jáko prúzi. Kolína mojá iznemohósta ot postá, i ploť mojá izmenísja jeléja rádi. I áz bych ponošénije ím, vídiša mjá, pokiváša hla-vámi svojími. Pomozí mí, Hóspodi Bóže mój, i spasí mjá po mílosti Tvojeje, i da razumíjut, jáko ruká Tvojá sijá, i Tý, Hóspodi, sotvoríl jesí jú. Proklenút tíji, i Tý blahoslo-

víši, vostajúščiji na mja da postyd'átsja, ráb že Tvój voz-
veselítsja. Da oblekútsja obolhájuščiji mja v sramotú, i
odéždutsja, jáko odéždeju, studóm svojim. Ispovímsja
Hóspodevi ziló ustý mojimi, i posredé mnóhich voschva-
ľú Jehó, jáko predstá odesnúju ubóhaho, jéže spastí ot
hoňáščich dúšu mojú.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 15. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí
náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí
i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da
príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 1:

Jáko pučina mnóha prehrišénij mojích, Spáse, i l'úte
pohruzíchsja sohrišéňmi mojími: dážd' mí rukú, jáko Pet-
róvi, i spasí mjá, Bóže, i pomíluj mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Jáko pomyšleníj lukávymi i díly osudíchsja, Spáse, mysl' mí dárúj obraščénija, Bóže, da zovú: spasí mjá, Blahodéteľu Blahíj, i pomíluj mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Bohoblažénnaja Otrokovíce i Preneporóčnaja, skvérna mjá súšča i okaľánna ot dijánij bezmístnych, i skvérných pomyšleníj, očísti mjá, okajánnaho, Neskvérnaja i Čístaja, Vsesvjatája Máti Dívo.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Hóspodi Jisúse Christé, Tý jesí Pomóščnik mój, v rukách Tvojích jěsm áz, pomozí mí, ne ostávi mené sohrišíti k Tebí, jáko zablůžděn jěsm, ne ostávi mjá poslídovati vóli plóti mojejá, ne přezri mjá, Hóspodi, jáko némoščen jěsm. Tý vési poléznoje mní, ne ostávi mjá pohíbnuti hrichí mojými, ne ostávi mjá, Hóspodi, ne otstupí ot mené, jáko k Tebí pribihóch, naučí mjá tvoríti vóľu Tvojú, jáko Tý jesí Bóh mój. Iscilí dúšu mojú, jáko sohriších Tí, spasí mjá rádi mílosti Tvojejá, jáko pred Tobóju súť vsí stužájuščiji mí, i níst mní inóje pribížišče, tókmo Tý, Hóspodi. Da postyd'átsja úbo vsí vostajúščiji na mjá i íšuščiji dúšu mojú, jěže potrebíti jú, jáko Tý jesí Jedín Síľnyj, Hóspodi, vo vsích, i Tvojá jěst' sláva vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 16.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 109.

Reče Hospód' Hóspodevi mojemú: sedí odesnúju Mené, dóndeže položú vrahí Tvojá podnóžije noh Tvojích. Žezl síly póslet tí Hospód' ot Sijóna, i hospódstvuj posredé vrahóv Tvojích. S Tobóju načálo v deň síly Tvojejá, vo svítlostech svjatých Tvojích, iz čréva préžde dennícy rodích Ťá. Kl'átsja Hospód' i ne raskájetsja: Tý ijeréj vo vík, po čínu Melchisedékovu. Hospód' odesnúju Tebé sokrušíl jést' v deň hníva Svojejó carí. Súdit vo jazýcich, ispólnit padénija, sokrušít hlavý na zemlí mnóhich. Ot potóka na putí pijét, sehó rádi voznesét hlavú.

Allilúja, 110.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem mojím v sovíte právych i sonme. Vélija dilá Hospódňa, izýskana vo vsích vóľach Jehó. Ispovídanije i velikolípije dílo Jehó i právda Jehó prebyvájet vo vík víka. Pámjať sotvoríl jést'

čudés Svojích, mílostiv i ščédr Hospód'. Píšču dadé bojáš-
čymsja Jehó, pomjanét vo vík zavít Svój. Kríposť díl Svo-
jích vozvistí ľúdem Svojím, dáti ím dostojánije jazýk. Dilá
ruk Jehó ístina i súd, vírny vsjá zápovidi Jehó, utveržény
vo vík víka, sotvorény vo ístini i pravotí. Izbavlénije po-
slá ľúdem Svojím: zapovída vo vík zavít Svój. Svjáto i
strášno ímja Jehó. Načálo premúdrosti strách Hospoděň,
rázum že blah vsím tvorjáščym jehó. Chvalá Jehó preby-
vájet vo vík víka.

Allilúja, Aggéjevo i Zachárijino, 111.

Blažén muž, bojájsja Hóspoda, v zápovidech Jehó vos-
chóščet ziló. Síľno na zemlí búdet símja jehó, ród právych
blahoslovítsja: sláva i bohátstvo v domú jehó, i právda
jehó prebyvájet vo vík víka. Vozsijá vo tme svít právym,
mílostiv i ščédr, i práveden. Bláh muž, ščédrja i dajá:
ustróit slovesá svojá na sudí, jáko vo vík ne podvížitsja. V
pámjať věčnuju búdet právednik. Ot slúcha zlá ne ubojít-
sja, hotóvo sérdce jehó upováti na Hóspoda. Utverdísja
sérdce jehó, ne ubojítsja, dóndeže vozzrít na vrahí svojá.
Rastočí, dadé ubóhim, právda jehó prebyvájet vo vík ví-
ka, röh jehó voznesétsja v slávi. Hríšnik úzrit i prohníva-

jetsja, zubý svojími poskrežěščet i rastájet, želánije hríšnika pohíbnet.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 112.

Chvalíte, ótrocy, Hóspoda, chvalíte ímja Hospódne. Búdi ímja Hospódne blahoslovénno otnýne i do víka. Ot vostók sólнца do západ chváľno ímja Hospódne. Vysók nad vsími jazýki Hospód': nad nebesý sláva Jehó. Któ jáko Hospód' Bóh naš? Na vysókich živýj i na smirénnyja prizirájaj na nebesí i na zemlí, vzdvizájaj ot zemlí níšča i ot hnóišča vozvyšájaj ubóha, posadíti jehó s kňázi, s kňázi ľuděj svojích, vseľája neplódovj v dom máterj o čádich vesel'áščusja.

Allilúja, 113.

Vo ischódi Izrájileve ot Jehípta, dómu Jákovľa iz ľuděj várvar, býst' Judéja svjatýňa Jehó, Izrájil' óblast' jehó. Móre vídi i pobíže, Jordán vozvratísja vspjať, hóry vzyhrášasja, jáko óvni, i chólmi, jáko áhncy óvčiji. Čtó tí jést', móre, jáko pobíhlo jesí? I tebí, Jordáne, jáko vozvratílsja jesí vspjať? Hóry, jáko vzyhrástesja, jáko ovní, i chólmi, jáko áhncy óvčiji? Ot licá Hospódna podvížesja zemľá, ot licá Bóha Jákovľa, obráščšaho kámeň vo jezéra vodnája i nesékomyj vo istóčniki vodnýja. Ne nám, Hóspodi, ne nám, no ímeni Tvojemú dážd' slávu, o mílosti Tvojej i ístini Tvojej. Da ne kohdá rekút jazýcy: hdí jést' Bóh ích? Bóh že naš na nebesí i na zemlí, vsjá jelíka voschotí, so-tvorí. Ídoli jazýk srebró i zláto, dilá ruk čelovíčeskich. Ustá ímut, i ne vozhlahóľut, óči ímut i ne úzrjat, úši ímut, i ne uslýšat, nózdrí ímut, i ne oboňájut, rúci ímut, i ne os-jážut, nózi ímut, i ne pójdut, ne vozhlasját hortánem svo-jím. Podóbní ím da búdut tvorjáščiji já, i vsí nadíjuščijisja na ních. Dom Izrájilev upová na Hóspoda: Pomóščnik i Zaščítitel' ím jést'. Dom Aarón upová na Hóspoda: Po-móščnik i Zaščítitel' ím jést'. Bojáščijisja Hóspoda upováša na Hóspoda: Pomóščnik i Zaščítitel' ím jést'. Hospód' po-

mjanúv nás blahoslovíl jésť nás, blahoslovíl jésť dom Iz-
rájilev, blahoslovíl jésť dom Aarón, blahoslovíl jésť bojáš-
čyjasja Hóspoda, mályja s velíkimi. Da priložit Hospód'
na vy, na vy i na sýny vášja. Blahoslovéni vy Hóspodevi,
sotvóršemu nébo i zémľu. Nébo nebesé Hóspodevi, zém-
ľu že dadé synovóm čelovíčeskim. Ne mértviji voschvá-
ľat Ťá, Hóspodi, nižé vsí nizchod'áščiji vo ad, no my, živí-
ji, blahoslovím Hóspoda otnýne i do víka.

Allilúja, 114.

Vozľubích, jáko uslyšit Hospód' hlás molénija mojihó,
jáko prikloní úcho Svoje mní, i vo dni mojá prizovú. Ob-
jáša mjá bolízni smértnyja, bedý ádovy obretóša mjá,
skorbj i bolízň obretóch, i ímja Hospódne prizvách: o,
Hóspodi, izbávi dúšu mojú. Mílostiv Hospód' i práveden,
i Bóh naš mílujet. Chraňáj mladéncy Hospód': smiríchsja,
i spasé mjá. Obratísja, dušé mojá, v pokój tvój, jáko Hos-
pód' blahodíjstvova Ťá. Jáko izját dúšu mojú ot smérti,
óči mojí ot slez i nózi mojí ot popolznovénija. Blahou-
hoždú pred Hóspodem vo strané živých.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, 115.

Vírovach, tímže vozhlahólach, áz že smiríchsja ziló. Áz že rích vo izstupléniji mojém: vsják čelovík lóž. Čtó vzdám Hóspodevi o vsích, jáže vzdadé mí? Čášu spasénija prijmú i ímja Hospódne prizovú, molítvy mojá Hóspodevi vzdám pred vsími ľud'mí Jehó. Čestná pred Hóspodem smérť prepodóbných Jehó. O, Hóspodi, áz ráb Tvój, áz ráb Tvój i sýn rabýni Tvojejá: rasterzál jesí úzy mojá. Tebí požrú žértvu chvalý, i vo ímja Hospódne prizovú. Molítvy mojá Hóspodevi vzdám pred vsími ľud'mí Jehó, vo dvórich dómu Hospódna, posredé tebé, Jerusalíme.

Allilúja, 116.

Chvalíte Hóspoda vsí jazýcy, pochvalíte Jehó vsí ľúdi-
je, jáko utverdísja mĺlost' Jehó na nás, i ĺstina Hospódňa
prebyvájet vo vík.

Allilúja, 117.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mĺlost'
Jehó. Da rečét úbo dom Izrájilev: jáko bláh, jáko vo vík
mĺlost' Jehó. Da rečét úbo dom Aarón: jáko bláh, jáko vo
vík mĺlost' Jehó. Da rekút úbo vsí bojáščijisja Hóspoda:
jáko bláh, jáko vo vík mĺlost' Jehó. Ot skórbi prizvách
Hóspoda, i uslyša mjá v prostránstvo. Hospód' mní Po-
móščnik, i ne ubojúsja, čtó sotvorít mní čelovík. Hospód'
mní Pomóščnik, i áz vozzrjú na vrahí mojá. Bláho jést'
nadíjatisja na Hóspoda, néželi nadíjatisja na čelovíka.
Bláho jést' upováti na Hóspoda, néželi upováti na kňázi.
Vsí jazýcy obydoša mjá, i ímenem Hospódnim proti-
vláchsja ím, obyšédše obydoša mjá, i ímenem Hospód-
nim protivláchsja ím, obydoša mjá, jáko pčély sot, i raz-
horéšasja, jáko óhň v térniji, i ímenem Hospódnim proti-
vláchsja ím. Otrinovén prevratíchsja pásti, i Hospód' pri-
ját mjá. Krípost' mojá i pénije moje Hospód', i býst' mí vo
spasénije. Hlás rádosti i spasénija v selénijich práved-

nych: desníca Hospódňa sotvorí sílu. Desníca Hospódňa
vozesé mja, desníca Hospódňa sotvorí sílu. Ne umrú,
no živ búdu, i povím dilá Hospodňa. Nakazúja nakazá
mja Hospód', smerti že ne predadé mja. Otvérsite mní
vratá právdy, všed v níh ispovímsja Hóspodevi. Sijá
vratá Hospódňa, právedniji vníduť v níh. Ispovímsja
Tebí, jáko uslyšal mja jesí, i byl jesí mní vo spasénije. Ká-
meň, jehóže nebrehóša zízduščiji, sej býst' vo hlavú úhla:
ot Hóspoda býst' sej, i jést' díven vo očeséch nášich. Sej
deň, jehóže sotvorí Hospód', vozrádujemsja i vozveselím-
sja v oň. O, Hóspodi, spasí že, o Hóspodi, pospeší že.
Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne, blahoslovíchom
vy iz dómu Hospódňa. Bóh Hospód', i javísja nám: sostá-
vite prázdnik vo učaščájuščich do röh oltarévyh. Bóh
mój jesí Tý, i ispovímsja Tebí, Bóh mój jesí Tý, i voznesú
Ťá. Ispovímsja Tebí, jáko uslyšal mja jesí, i byl jesí mní vo
spasénije. Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo
vík mílost' Jehó.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upováňije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 16. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-
luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí
náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí
i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da
prijdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebe-
sí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi
nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm ná-
šim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jésť cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 1:

In mír tebé, dušé, ožidájet, i Sudijá chóšcet Tvojá obličíti tájnaja i ľútaja. Ne prebúdi úbo v zděšnich, no predvarí vopijúšči Sudijí: Bóže, očisti mjá i spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Jáko prehrišěňmi mnóhimi i jázvami bezmírnymi obležímj jěsm, Spáse, sohrišájaj moľú Tvojé blahoutróbie, Christé: vračú nedúhujšcich, posití, i iscilí, i spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Dušé mojá, čtó neradívo živěši leňáščisja? Čtó ne pečěšisja o zlych, íchže sodíjala jesí v žitijí? Potščísja isprávitisja préžde dáže dvěrej ne zakľučít Tebí Hospód'. Bohoródici pritecý, pripadí i vozopíj: Upovánije nenadíje-

mych, spasí mja, mnoho k Tebí prehrišívša, Vladýčice
prečístaja.

Hospodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hospodi Jisúse Christé,

Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi svjatýj, v Výšnich Živýj, i vsevidášim Tvojím ókom prizirájaj na vsjú tvarj, Tebí prikloňajem výju duší i telesé, i Tebí mólimsja, Svjatýj svjatých: prostrí rúku Tvojú nevidimuju ot svjataho žilíšča Tvojeho, i blahosloví vsích nás, i prostí nám vsjakoje sohrišénije, vólnoje že i nevólnoje, slóvom ilí dílom. Dáruj nám, Hóspodi, umilénije, dáruj slézy duchóvnyja ot duší, vo očiščénije mnóhich nášich hrichóv, dáruj véliju Tvojú mílošť na mír Tvój i na nás nedostójnyja rabý Tvojá. Jáko blahoslovéno i preproslávléno jést' ímja Tvoje, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 17.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 118.

Blažéni neporóčniji v púť, choďáščiji v zakóni Hóspodni. Blažéni ispytájuščiji svidínija Jehó, vsím sérdcem vzýščut Jehó, ne dílajuščiji bo bezzakónija, v putéch Jehó chodíša. Tý zapovídal jesí zápovidi Tvojá sochraníti ziló.

Dáby isprávilisja putijé mojí, sochraníti opravdánija Tvo-
já. Tohdá ne postyžúsja, vnehdá prizríti mí na vsjá zápo-
vidi Tvojá. Ispovímsja Tebí v právosti sérdca, vnehdá
naučíti mí sja sud'bám právdy Tvojejá. Opravdánija Tvojá
sochraňú, ne ostávi mené do zelá. V česóm isprávit juněj-
šij púť svój? vnehdá sochraníti slovesá Tvojá. Vsím sér-
dcem mojim vzyskách Tebé, ne otríni mené ot zápovidej
Tvojích. V sérdci mojem skrych slovesá Tvojá, jáko da ne
sohrišú Tebí. Blahoslovén jesí Hóspodi: naučí mjá opra-
vdánijem Tvojím. Ustnáma mojima vozvistích vsjá sud'bý
úst Tvojích. Na putí svidínij Tvojích nasladíchsja, jáko o
vsjákom bohátstvi. V zápovidech Tvojích pohlumľúsja, i
urazumíju putí Tvojá. Vo opravdánijich Tvojích poučús-
ja, ne zabúdu slovés Tvojích. Vozdážd' rabú Tvojemú: ži-
ví mjá, i sochraňú slovesá Tvojá. Otkrýj óči mojí, i ura-
zumíju čudesá ot zakóna Tvojejó. Prišléc áz jésm na
zemlí: ne skryj ot mené zápovidi Tvojá. Vozľubí dušá
mojá vozželáti sud'bý Tvojá na vsjákoje vrémja. Zapretíl
jesí hórdu: prókľati ukloňajuščijisja ot zápovidej Tvo-
jích. Otymí ot mené ponós i uničiženije, jáko svidínij Tvo-
jích vzyskách. Íbo sedóša kňázi, i na mjá klevetáchu, ráb

že Tvój hlumľášesja vo opravdánijich Tvojích: Íbo svidí-
nija Tvojá poučénije moje jést', i sovíti mojí opravdánija
Tvojá. Priľpé zemlí dušá mojá: živí mjá po slovesí Tvoje-
mú. Putí mojá vozvistích, i uslyšal mjá jesí: naučí mjá op-
ravdánijem Tvojím: Púť opravdánij Tvojích vrazumí mí, i
pohlumľúsja v čudeséch Tvojích. Vozdremá dušá mojá ot
unýnija: utverdí mjá v sloveséch Tvojích. Púť neprávdy
otstávi ot mené, i zakónom Tvojím pomíluj mjá. Púť ísti-
ny izvólich, i sud'by Tvojá ne zabých. Prilepíchsja svidíni-
jem Tvojím, Hóspodi, ne posramí mené. Púť zápovidej
Tvojích tekóch, jehdá rassíríl jesí sérdce moje. Zakonopo-
loží mní, Hóspodi, púť opravdánij Tvojích, i vzyščú jehó
výnu: Vrazumí mjá, i ispytáju zakón Tvój, i sochraňú jehó
vsím sérdcem mojším. Nastávi mjá na stezjú zápovidej
Tvojích, jáko túju voschotích. Prikloní sérdce moje vo
svidínija Tvojá, a ne v lichojímstvo. Otvratí óči mojí, jéže
ne víditi sujetý, v putí Tvojém živí mjá. Postávi rabú Tvo-
jemú slóvo Tvoje v strách Tvój. Oty mí ponošénije moje,
jéže nepščevách: jáko sud'by Tvojá bláhi. Se vozželách
zápovidi Tvojá, v právdi Tvojejí živí mjá. I da prijídet na
mjá mílošť Tvojá Hóspodi, spasénije Tvoje po slovesí

Tvojemú. I otviščáju ponošájuščym mí slóvo: jáko upovách na slovesá Tvojá. I ne otymí ot úst mojích slovesé ístinna do zelá, jáko na sud'by Tvojá upovách. I sochraňú zakón Tvój výnu, vo vík i vo vík víka. I choždách v širotí, jáko zápovidi Tvojá vzyskách. I hlahólach o svidínijich Tvojích pred carí, i ne styďáchsja: I poučáchsja v zápovidech Tvojích, jáže vozľubích ziló: I vzdvihóch rúci mojí k zápovidem Tvojím, jáže vozľubích, i hlumľáchsja vo opravdánijich Tvojích. Pomjaní slovesá Tvojá rabú Tvojemú, íchže upovánije dal mí jesí. Tó mjá utíši vo smiréniji mojém, jáko slóvo Tvoje živí mjá. Hórdiji zakonoprestupováchu do zelá: ot zakóna že Tvojeho ne ukloníchsja. Pomjanúch sud'by Tvojá ot víka, Hóspodi, i utíšichsja. Pečál' priját mjá ot hríšnik, ostavľájuščich zakón Tvój. Péta bjáchu mní opravdánija Tvojá, na místi prišél'stvija mojehó. Pomjanúch v noščí Ímja Tvoje, Hóspodi, i sochraních zakón Tvój. Sej býst' mní, jáko opravdánij Tvojích vzyskách. Část' mojá jesí, Hóspodi, rích sochraníti zakón Tvój. Pomolíchsja licú Tvojemú vsím sérdcem mojím: pomíluj mjá po slovesí Tvojemú. Pomýslich putí Tvojá, i vozvratích nózi mojí vo svidínija Tvojá. Uhotóvichsja i ne

smutíchsja sochraníti zápovidi Tvojá. Úža hríšnik objazášasja mní, i zakóna Tvojeho ne zabých. Polúnošči vostách ispovídatisja Tebí o sud'bách právdy Tvojejá. Pričástnik áz jěsm vsím bojáščymsja Tebé, i chraňáščym zápovidi Tvojá. Mílosti Tvojejá, Hóspodi, ispólň zemľá: opravdánijem Tvojím naučí mjá. Bláhost' sotvoríl jesí s rabóm Tvojím, Hóspodi, po slovesí Tvojemú. Bláhosti, i nakazániju i rázumu naučí mjá, jáko zápovidem Tvojím vírovach. Prězde dáže ne smiríti mí sja, áz prehriších: sehó rádi slóvo Tvoje sochraních. Bláh jesí Tý, Hóspodi, i bláhostiju Tvojeju naučí mjá opravdánijem Tvojím. Umnóžisja na mjá neprávda hórnych, áz že vsím sérdcem mojím ispytáju zápovidi Tvojá. Usyrísja jáko mlekó sérdce ích, áz že zakónu Tvojemú poučíchsja. Bláho mní, jáko smiríl mjá jesí, jáko da naučúsja opravdánijem Tvojím. Bláh mní zakón úst Tvojích, páče týsjašč zláta i srebrá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Rúci Tvojí sotvorísti mja, i sozdáste mja: vrazumí mja, i naučúsja zápovidem Tvojím. Bojáščijisja Tebé úzrjat mja i vozveseľátsja, jáko na slovesá Tvojá upovách. Razumích Hóspodi, jáko právda sud'by Tvojá, i vojístinnu smiríl mja jesí. Búdi že mílosť Tvojá, da utíšit mja po slovesí Tvojemú rabú Tvojemú. Da prijídat mní ščedróty Tvojá, i živ búdu, jáko zakón Tvój poučénije moje jest'. Da postyďátsja hórdiji, jáko neprávedno bezzakónnovaša na mja, áz že pohlumľúsja v zápovidech Tvojích. Da obraťat mja bojáščijisja Tebé, i víďaščiji svidínija Tvojá. Búdi sérdce moje neporóčno vo opravdánijich Tvojích, jáko da ne postyžúsja. Isčezájet vo spasénije Tvoje dušá moja, na slovesá Tvojá upovách. Isčezóša óči mojí v slóvo Tvoje, hlahóľušče: kohdá utíšiši mja? Zané bych jáko mech na sláni: opravdánij Tvojích ne zabých. Kolíko jest' dnej rabá Tvojeho? kohdá sotvoríši mí ot hoňáščich mja súd? Povídaša mní zakonoprestúpnicy hlumlénija, no ne jáko zakón Tvój, Hóspodi. Vsja zápovidi Tvojá ístina: neprávedno pohnáša mja, pomozí mí. Vmále ne skončáša mené na

zemlí: áz že ne ostávich zápovidej Tvojích. Po mílosti Tvojejí živí mjá, i sochraňú svidínija úst Tvojích. Vo vík, Hóspodi, slóvo Tvoje prebyvájet na Nebesí. V ród i ród ístina Tvojá. Osnováł jesí zemľu, i prebyvájet. Učinénijem Tvojím prebyvájet déň, jáko vsjáčeskaja rabótna Tebí. Jáko ášče by ne zakón Tvój poučénije moje byl, tohdá úbo pohíbl bych vo smiréniji mojém. Vo vík ne zabúdu opravdánij Tvojích, jáko v ních oživíl mjá jesí. Tvój jésm áz, spasí mjá, jáko opravdánij Tvojích vzyskách. Mené ždáša hrišnicy pohubíti mjá, svidínija Tvojá razumích. Vsjákija končiny vídich konec, široká zápovid' Tvojá ziló. Koľ vozľubích zakón Tvój, Hóspodi, vés déň poučénije moje jést'. Páče vráh mojích umudríl mjá jesí zápovidiju Tvojeju, jáko vo vík moja jést'. Páče vsích učáščich mjá razumích, jáko svidínija Tvojá poučénije moje jést'. Páče stárec razumích, jáko zápovidi Tvojá vzyskách. Ot vsjákaho putí lukáva vozbraních nohám mojím, jáko da sochraňú slovesá Tvojá. Ot sudéb Tvojích ne ukloníchsja, jáko Tý zakonopoložil mí jesí. Koľ sladká hortáni mojemú slovesá Tvojá, páče méda ustóm mojím. Ot zápovidej Tvojích razumích, sehó rádi vozněnavídich vsják púť neprávdy.

Svitílnik noháma mojima zakón Tvój, i svít stezjám mo-
jím. Kláchsja i postávich sochraníti sud'by právdy Tvoje-
já. Smiríchsja do zelá, Hóspodi, živí mjá po slovesí Tvo-
jemú. Vól'naja úst mojích blahovolí že, Hóspodi, i sud'-
bám Tvojím naučí mjá. Dušá mojá v rukú Tvojeju výnu, i
zakóna Tvojeho ne zabých. Položíša hříšnicy síť mní, i ot
zápovidej Tvojích ne zabludích. Naslídovach svidínija
Tvojá vo vík, jáko rádovanije sérdca mojeho súť. Priklo-
ních sérdce moje sotvoríti opravdánija Tvojá vo vík za
vzdajánije. Zakonoprestúpnyja voznenavidich, zakón že
Tvój vozľubích. Pomóščnik mój i Zastúpnik mój jesí Tý,
na slovesá Tvojá upovách. Uklonítejsja ot mené lukávnu-
juščiji, i ispytáju zápovidi Bóha mojeho. Zastupí mjá po
slovesí Tvojemú, i živ búdu, i ne posramí mené ot čájani-
ja mojeho. Pomozí mí, i spasúsja, i poučúsja vo opravdá-
nijich Tvojích výnu. Uničižil jesí vsjá otstupájuščija ot op-
ravdánij Tvojích, jáko neprávnedno pomyšlénije ích. Pre-
stupájuščija nepščevách vsjá hříšnyja zemlí, sehó rádi
vozľubích svidínija Tvojá. Prihvozdí stráchu Tvojemú
plóti mojá, ot sudéb bo Tvojích ubojáchsja. Sotvorích súd
i právdu, ne predážd' mené obíd'aščym mjá. Vosprijmí

rabá Tvojeho vo bláho, da ne oklevetájut mené hórdiji. Óči mojí isčezósti vo spasénije Tvoje, i v slóvo právdy Tvojejá. Sotvorí s rabóm Tvojím po mílosti Tvojej, i oprávdánijem Tvojím naučí mja. Ráb Tvój jésm áz: vrazumí mja, i uvím svidínija Tvojá. Vremja sotvoríti Hóspodevi: razoríša zakón Tvój. Seho rádi vozľubích zápovidi Tvojá páče zláta i topázija. Seho rádi ko vsím zápovidem Tvojím napravľáchsja, vsjak púť neprávdy voznenavídich. Dívna svidínija Tvojá, seho rádi ispytá ja dušá mojá. Jav-
lénije slovés Tvojích prosviščájet i vrazumľájet mladéncy. Ustá mojá otverzóch, i privlekóch dúch, jáko zápovidej Tvojích želách.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Prízri na mja i pomíluj mja, po sudú ľúbjaščich ímja Tvoje. Stopý mojá naprávi po slovesí Tvojemú, i da ne obladájet mnóju vsjakoje bezzakónije. Izbávi mja ot kle-

vetý čelovíčeskija, i sochraňú zápovidi Tvojá. Licé Tvoje prosvití na rabá Tvojeho, i naučí mja opravdánijem Tvojím. Ischódišča vodnája izvedósti óči mojí, ponéže ne sochraních zakóna Tvojeho. Práveden jesí, Hóspodi, i právi sudí Tvojí. Zapovídal jesí právdu svidínija Tvojá i ístinu ziló. Istájala mja jést' révnost' Tvojá, jáko zabýša slovesá Tvojá vrazí mojí. Razžžéno slóvo Tvoje ziló, i ráb Tvój vozľubí je. Junéjšij áz jésm i uničizén, opravdánij Tvojích ne zabých. Právda Tvojá právda vo vík, i zakón Tvój ístina. Skórbi i núždy obretóša mja, zápovidi Tvojá poučénije moje. Právda svidínija Tvojá vo vík, vrazumí mja, i živ búdu. Vozzvách vsím sérdcem mojim, uslyši mja, Hóspodi, opravdánija Tvojá vzyščú. Vozzvách Tí, spasí mja, i sochraňú svidínija Tvojá. Predvarích v bezhódiji i vozzvách, na slovesá Tvojá upovách. Predvarísti óči mojí ko útru, poučítisja slovesém Tvojím. Hlás mój uslyši, Hóspodi, po mílosti Tvojeje: po sud'bě Tvojeje živí mja. Priblížišasja hoňáščiji mja bezzakónijem, ot zakóna že Tvojeho udalíšasja. Bliz jesí Tý, Hóspodi, i vsí putijé Tvojí ístina. Ispérva poznách ot svidínij Tvojích, jáko vo vík osnovál já jesí. Vížd' smirénije moje i izmí mja, jáko

zakóna Tvojehó ne zabých. Sudí súd mój i izbávi mja, slovesé rádi Tvojehó živí mja. Daléče ot hrišnik spasénije, jáko opravdánij Tvojích ne vzyskáša. Ščedróty Tvojá mnóhi, Hóspodi, po sud'bé Tvojěj živí mja. Mnózi izhoňáčiji mja i stužájuščiji mí, ot svidínij Tvojích ne uklo-níchsja. Vídich nerazumivájuščija i istájach, jáko sloves Tvojích ne sochraníša. Vížd', jáko zápovidi Tvojá vozľu-bích, Hóspodi, po mílosti Tvojěj živí mja. Načálo sloves Tvojích ístina, i vo vík vsjá sud'bý právdy Tvojejá. Kňázi pohnáša mja túne, i ot sloves Tvojích ubojásja sérdce mo-jé. Vožrádujusja áz o sloveséch Tvojích, jáko obretájaj ko-rýst' mnóhu. Neprávdu voznenavídich i omerzích, zakón že Tvój vozľubích. Sedmeríceju dném chvalích Ťá o sud'-bách právdy Tvojejá. Mír mnoh ľúbjaščym zakón Tvój, i níst' ím soblázna. Čájach spasénija Tvojehó, Hóspodi, i zápovidi Tvojá vozľubích. Sochraní dušá mojá svidínija Tvojá i vozľubí já ziló. Sochraních zápovidi Tvojá i svidí-nija Tvojá, jáko vsí putijé mojí pred Tobóju, Hóspodi. Da priblížitsja molénije moje pred Ťá, Hóspodi, po slovesí Tvojemú vrazumí mja. Da vnídet prošénije moje pred Ťá, Hóspodi, po slovesí Tvojemú izbávi mja. Otrýhnut ustní

mojí pénije, jehdá naučíši mja opravdánijem Tvojím. Proviščájet jazýk mój slovesá Tvojá, jáko vsjá zápovidi Tvojá právda. Da búdet ruká Tvojá jéže spastí mja, jáko zápovidi Tvojá izvólich. Vozželách spasénije Tvoje, Hóspodi, i zakón Tvój poučénije moje jést'. Živá búdet dušá mojá i voschválit Ťá, i sud'by Tvojá pomóhut mní. Zabludích, jáko ovčá pohíbšeje, vzyščí rabá Tvojeho, jáko zápovidej Tvojích ne zabých.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 17. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomí-luj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hospodi, pomiluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hospodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomiluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 2:

Sohriších k Tebí, Spáse, jáko blúdnyj sýn: prijmí mjá, Ótče, kájuščahosja, i pomiluj mjá, Bóže.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Zovú k Tebí, Christé Spáse, mytarévym hlásom: očisti
mjá jákože ónaho i pomíluj mjá, Bóže.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Bohoródice, ne prezri mjá trébujušča zastuplénija Tvo-
jehó: na Ťá bo upová dušá mojá, i pomíluj mjá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvojé na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Hóspodi Vsederžiteľu i Tvórcě vsích, ščedrót Otec, i mílosti Bóh, ot zemlí Sozdávyj čelovíka, i pokazávyj jehó po óbrazu Tvojemú i po podobiju, da i tím pros-lávitsja velikolípoje imja Tvoje na zemlí, i istórhнена úbo prestuplénijem Tvojích záповidej, páki na lúčšeje voz-sozdávyj jehó vo Christí Tvojem, i vozvedýj na Nebesá: blahodarjú Ťá, jáko umnóžil jesí na mní velíčije Tvoje, i ne prédal mja jesí vrahóm mojím v konec, istórhnuti mja iščuščym v própasť ádovu, nižé ostávil mja jesí pohíbnuti so bezzakóniji mojimi. Nýni úbo, Mnohomílostive i Ľubobláže Hóspodi, ne choťáj sméрти hríšnaho, no obraščénija ožidájaj, i prijemľaj: íže nizvéržennyja ispravľájaj, sokrušénnyja iscilájaj, obratí i mené k pokajániju, i nizvéržennaho isprávi, i sokrušénnaho iscilí: pomjaní Tvojá ščedróty, i jáže ot víka Tvojú nepostižímuju bláhosť i mja bezmírnaja zabúdi bezzakónija, jáže dílom i slóvom, i mysliju soverších: razriší osliplénije sérdca mojihó, i dážd' mí slézy umilénija na očiščénije skvérnny mysli mo-

jejá. Uslýši, Hóspodi, vonmí, Čelovikoľúbče, očísti, Blahoutróbně, i ot mučíteľstva vo mní cárstvuvšćich strastěj okajánnuju moju dúšu svobodí. I ne ktomú da soderžit mja hrích, nižé da vozmóžet na mja boríteľ démon, nižé k svojemú chotíniju da vedét mja, no deržávnoju Tvojeju rukóju, jehó vladýčestva ischítivyj mja, Tý cárstvuj vo mní, Blahíj i Čelovikoľubívyj Hóspodi, i vsehó Tvojeho býti, i žiti mní próčeje po Tvojejí blahovolí vóli. I podážd' mí neizrečénnoju bláhostiju sérđca očišćénije, úst chranénije, pravotú dijánij, mudrovánije smirénnoje, mír pomyslóv, tišínú dušévnych mojích sil, rádošť duchóvnuju, ľubóvj ístinnuju, dolhoterpénije, bláhosť, krótošť, víru nelicemírnu, vozderžánije obderžáteľnoje, i vsích mja blahích plodóv ispólni, darovánijem Svjataho Tvojeho Dúcha. I ne vozvedí mené v prepolovénije, dnij mojích, nižé neisprávlenu i nehotóvu dúšu moju voschítiši, no soverší mja Tvojím soveršénstvom, i táko mja nastojášćaho žitíja izvedí, jáko da nevozbránno prošéd načála i vlásti t'mý, Tvojeju blahodátiju uzrjú i áz nepristúpnyja Tvojejá slávy dobrótu neizrečénnuju, so vsími svjatými Tvojími, v níhže osvjatísja, i proslávisja vsečestnóje i ve-

likolípoje ímja Tvojé, Otca i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 18.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň stepenėj, 119.

Ko Hóspodu, vnehdá skorbéti mí, vozzvách, i uslýša mjá. Hóspodi, izbávi dúšu moju ot ustén neprávednych i ot jazýka Ístíva. Čtó dástsja tebí, ilí čtó priložítsja tebí k jazýku Ístívu? Stríly sílnaho izoščrény, so úhlmi pustýny. Uvy mní, jáko prišélstvijsja moje prodolžítsja, vselíchsja s seléniji Kidárskimi. Mnóho prišélstvoja dušá mojá, s nenavíďaščimi míra bích míren: jehdá hlahólach ím, borjáchu mjá túne.

Písň stepenėj, 120.

Vozvedóch óči mojí v hóry, otňúduže prijídet pómošč mojá. Pómošč mojá ot Hóspoda, sotvóršaho nébo i zémľu. Ne dážd' vo smjaténije nohí tvojejá, nižé vozdrémlet

chraňáj Ťá, se ne vozdrémlet, nižé úsnet chraňáj Izrájil'a.
Hospód' sochranít Ťá, Hospód' pokrów tvój na rúku des-
núju tvoju. Vo dni sólnce ne ožžét tebé, nižé luná nůščiju.
Hospód' sochranít Ťá ot vsjákaho zlá, sochranít dúšu tvo-
jú Hospód'. Hospód' sochranít vchoždénije tvoje i ischož-
dénije tvoje, otnýne i do víka.

Písň stepeněj, 121.

Vozveselíchsja o rékšich mní: v dom Hospódeň pój-
dem. Stojášče bjáchu nóhi nášja vo dvórich tvojích, Jeru-
salíme. Jerusalím zíždemyj jáko hrád, jemúže pričástije
jehó vkúpi. Támo bo vzydóša kolína, kolína Hospódňa,
svidínije Izrájilevo, ispovídatisja ímeni Hospódňu, jáko
támo sedóša prestóli na súd, prestóli v domú Davídove.
Voprosíte že jáže o míri Jerusalíma: i obílije l'úbjaščym
Ťá. Búdi že mír v síli tvojej i obílije v stolpostenách tvo-
jích. Rádi brátij mojích i blížnich mojích hlahólach úbo
mír o tebí. Dómu rádi Hóspoda Bóha nášeho vzyskách
blahája tebí.

Písň stepeněj, 122.

K Tebí vozvedóch óči mojí, živúščemu na nebesí. Se jáko óči ráb v rukú hospódiť svojích, jáko óči rabýni v rukú hospoží svojejá, táko óči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit nás. Pomíľuj nás, Hóspodi, pomíľuj nás, jáko po mnóhu ispólnichomsja uničiženija, naipáče napólnisja dušá náša ponošenija hobzújuščich i uničiženija hórnych.

Písň stepeněj, 123.

Jáko ášče ne Hospód' by byl v nás, da rečét úbo Izrájil', jáko ášče ne Hospód' by byl v nás, vnehdá vostáti čelovíkom na nás, úbo živých požérli býša nás, vnehdá prohnívatísja járosti ích na nás, úbo vodá potopíla by nás. Potók préjde dušá náša, úbo préjde dušá náša vódu nepostojánnuju. Blahoslovén Hospód', Íže ne dadé nás v lovítvu zubóm ích. Dušá náša, jáko ptíca izbávisja ot síti lovjáščich: síť sokrušísja, i my izbávleni býchom. Pómošč náša vo ímja Hóspoda, sotvóršaho nébo i zémľu.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hospodi, pomiluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň stepeněj, 124.

Nadíjuščijisja na Hóspoda, jáko horá Sijón: ne podvížit-sja vo vík živýj vo Jerusalíme. Hóry ókrest jehó, i Hospód' ókrest I'uděj Svojích otnýne i do víka. Jáko ne ostávit Hospód' žezlá hrišnych na žrébij právednych, jáko da ne próstrut právedniji v bezzakónija ruk svojích. Ublaží, Hóspodi, blahija i právyja sérdcem. Ukloňajuščyjasja že v razvraščénija otvedét Hospód' s dílajuščimi bezzakónije. Mír na Izrájil'a.

Písň stepeněj, 125.

Vsehdá vozvratíti Hóspodu plen Sijón, býchom jáko utíšeni. Tohdá ispólnišasja rádosti ustá náša i jazýk naš vesélija, tohdá rekút vo jazýcich: vozvelíčil jést' Hospód' sotvoríti s ními. Vozvelíčil jést' Hospód' sotvoríti s námi: býchom vesel'áščesja. Vozvratí, Hóspodi, plinénije náše, jáko potóki júhom. Síjuščiji slezámi, rádostiju póžnut. Chod'áščiji choždáchu i plákachusja, metájušče símena

svojá, hrjadúšče že prijidut rádstiju, vzém'uše rukojáti svojá.

Písň stepeněj, 126.

Ášče ne Hospód' sozíždet dom, vsúje trudíšasja zížduščiji. Ášče ne Hospód' sochranít hrád, vsúje bde strehíj. Vsúje vam jést' útrenevati, vostánete po sedéniji, jadúščiji chleb bolízni, jehdá dást voz'úblennym Svojím son. Se dostojánije Hospódne sýnove, mzda plodá črévňaho. Jáko stríly v rucé sílnaho, táko sýnove otrjasénnych. Blažen, íže ispólnit želánije svoje ot ních. Ne postyd'átsja, jehdá hlahól'ut vrahóm svojím vo vratích.

Písň stepeněj, 127.

Blaženi vsí bojáščijisja Hóspoda, chod'áščiji v putéch Jehó. Trudý plodóv Tvojích snísi: blažen jesí, i dobró tebí búdet. Žená tvojá, jáko lozá, plodovíta v stranách dómu tvojeho, sýnove tvojí, jáko novosaždénija másličnaja, ókrest trapézy tvojejá. Se táko blahoslovítsja čelovík bojájsja Hóspoda. Blahoslovít Ťá Hospód' ot Sijóna, i úzriši blahája Jerusalíma vsjá dni živóta tvojeho, i úzriši sýny synóv tvojích. Mír na Izrájil'a.

Písň stepenėj, 128.

Mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, da rečét úbo Izrájil': mnóžiceju brášasja so mnóju ot júnosti mojejá, íbo ne premohóša mjá. Na chrebté mojém dílaša hríšnicy, prodolžíša bezzakónije svojé. Hospód' práveden ssičé výja hríšnikov. Da postyd'átsja i vozvraťátsja vspjať vsí nenavid'áščiji Sijóna. Da búdut, jáko travá na zdech, jáže préžde vosterženija ízsše, jéjuže ne ispólni rukí svojejá žňáj, i nédra svojehó rukojáti sobirájaj, i ne réša mimochod'áščiji: blahoslovénije Hospódne na vy, blahoslovíchom vy vo ímja Hospódne.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Písň stepenėj, 129.

Iz hlubiný vozzvách k Tebí, Hóspodi, Hóspodi, uslyši hlás mój. Da búdut úši Tvojí vnémľušče hlásu molénija

mojehó. Ášče bezzakónija názriši, Hóspodi, Hóspodi, któ postojít? Jáko u Tebé očišćenije jěst'. Ímene rádi Tvojeho poterpéch Ťá, Hóspodi, poterpé dušá mojá v slóvo Tvoje, upová dušá mojá na Hóspoda. Ot stráži útrennija do nóšči, ot stráži útrennija da upovájet Izrájiľ na Hóspoda. Jáko u Hóspoda mílost', i mnóhoje u Neho izbavlénije, i Tój izbávit Izrájiľa ot vsích bezzakónij jehó.

Písň stepeněj, 130.

Hóspodi, ne voznesésja sérdce mojé, nižé voznesóstisja óči mojí, nižé chodích v velíkich, nižé v dívnych páče mené. Ášče ne smirenomúdrstvovach, no voznesóch dúšu mojú, jáko otdojénoje na máterj svojú, táko vzdási na dúšu mojú. Da upovájet Izrájiľ na Hóspoda, otnýne i do víka.

Písň stepeněj, 131.

Pomjaní, Hóspodi, Davída i vsjú krótoť jehó: jáko klátsja Hóspodevi, obeščásja Bóhu Jákovľu: ášče vnídu v selénije dómu mojehó, ilí vzýdu na odr postéli mojejá, ášče dám son očima mojíma i víždoma mojíma dremánije, i pokój skranijáma mojíma, dóndeže obrjášču místo Hós-

podevi, selénije Bóhu Jákovľu. Se slýšachom já vo Jevfráfe, obretóchom já v poľách dubrávy. Vnídem v selénija Jehó, poklonímsja na místo, idíže stojáste nózi Jehó. Voskresní, Hóspodi, v pokój Tvój, Tý i kivót svjatýni Tvojejá. Svjaščénnicy Tvoji oblekútsja právdou, i prepodóbniji Tvoji vozrádujutsja. Davída rádi rabá Tvojeho ne otvratí licé pomázannaho Tvojeho. Klátsja Hospód' Davídu ístinou i ne otvéržetsja jejá: ot plodá čréva tvojeho posaždú na prestóle tvojem. Ášče sochraňát sýnove tvoji zavít Mój, i svidínija Mojá sijá, ímže naučú já, i sýnove ích do víka sjáduť na prestóle tvojem. Jáko izbrá Hospód' Sijóna, izvóli jehó v žilíšče Sebí. Sej pokój Mój vo vík víka, zde vseľúsja, jáko izvólich jehó. Lovítvu jehó blahoslovľájaj blahoslovľú, níšcyja jehó nasýšču chlíby, svjaščénniki jehó oblekú vo spasénije, i prepodóbniji jehó rádostiju vozrádujutsja. Támo vozraščú röh Davídovi, uhotóvach sviťník pomázannomu Mojemu. Vrahí jehó oblekú studóm, na némže procvitét svjatýňa Mojá.

Písň stepeněj, 132.

Se čtó dobró, ilí čtó krasnó, no jéže žíti brátiji vkúpi?
Jáko míro na hlavé, schoďáščeje na bradú, bradú Aaróňu,

schoďáščeje na ométy odéždy jehó, jáko rosá Ajermónskaja schoďáščaja na hóry Sijónskija, jáko támo zapovída Hospód' blahoslovénije i živót do víka.

Písň stepeněj, 133.

Se nýni blahoslovíte Hóspoda vsí rabí Hospódni, stojáčije v chráme Hospódni, vo dvórich dómu Bóha nášeho, V nóščech vozdežíte rúki vášja vo svjatája, i blahoslovíte Hóspoda. Blahoslovít Ťá Hospód' ot Sijóna, sotvorívyj nébo i zémľu

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 18. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očísti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da príjdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúsčnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi naša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 2:

Préžde dáže ne osúdiši mjá, Hóspodi mój, Hóspodi, dážd' mí obraščénije, i ispravlénije mnóhich mojích hričov, dážd' mí umilénije duchóvnoje, jáko da vozopijú k Tebí: Blahoutróbně, Čelovikoľúbče Bóže mój, spasí mjá.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Nesmýslennym skotóm upodóbivysja áz, blúdnyj, priložichsja ím: obraščénije mí dárui, Christé, jáko da prijmú u Tebé véliju mílošť.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ne otvratí, Vladýčice, licá Tvojeho ot mené, moľáščasja Tebí, no, jáko Blahoutróbnaja Mátí Ščédraho Bóha, potščísja préžde koncá obraščénije mní darováti, jáko da spássja Tobóju, vospojú Ťá, jáko spasénije i upovánije mojé, neposramlénnoje, Hospožé mojá.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jerėj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jerėj:

Bóže, ušćédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvojé na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi, da ne járostiju Tvojéju obličíši mené, nižé hnívom Tvojím nakážeši mjá. Vladýko Hóspodi Jisúse Christé, Sýne Bóha Živáho, pomíluj mjá, hríšnaho, níščaho, obnažénnaho, lenívaho, neradívaho, prekoslóvnaho, okajánnaho, bludniká, preľubodíja, malakíja, muželóžnika, skvérnaho, blúdnaho, neblahodárnaho, nemílostivaho, žestókaho, pijánicu, sožžénnaho sóvistiju, bezlíčnaho, bezderznovénnaho, bezotvítnaho, nedostójnaho Tvojeho čelovikoľúbija, i dostójna vsjákaho mučénija, i heénny, i múki. I ne rádi mnóžestva tolíkich mojích sohrišénij

mnóžestvu podložíši, izbáviteľu, muk: no pomíľuj mja, jáko némoščen jésm, i dušéju, i plótiju, i rázumom, i pomyšľeníjem, i ímiže vési sud'bánami spasí mja, nedostójna-ho rabá Tvojeho, molíťvami prečístyja Vladýčicy nášeja Bohoródicy, i vsích svjatých, ot víka Tebí blahouhóždšich: jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amín.

KATHÍZMA 19.

Hóspodi, pomíľuj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, 134.

Chvalíte ímja Hospódne, chvalíte, rabí Hóspoda, stojáčiji vo chráme Hospódni, vo dvórich dómu Bóha náše-ho. Chvalíte Hóspoda, jáko bláh Hospód', pójte ímeni Jehó, jáko dobró: jáko Jáková izbrá Sebí Hospód', Izrájil'a v dostojánije Sebí. Jáko áz poznách, jáko Vélij Hospód', i Hospód' naš nad vsími bóhi. Vsja jelíka voschotí Hospód', sotvorí na nebesí i na zemlí, v morjách i vo vsích bédnách. Vozvod'á óblaki ot poslédnich zemlí, mólniji v dožd' sotvorí, izvod'áj vítry ot sokróvišč Svojích. Íže porazí

pérvency Jegípetskija, ot čelovíka do skotá. Poslá známe-
nija i čudesá posredé Tebé, Jehípte, na faraóna i na vsjá
rabý jehó. Íže porazí jazýki mnóhi i izbí carí krípki: Sijó-
na, carjá Amorréjska, i Oha, carjá Vasánska, i vsjá cárstvi-
ja Chanaánska, i dadé zémľu ích dostojánije, dostojánije
Izrájiľu, ľúdem Svojím. Hóspodi, ímja Tvoje vo vík i
pámjat' Tvojá v ród i ród: jáko sudíti ímat' Hospód' ľúdem
Svojím, i o rabéch Svojích umólitsja. Ídoli jazýk, srebró i
zláto, dilá ruk čelovíčeskich. Ustá ímut, i ne vozlahóľut,
óči ímut, i ne úzrjat, úši ímut, i ne usľýšat, nižé bo jést'
dúch vo ustích ích. Podóbní ím da búdut tvorjáščiji já, i
vsí nadíjuščijisja na ních. Dóme Izrájilev, blahoslovíte
Hóspoda, dóme Aaróň, blahoslovíte Hóspoda, dóme Le-
víjin, blahoslovíte Hóspoda. Bojáščijisja Hóspoda, blaho-
slovíte Hóspoda. Blahoslovén Hospód' ot Sijóna, živýj vo
Jerusalíme.

Allilúja, 135.

Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko blah, jáko vo vík mílost'
Jehó. Ispovídajtesja Bóhu bohóv, jáko vo vík mílost' Jehó.
Ispovídajtesja Hóspodevi hospoděj, jáko vo vík mílost'
Jehó. Sotvóršemu čudesá vélija jedínomu, jáko vo vík mí-

lost' Jehó. Sotvóršemu nebesá rázumom, jáko vo vík mí-
lost' Jehó. Utverdívšemu zémľu na vodách, jáko vo vík
mílost' Jehó. Sotvóršemu svitíla vélija jedínomu, jáko vo
vík mílost' Jehó. Sólnce vo óblast' dne, jáko vo vík mílost'
Jehó. Lunú i zvízdy vo óblast' nóšci, jáko vo vík mílost'
Jehó. Porazívšemu Jehípta s pérvency jehó, jáko vo vík
mílost' Jehó, i izvédšemu Izrájiľa ot sredý ích, jáko vo vík
mílost' Jehó. Rukóju krípkoju i mýšceju vysókoju, jáko vo
vík mílost' Jehó. Razdélšemu Čermnóje móre v razdiléni-
ja, jáko vo vík mílost' Jehó. I provédšemu Izrájiľa posredé
jehó, jáko vo vík mílost' Jehó. I istrjásšemu faraóna i sílu
jehó v móre Čermnóje, jáko vo vík mílost' Jehó. Provéd-
šemu ľúdi Svojá v pustýni, jáko vo vík mílost' Jehó. Pora-
zívšemu carí vélija, jáko vo vík mílost' Jehó, i ubívšemu
carí krípkija, jáko vo vík mílost' Jehó: Sijóna, carjá Amor-
réjska, jáko vo vík mílost' Jehó, i Oha, carjá Vasánska, já-
ko vo vík mílost' Jehó. I dávšemu zémľu ích dostojánije,
jáko vo vík mílost' Jehó. Dostojánije Izrájiľu, rabú Svoje-
mú, jáko vo vík mílost' Jehó. Jáko vo smiréniji našem po-
mjanú nás Hospód', jáko vo vík mílost' Jehó. I izbávil nás
jést' ot vrahóv nášich, jáko vo vík mílost' Jehó. Dajáj píšču

vsjakoj plóti, jáko vo vík mílost' Jehó. Ispovídajtesja Bóhu nebésnomu, jáko vo vík mílost' Jehó.

Davídu Jeremíjem, 136.

Na rikách Vavilónskich, támo sedóchom i plákachom, vnehdá pomjanúti nám Sijóna. Na vérbijich posredé jehó obísichom orgány nášja. Jáko támo voprosíša nás plínšiji nás o sloveséch písnej i védšiji nás o péniji: vospójte nám ot písnej Sijónskich. Káko vospojém písň Hospódnu na zemlí čužděj? Ášče zabúdu tebé, Jerusalíme, zabvéna búdi desníca mojá. Priľpní jazýk mój hortáni mojemú, ášče ne pomjanú tebé, ášče ne predložú Jerusalíma, jáko v načále veselija mojehó. Pomjaní, Hóspodi, sýny Jedómskija, v děň Jerusalímľ hlahól'uščyja: istoščájte, istoščájte do osnovánij jehó. Dšči Vavilóna okajánnaja, blažén íže vzdást tebí vzdajánije tvoje, jéže vzdalá jesí nám. Blažén íže ímet i razbijét mladéncy tvojá o kámeň.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, Aggéja i Zacháriji, 137.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem mojím, i pred Ánhely vospojú Tebí, jáko uslyšal jesí vsjá hlahóly úst mojích. Pokloňúsja ko chrámu svjatómu Tvojemú i ispo- vímsja ímeni Tvojemú o mílosti Tvojej i ístini Tvojej, jáko vozveličil jesí nad vsím ímja Tvoje svjatóje. Vónže ášče deň prizovú Ťá, skóro uslyši mjá: umnóžiši mjá v duší mojej síloju Tvojeju. Da ispovíd'atsja Tebí, Hóspodi, vsí cárije zémstiji, jáko uslyšaša vsjá hlahóly úst Tvojích, i da vospojút v putéch Hospódnich, jáko vélija sláva Hos- pódna, jáko Vysók Hospód', i smirénnyja prizirájet, i vy- sókaja izdaléča víst'. Ášče pojdu posredé skórbi, živíši mjá, na hnív vráh mojích prostér l jesí rukú Tvojú, i spasé mjá desnica Tvojá. Hospód' vzdást za mjá. Hóspodi, mí- losť Tvojá vo vík, díl rukú Tvojeju ne prezri.

V konéc Davídu, psalóm Zachárijin, v rabsíjaniji, 138.

Hóspodi, iskusíl mjá jesí i poznál mjá jesí. Tý poznál je- sí sedánijsje moje i vostánijsje moje. Tý razumíl jesí pomyš-

lénija mojá izdaléča: stezjú mojú i úže moje Tý jesí izslí-
doval, i vsjá putí mojá provídil jesí. Jáko níšť l'sti v jazýci
mojém: se, Hóspodi, Tý poznál jesí. Vsjá poslídňaja i
drévňaja: Tý sozdál jesí mjá, i položíl jesí na mní rúku
Tvojú. Udivísja rázum Tvój ot mené, utverdísja, ne voz-
mohú k nemú. Kámo pojdu ot Dúcha Tvojeho? I ot licá
Tvojeho kámo bižú? Ášče vzýdu na nébo, Tý támo jesí,
ášče snídu vo ad, támo jesí. Ášče vozmú krilé mojí ráno i
vselúsja v poslídnych mórja, i támo bo ruká Tvojá nastá-
vit mjá i uderžít mjá desníca Tvojá. I rích: jedá tma pope-
rét mjá, i nóšč prosviščénije v sládosti mojéj? Jáko tma ne
pomračítsja ot Tebé, i nóšč, jáko déň, prosvitítsja, jáko
tma jejá, tako i svít jejá. Jáko Tý sozdál jesí utróby mojá,
vosprijál mjá jesí iz čréva mátere mojej. Ispovímsja Tebí,
jáko strášno udivílsja jesí: čúdna dilá Tvojá, i dušá mojá
znájet ziló. Ne utaísja kosť mojá ot Tebé, júže sotvoríl jesí
v tájni, i sostáv mój v preispódnich zemlí. Nesodílannoje
moje vídiste óči Tvojí, i v kníze Tvojej vsí napíšutsja, vo
dnech sozíždutsja i niktóže v ních. Mní že ziló čéstni býša
drúzi Tvojí, Bóže, ziló utverdíšasja vladýčestvija ích. Izo-
čtú ích, i páče peská umnóžatsja: vostách, i ješče jésm s

Tobóju. Ášče izbiješi hrišniki, Bóže, múžije krověj, uklo-
nítesja ot mené. Jáko revnívi jeste v pomyšlénijich, prijí-
mut v sujetú hrády Tvojá. Ne nenavíd'ášcyja li Ťá, Hós-
podi, voznenavídich, i o vrazích Tvojích istájach? Sover-
šennoju nénavistiju voznenavídich já, vo vrahí býša mí.
Iskusí mjá, Bóže, i uvížď sérdce mojé, isťazi mjá i razumíj
stezí mojá, i vížd', ášče púť bezzakónija vo mní, i nastávi
mjá na púť víčen.

V konéc, psalóm Davídu, 139.

Izmí mjá, Hóspodi, ot čelovíka lukáva, ot múža neprá-
vedna izbávi mjá, íže pomýsliša nepravdu v sérdci, vés
deň opolčáchu bráni, izostríša jazýk svój, jáko zmijín, jad
áspidov pod ustnámi ích. Sochrání mjá, Hóspodi, iz rúki
hrišniči, ot čelovík nepravédnych izmí mjá, íže pomýsliša
zapjáti stopý mojá. Skryša hórdiji síť mní, i úzy prepjáša
síť noháma mojíma. Pri stezí soblázny položíša mí. Rích
Hóspodevi: Bóh mojí jesí Tý, vnuší, Hóspodi, hlás molé-
nija mojihó. Hóspodi, Hóspodi, sílo spasénija mojihó,
oseníl jesí nad hlavóju mojéju v deň bráni. Ne predážď
mené, Hóspodi, ot želánija mojihó hrišniku: pomýsliša
na mjá, ne ostávi mené, da ne kohdá voznesútsja. Hlavá

okružénija ích, trud ustén ích pokrýjet já. Padút na ních úhlija óhnennaja, nizložíši já v strastéch, i ne postoját. Muž jazýčen ne isprávitsja na zemlí: múža neprávredna zlája ulovját vo istlínije. Poznách, jáko sotvorít Hospód' súd níščym i mešť ubóhim. Obáče právredniji ispovíd'at-sja ímeni Tvojemú, i vseľátsja práviji s licém Tvojím.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, 140.

Hóspodi, vozzvách k Tebí, uslýši mjá: vonmí hlásu molénija mojihó, vnehdá vozzváti mí k Tebí. Da isprávitsja molítva mojá, jáko kadílo pred Tobóju, vzdijánije rukú mojéju žértva večérňaja. Položí, Hóspodi, chranénije ustóm mojím, i dvérj ohražđenija o ustnách mojích. Ne ukloní sérdce moje v slovesá lukávstvija, nepščeváti viný o hriséch, s čelovíki dílajuščimi bezzakónije, i ne sočtúsja

so izbránnymi ích. Nakážet mja právednik mílostiju i obličit mja, jeléj že hrišnahoda ne namástit hlavý mojejá, jáko ješčé i molítva mojá vo blahovolénijich ích. Požérty býša pri kámeni sudijí ích: uslyšatsja hlahóli mojí, jáko vozmohóša. Jáko tólšča zemlí prosídesja na zemlí, rastočíšasja kósti ích pri ádi. Jáko k Tebí, Hóspodi, Hóspodi, óči mojí: na Ťá upovách, ne otymí dúšu mojú. Sochraní mja ot síti, júže sostáviša mí, i ot soblázn dílajuščich bezzakónije. Padút vo mréžu svojú hrišnicy: jedín jésm áz, dóndeže prejdú.

Rázuma Davídu, vnehdá býti jemú v vertépi mol'áščemusja, 141.

Hlásom mojím ko Hóspodu vozzvách, hlásom mojím ko Hóspodu pomolíchsja. Prolijú pred Ním molénije moje, pečál' mojú pred Ním vozviščú. Vnehdá isčézati ot mené dúchu mojemú: i Tý poznál jesí stezí mojá: na putí sem, po nemúže choždách, skryša síť mní. Smotrjách od-esnúju i vozhládach, i ne bí znájaj mené: pohíbe bíhstvo ot mené, i níšť vzyskájaj dúšu mojú. Vozzvách k Tebí, Hóspodi, rích: Tý jesí upovánije moje, část' mojá jesí na zemlí živých. Vonmí moléniju mojemú, jáko smiríchsja

ziló, izbávi mja ot hoňáščich mja, jáko ukripíšasja páče mené. Izvedí iz temnýcy dúšu moju, ispovidatisja ímeni Tvojemú. Mené ždut právednicy, dóndeže vzdási mní.

**Psalóm Davídu, jehdá hoňáše jehó Avessalóm, sýn jehó,
142.**

Hóspodi, uslyši molítku moju, vnuší molénije moje vo ístini Tvojeje, uslyši mja v právdi Tvojeje, i ne vnídi v súd s rabóm Tvojím, jáko ne opravdítsja pred Tobóju vsják živýj. Jáko pohná vráh dúšu moju, smiríl jest' v zémľu život mój, posadíl mja jest' v témnych jáko mértvyja víka. I uný vo mní dúch mój, vo mní smjatesja sérdce moje. Pomjaných dni drévnija, poučíchsja vo vsích dílich Tvojích, v tvorénijich rukú Tvojeju poučáchsja. Vzdích k Tebí rúci moji, duša moja, jáko zemľá bezvódnaja Tebí. Skóro uslyši mja, Hóspodi, isčezé dúch mój, ne otvratí licá Tvojeho ot mené, i upodóbl'usja nizchod'áščym v röv. Slyšanu so-tvorí mní zaútra mílošť Tvoju, jáko na Ťá upovách. Skaží mní, Hóspodi, púť vóňže pojdu, jáko k Tebí vzjach dúšu moju. Izmí mja ot vráh mojích: Hóspodi, k Tebí pribihóch. Naučí mja tvoríti vól'u Tvoju, jáko Tý jesí Bóh mój. Dúch Tvój Blahíj nastávit mja na zémľu právu. Ímene

Tvojeho rádi, Hóspodi, živíši mjá, právdou Tvojéju izveděši ot péčali dúšu moju. I mílostiju Tvojéju potrebíši vrahí mojá i pohubíši vsjá stužájušcyja duší mojej, jáko áz ráb Tvój jěsm.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

PO 19. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí naša: Vladýko, prostí bezzakónija naša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči naša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da přijdet cárstvije Tvojé, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostav'ájem dolžnikóm nášim, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvojé jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 7:

Blahodarjá, sláv'ľu Tě, Bóže mój, jáko vsím dal jesi hříšnikom pokajánije. Spáse, ne posramí mené, jehdá prijídeši sudíti míru vsemú, srámnaja dilá sotvóršaho.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Bezmírnaja Tebí prehrišív i bezmírnych mučeníj ožidá-
ju, Bóže mój, uščédriv, spasí mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ko mnóžestvu mílosti Tvojejá nýni pribiháju: razriší
veríhi, Bohoródice, sohrišeníj mojích.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera-
fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi-
cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na
nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hóspodi Jisúse Christé,
Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Vladýko Christé Bóže, Íže strasťmí Tvojími strásti mojá
iscilívyj, i jázvami Tvojími jázvy mojá uvračevávyj, dáruij
mní, mnóho Tebí prehrišívšemu, slézy umilénija: srastvo-
rí mojemú tílu ot oboňánija životvorjáščaho Tíla Tvojehó,
i nasladí dúšu mojú Tvojéju čestnóju Króvíju, ot hóresti,
jéjuže mjá soprotívník napojí. Vozvýsi mój úm k Tebí, dó-
lu privlékšijsja, i vozvedí ot própasti pohíbeli, jáko ne
ímam pokajánija, ne ímam umilénija, ne ímam slezý utíši-
teľnyja, vozvod'áščija čáda ko svojemú naslídiju. Omra-
čichsja umóm v žitéjskich strastéch, ne mohú vozzríti k
Tebí v bolízni, ne mohú sohrítisja slezami, jáže k Tebí
ľubvé: no, Vladýko Hóspodi, Jisúse Christé, Sokróvišče
blahích, dáruij mní pokajánije vsecíloje, i sérdce ľubot-
rúdnoje vo vzyskánije Tvojé, dáruij mní blahodáť Tvojú, i
obnoví vo mní zráki Tvojehó óbrazu. Ostávich Ťá, ne os-
távi mené: izýdi na vzyskánije mojí, i vozvedí k pážiti
Tvojéj: sopričtí mjá ovcám izbránnaho Tvojehó stáda, i
vospitáj mjá s ními ot zláka Božéstvennych Tvojích tá-

jinstv, molítvami prečistyja Tvojejá Mátere, i vsích svjatých Tvojích, amín.

KATHÍZMA 20.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Psalóm Davídu, k Golijáthu, 143.

Blahoslovén Hospód' Bóh mój, naučájaj rúci mojí na opolčénije, pérsty mojá na bráň. Mílošť mojá i pribížišče mojí, Zastúpnik mój i Izbáviteľ mój. Zaščítiteľ mój, i na Nehó upovách: povinújaj ľúdi mojá pod mjá. Hóspodi, čtó jěšť čelovík, jáko poználsja jesí jemú, ilí sýn čelovíč, jáko vmiňáješi jehó? Čelovík sujetí upodóbisja: dníje jehó jáko síň prechód'at. Hóspodi, prikloní nebesá, i snídi, kosnísja horám, i vozdymjátsja. Blesní mólniju, i razženěši já, poslí stríly Tvojá, i smjateši já. Poslí rúku Tvojú iz vysoty, izmí mjá i izbávi mjá ot vód mnóhich, iz rukí synónv čuždích, íchže ustá hlahólaša sujetú, i desníca ích desníca neprávdy. Bóže, písň nóvu vospojú Tebí, vo psaltíri desjatostrúnnim pojú Tebí, dajúščemu spasénije ca-

rém, izbavľájušemu Davída, rabá Svojeho, ot mečá ľúta. Izbávi mja, i izmí mja iz rúki synóv čuždích, íchže ustá hlahólaša sujetú, i desníca ích desníca neprávdy. Íchže sýnove ích jáko novosaždénija vodružénna ja v júnosti svojej. Dščéri ích udóbreny, preukrášeny, jáko podobije chráma. Chranílišča ích ispólnena, otryhájuščaja ot sehó v sijé, óvcy ích mnohoplódny, množaščyjasja vo ischódiščach svojích, volóve ích tólsti. Níst padénija oplótu, nižé prochóda, nižé vopl'a v stóhnach ích. Ublažíša ľúdi, ímže sijá súť. Blaženi ľúdi je, ímže Hospód' Bóh ích.

Chvalá Davídu, 144.

Voznesú Ťá, Bóže mój, Carjú mój, i blahoslovľú ímja Tvoje vo vík i vo vík víka. Na vsják déň blahoslovľú Ťá i voschvalľú ímja Tvoje vo vík i vo vík víka. Vélij Hospód' i chválen ziló, i velíčiju Jehó níst' koncá. Ród i ród voschváľat dilá Tvojá, i sílu Tvojú vozvisťát. Velikolípije slávy svjatýni Tvojeja vozhlahóľut, i čudesá Tvojá povíd'at. I sílu strášnych Tvojích rekút, i velíčije Tvoje povíd'at. Pámjať množestva bláhosti Tvojeja otrýhnut, i právdou Tvojeju vozrádujutsja. Ščedr i mílostiv Hospód', dolho-terpelív i mnohomílostiv. Bláh Hospód' vsjáčeskim, i

šcedróty Jehó na vsích dílich Jehó. Da ispovíd'atsja Tebí Hóspodi vsjá dilá Tvojá, i prepodóbniji Tvojí da vozblahoslovját Ťá. Slávu cárstvija Tvojeho rekút, i sílu Tvojú vozhlahó'ut. Skazáti synovóm čelovíčeskim sílu Tvojú, i slávu velikolípija cárstvija Tvojeho. Cárstvo Tvoje cárstvo vsích vikóv, i vladýčestvo Tvoje vo vsjákom ródi i ródi. Víren Hospód' vo vsích sloveséch Svojích, i prepodóben vo vsích dílich Svojích. Utverždájet Hospód' vsjá nizpádajuščyja, i vozstavlájet vsjá nizvéržennyja. Óči vsích na Ťá upovájut, i Tý dajěši ím píšču vo blahovremeniji. Otverzáješi Tý rúku Tvojú, i ispolňáješi vsjákoje živótno blahovolénija. Práveden Hospód' vo vsích putéch Svojích, i prepodóben vo vsích dílich Svojích. Blíz Hospód' vsím prizyvájuščym Jehó, vsím prizyvájuščym Jehó vo ístini. Vó'u bojáščichsja Jehó sotvorít, i molítvu ích uslýšit i spasét já. Chranít Hospód' vsjá l'úbjaščyja Jehó, i vsjá hrišniki potrebít. Chvalú Hospódnu vozhlahó'ut ustá mojá, i da blahoslovít vsjáka ploť ímja svjatóje Jehó vo vík i vo vík víka.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, Aggéja i Zacháriji, 145.

Chvalí, dušé mojá, Hóspoda. Voschvaľú Hóspoda v životí mojem, pojú Bóhu mojemú, dóndeže jésm. Ne nadíjtesja na kňázi, na sýny čelovíčeskija, v níchže níšť spasénija. Izýdet dúch jehó i vozvratítsja v zémľu svojú. V tój deň pohíbnut vsjá pomyšlénija jehó. Blažén, jemúže Bóh Jákovľ Pomóščnik, upovánije jehó na Hóspoda Bóha svojehó, sotvóršaho nébo i zémľu, móre i vsjá, jáže v ních, chraňáščaho ístinu vo vík, tvorjáščaho súd obídímym, dajúščaho píšču álčuščym. Hospód' rišít okoványja. Hospód' umudrjájet slepcý. Hospód' vozvódit nizvéržen-nyja. Hospód' ľúbit právedniki. Hospód' chranít prišél'cy, síra i vdovú prijímet i púť hríšnych pohubít. Vocarítsja Hospód' vo vík, Bóh tvój, Sijóne, v ród i ród.

Allilúja, 146.

Chvalíte Hóspoda jáko blah psalóm: Bóhovi nášemu da usladítsja chvalénije. Zíždaj Jerusalíma Hospód', razsíjanija Izrájileva soberét. Isciľájaj sokrušénnyja sérdcem, i objazújaj sokrušénija ích. Isčitájaj množestvo zvízd, i vsím ím imená naricájaj. Vélij Hospód' naš, i vélija krípost' Jehó, i rázuma Jehó níšť čislá, Prijémľaj krótkija Hospód', smirjájaj že hrišniki do zemlí. Načníte Hóspodevi vo ispovídaniji, pójte Bóhovi nášemu v húslich. Odívajúščemu nébo óblaki, uhotovľajúščemu zemlí dožd', prozjabajúščemu na horách travú, i zlák na slúžbu čelovíkom, dajúščemu skotóm píšču ích, i ptencém vránovym, prizyvajúščym Jehó. Ne v síli kónstij voschóščet, nižé v lýstich múžeskich blahovolít. Blahovolít Hospód' v bojáščichsja Jehó, i vo upovájuščich na mílošť Jehó.

Allilúja, Aggėja i Zacháriji, 147.

Pochvalí, Jerusalíme, Hóspoda, chvalí Bóha Tvojehó, Sijóne: jáko ukripí verejí vrát Tvojích, blahosloví sýny tvojá v tebí. Polahájaj predíly Tvojá mír, i túka pšeníčna nasyščájaj Ťá. Posylájaj slóvo Svojé zemlí, do skórosti tečét slóvo Jehó, dajúščaho sníh Svój jáko vólnu, mhlú jáko pépel posypájajúščaho, metájajúščaho hóloť Svój jáko chlíby.

Protívu licá mráza Jehó któ postojít? Póslet slóvo Svojé i istájet já, dchnét dúch Jehó i potekút vódy. Vozviščájaj slóvo Svojé Jákovu, opravdánija i sud'by Svojá Izrájilevi. Ne sotvorí táko vsjákomu jazýku, i sud'by Svojá ne javí ím.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, Aggéja i Zacháriji, 148.

Chvalíte Hóspoda iz nebés, chvalíte Jehó v výšnich. Chvalíte Jehó vsí Ánheli Jehó, chvalíte Jehó vsjá síly Jehó. Chvalíte Jehó sólnce i luná, chvalíte Jehó vsjá zvízdy i svít. Chvalíte Jehó nebesá nebés i vodá jáže prevýše nebés. Da voschváľat ímja Hospóдне: jáko Tój rečé i býša, Tój povelí i sozdášasja. Postávi já vo vík i vo vík víka, povelínije položí i ne mímo ídet. Chvalíte Hóspoda ot zemlí zmíjeve i vsjá bézdny: óhň, hrád, sníh, hóloť, dúch

búren, tvorjáščaja slóvo Jehó, hóry i vsí chólmi, dřevá plodonósna i vsí kédri, zvirije i vsí skóti, hádi i ptícy pernáty. Cárije zémstiji i vsí l'údije, kňázi i vsí sudijí zémstiji, júnoši i dívy, stárce s júnotami da voschválat ímja Hospódne, jáko voznesésja ímja Tohó Jedínaho, ispovídanije Jehó na zemlí i na nebesí. I voznesét róh l'uděj Svojích, písň vsím prepodóbnym Jehó, synovóm Izrájilevym, l'údem, približájuščymsja Jemú.

Allilúja, 149.

Vospójte Hóspodevi písň nóvu, chvalénije Jehó v cěrkví prepodóbných. Da vozveselítsja Izrájil' o Sotvóršem jehó, i sýnove Sijóni da vozrádujutsja o Carí svojem. Da voschválat ímja Jehó v líci, v timpáni i psaltíri da pojút Jemú. Jáko blahovolít Hospód' v l'údech Svojích, i voznesét krótkija vo spasénije. Voschváľatsja prepodóbniji vo slávi i vozrádujutsja na lóžach svojích. Voznošénija Bóžija v hortáni ích, i mečí obojúdu ostrý v rukách ích: sotvoríti otmščénije vo jazýcich, obličénija v l'údech, svjazáti carí ích púty, i slávnyja ích ručnými okóvy želíznymi, sotvoríti v ních súd napísan. Sláva sijá búdet vsím prepodóbnym Jehó.

Allilúja, 150.

Chvalíte Bóha vo svjatých Jehó, chvalíte Jehó vo utver-
ždéniji síly Jehó. Chvalíte Jehó na sílach Jehó, chvalíte Je-
hó po množestvu veličestvija Jehó. Chvalíte Jehó vo hlási
trúbnim, chvalíte Jehó vo psaltíri i húslich. Chvalíte Jehó
v timpáni i líci, chvalíte Jehó vo strúnach i orgáni. Chvalí-
te Jehó v kimvách dobrohlásnych, chvalíte Jehó v kim-
vách vosklicánija. Vsjákoje dychánije da chválit Hóspo-
da.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánije naše, Hóspodi, sláva Tebí.

Sěj psalóm osób písan, Davídov, i vní čislá 150 psalmóv,
vnehdá jedinobórstvovaše na Golijátha.

Mál bích v brátiji mojéj i júnšij v domú otcá mojihó,
pasóch óvcy otcá mojihó. Rúci mojí sotvorísti orgán, i
pérsty mojí sostáviša psaltírj. I któ vozvistít Hóspodevi
mojemú? Sám Hospód', Sám uslyšit. Sám poslá Ánhela
Svojihó, i vzjat mjá ot ovéc otcá mojihó, i pomáza mjá je-

léjem pomázanija svojehó. Brátija mojá dobrí i velícy, i ne blahovolí v nich Hospód'. Izydóch v srítenije inopleméniku, i prokl'át mjá idóly svojími. Áz že, istórhnuv meč ot nehó, obezhlávich jehó, i otjách ponošénije ot synóv Izrájilevych.

PO 20. KATHÍZMI:

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm ná-

ším, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jeréj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 8:

Ispólnenije vsích blahích Tý jesí Christé mój, ispólni
rádosti i veselija dúšu mojú, i spasí mjá jáko Jedín mno-
homílostiv.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Ášče i sohriších Christé Spáse mój pred Tobóju, ináho
Bóha rázvi Tebé ne vím, derzáju že na Tvoje blahoutróbi-
je: obraščájuščahosja prijmí mjá, blahoutróbnyj Ótče i Sý-
ne jedinoródnij i Dúše svjatýj, jáko blúdnaho sýna i spasí
mjá.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ináho pribížišča i téplaho predstáteľstva rázvi Tebé ne vím: jáko derznovénije imúšči ko iže iz Tebé roždénno- mu, Vladýčice pomozí i spasí mjá rabá Tvojeho.

Hospodi, pomíľuj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Sera- fím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródi- cu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvití licé Tvoje na nás i pomíľuj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév nášich, Hospodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.

Táže molítvu:

Hóspodi Jisúse Christé Bóže mój, pomíluj mja, hrišna-
ho, i prostí mí, nedostójnomu rabú Tvojemú, jelíka Tí
sohriších čréz vsé životá mojihó vrémja, i dáže do dnés, i
ášče čtó jáko čelovík sohriších, vól'naja mojá prehrišénija i
nevól'naja, dílom i slóvom, jáže umóm i mýsliju, jáže ot
sovoschiščénija i nevnimánija, i mnóhija mojejá línosti i
nebrežénija. Ášče že ímenem Tvojím kljáchsja, ášče že
lžekljáchsja, ilí chúlich mýsliju, ilí kohó ukorích, ilí okle-
vetách, ilí opečálich, ilí v nécesom prohnívach, ilí okra-
dóch, ilí blúdstvovach, ilí solhách, ilí tájno jadóch, ilí
druh dostíže ko mní, i prezrích jehó, ilí bráta oskorbích i
preohorčích, ilí stojášču mí na molítve i psalmopéniji, úm
mój lukávyj na lukávaja obchoždáše, ilí páče lípaho na-
sladíchsja, ilí bezúmno sméjachsja, ilí koščúnno hlahó-
lach, ilí tščeslávichsja, ilí hordíchsja, ilí dobrótu sújetnuju
vídich i ot nejá prelstíchsja, ilí nelípaja mní pohlumíchsja.
Ášče v česóm o molítve mojej neradích, ilí zápovidej du-
chóvnaho mojihó otcá ne sochraních, ilí prazdnoslóvich,
ilí íno čtó lukávoje sotvorích, sijá bo vsjá i vjáščšaja sích
sodíjach, íchže nižé pómňu. Pomíluj, Hóspodi, i prostí mí

vsjá, da v míri usnú i počíju, pojá, i blahoslovjá, i slávja
Ťá, so beznačál'nym Tvojím Otcém, i s presvjatým, i bla-
hím, i životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýni i prísno, i vo
víki vikóv. Amín.

PÍSNĚ 1.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Vkúpi pohruzív faraóna, Mojsěj hlahólet:

Pojím Hóspodevi, slávno bo proslávisja: koňá
i vsádnika vvérže v móre. Pomóščnik i Pokrovíteľ býst'
mní vo spasénije: Séj mój Bóh, i prosláv'ľu Jehó: Bóh otcá
mojehó, i vonesú Jehó. Hospód' sokrušájaj bráni: Hos-
pód' ímja Jemú. Kolesnícy faraónovy, i sílu jehó vvérže
v móre. Izbránnyja vsádniki tristáty potopí v Čermním
móri. Pučínóju pokrý ích: pohrjazóša vo hlubinú jáko
kámeň. Desníca Tvojá, Hóspodi, proslávisja v krípsti:
desnája Tvojá ruká, Hóspodi, sokruší vrahí,
i mnóžestvom slávy Tvojejá stérľ jesí soprotívnych. Poslál

jesí hnív Tvój, i pojadé já jáko stéblije: dúchom járosti Tvojejá razstupísja vodá. Ohustíša jáko stiná vódy: ohustíša vólny posredí mórja. Rečé vráh: hnáv postíhnu, razdiľú korýšť, ispólnu dúšu mojú, istreblú mečém mojím, vozospódstvujet ruká mojá. Poslál jesí Dúcha Tvojeho, pokrý já móre: pohrjazóšajáko ólovo v vodí zíl'nij. Któ podóben Tebí v bozích, Hóspodi? Któ podóben Tebí, proslávlen vo svjatých, díven v slávach, tvorjáj čudesá? Prostérl jesí desnícu Tvojú, i požré já zemľá: nastávil jesí právdou Tvojéju ľúdi Tvojá sijá, jáže izbávil jesí. Utíšil jesí krípostiju Tvojéju vo obíteľ svjatúju Tvojú. Slýšaša jazýcy, i prohnívašasja: bolízni prijáša obitájuščija v Filistími. Tohdá potščášasja vladýki Edómstiji, i kňázi Moavítstiji, priját já trépet: rastájaša vsí obitájuščiji v Chanaáni. Da napadét na ních trépet i strách: velíčijem mýšcy Tvojejá da okámeňatsja. Dóndeže prójduť ľúdije Tvojí, Hóspodi: dóndeže prójduť ľúdije Tvojí síji, jáže sľážál jesí. Vvéd nasadí já v hóru naslídija Tvojeho: v hotóvoje obitálišče Tvoje, jáže sodílal jesí, Hóspodi: svjatýňu, júže uhotóvasti rúci Tvojí. Hospóď cárstvujaj víki, i na vík, i ješčé: jáko vníde kón faraónov

s kolesnicami i vsádniki v móre. I navedé na ňá Hospód' vódu morskúju: sýnove že Izráilevy projdóša súšeu po sredí mórja.

PÍSŇ 2.

Zakónu napísanu, páki písň Mojséjovi:

Vonmí, nébo, i vozhlahól'u: i da slýšit zemľá hlahóly úst mojích. Da čájetsja jáko dóžd' viščánije mojé: i da sní-dut jáko rosá hlahóli mojí. Jáko túča na tróskot, i jáko ínej na síno: jáko ímja Hospódne prizvách, dadíte velíčije Bó-hu nášemu. Bóh, ístinna dilá Jehó, i vsí putijé Jehó súd. Bóh víren, i níšť neprávdy v Ném: práveden i prepodóben Hospód'. Sohrišíša, ne Tohó čáda poróčna-ja: róde stroptívyj i razvraščénnyj, sijá li Hóspodevi voz-dajeté? Síji ľúdije búiji i ne múdri: ne Sám li Séj Otéc tvój sťažá ľá, i sotvorí ľá, i sozdá ľá? Pomjaníte dní víčnyja: rozumíte líta róda rodóv. Voprosí otcá tvojehó, i vozvistít tí: stárcy tvojá, i rekút tí. Jehdá razdiľáše Výšnij jazýki, jáko rászija sýny Adámovy. Postávi predíly jazý-kov po čislú ánhelov Bóžijich. I býšť část' Hospódna, ľú-dije Jehó Jákov, úže naslídijsa Jehó Izráil'. Udovlí jehó

v pustýni: v žázdi znója v zemi bekvódnij. Obýde jehó, i nakazá jehó, i sochraní jehó jáko zínicu óka. Jáko orél pokrý hnizdó svoje, i na ptency svojá vozželi. Prostér kri-
lí Svojí, i priját já, i podjät já na rámu Svojéju. Hospód' je-
dín voždáše já, i ne bí s ními bóh čúžd'. Vozvedé já na sí-
lu zemi, uchlíbi já roždénij sélnych. Ssáša méd iz káme-
ne, i jeléj iz tvérda kámene. Máslo krávije, i mlekó óvčeje,
s túkom áhnčim i óvni, synóv júnčich i kózlich, s túkom
l'advij pšeníčnych, i króv hrózdovu pijáchu vinó. I jadé
Jákov, i nasýtisja, i otvéržesja vozl'úblennyj. Utý, utolstí,
razšírí, i ostávi Bóha sotvóršaho jehó, i otstupí ot Bóha
Spása svojeho. Razdražíša mjá o čuždích: v mérzostech
svojích preohorčíša mjá. Požróša bisovóm, a ne Bóhu:
bohóm, íchže ne vídiša. Nóvi i nedávni prijdóša, íchže ne
vídiša otcý ích. Bóha róždšaho t'á ostávil jesí, i zabýl jesí
Bóha pitájuščaho t'á. I vídi Hospód', i vozrevnová: i raz-
dražísja hníva rádi synóv ích i dščérej. I reče: otvrašću li-
cé Mojé ot ních, i pokažú, čtó búdet ím naposlídok. Jáko
ród razvraščen jést': sýnove, ímže níst' víry v ních. Tíji
razdražíša mjá o ne bózi: prohnívaša mjá vo ídolich svo-
jích. I áz razdražú já o ne jazýci: o jazýci nerazúmlivi

prohnívaju já. Jáko óhň vozhorítsja ot járosti Mojejá: raz-
žžétsja do áda preispódnijšaho. Sníst' zémľu i roždénija
jejá: popalít osnovánija hór. Soberú na ních zlája, i stríly
Mojá skončáju na ních. Tájušče hládom, i sníd' ptíc, i hórb
neiscilím. Zúby zviréj posľú na ních, s járostiju presmy-
kájuščichsja po zemlí. Otvní obezčádit ích méč, i ot chrá-
min ích strách: júnoša s dívoju, ssúščeje s soveršénny
stárcem. Rích: rásziju ích, ustávľu že ot čelovík pámjat'
ích. Ášče ne hníva rádi vrahóv, da ne vzdolholítstvujut,
i da ne sopriložátsja soprotívnicy. Da ne rekút: ruká náša
vysoká, a ne Hospód' sotvorí sijá vsjá. Jáko jazýk pohubí-
vyj sovít jést', i níst' v ních chudóžestva: ne smýsliša ra-
zumíti. Sijá vsjá da príjmut vo hrjadúščeje líto. Káko po-
ženét jedín týsjašcy, i dvá dvíhneta tmý, ášče ne Bóh ot-
dást já, i Hospód' predást já? Ne súť bo bózi ích, jáko Bóh
náš: vrazí že náši nerazúmlivi. Ot vinohráda bo Sodóm-
ska vinohrád ích, i rozhá ích ot Gomórry. Hrózd ích,
hrózd želci: hrózd hóresti ím. Járosť zmijév vinó ích,
i járosť áspidov neiscilíma. Ne sé li sijá vsjá sobrášasja
u Mené, i zapečatlíšasja v sokróviščach Mojích? V déň
otmščenija vzdám: vo vrémja, vnehdá soblaznítsja nohá

ích. Jáko blíz deň pohíbeli ích: i predstoját hotóvaja vám. Jáko súdit Hospód' Ľúdem Svojím, i o rabích Svojích umolén búdet. Vídi bo ích razsláblennych, i istájavšich v navedéniji, i iznemóhšich. I rečé Hospód': hdí súť bózi ích, o níchže upováša na ních, íchže túk žértv ích jad'áte, i pijáte vinó tréb ích? Da vozstánut, i pomóhut vám, i da búdut vám pokrovíteli. Vídite, vídite, jáko Áz jésm, i níšť bóh rázvi Mené. Áz ubijú, i žíti sotvorjú: az poražú, i isci-ľú, i níšť, íže ízmetsja ot rukú Mojéju. Jáko vozdvíhnu na nébo rúku Mojú, i klenúsja desníceju Mojéju, i rekú: živú Áz vo víki. Jáko poostrjú jáko mólniju méč Mój, i príjmet súd ruká Mojá. I vzdám méšť vrahóm, i nenavíd'aščym Mjá vzdám. Upojú stríly Mojá ot króve, i méč Mój sníšť mjasá. Ot króve jazvenych i plinénija: ot hláv kňazéj jazýčeskich. Vozveselítesja nebesá kúpno s Ním, i da poklóňatsja Jemú vsí ánheli Bóžiji. Vozveselítesja jazýcy s Ľud'mí Jehó, i da ukripjátsja Jemú vsí sýnove Bóžiji. Jáko króv synóv Svojích otmščajet, i otmstít. I vzdást méšť vrahóm, i nenavíd'aščym Jehó vzdást: i očístit Hospód' zémľu Ľudéj Svojích.

PÍSNĚ 3.

Bóha počítájet Ánna, raždájuščaja stránno:

Utverdísja sérdce moje vo Hóspodi: voznesésja röh mój v Bózi mojem. Razšířasja ustá mojá na vrahí mojá: vozveselíchsja o spaséniji Tvojem. Jáko níšť svját jáko Hospód', i níšť práveden jáko Bóh náš, i níšť svját páče Tebé. Ne chvalítejsja, i ne hlahólite vysókaja v hordýni: nižé da izýdet veleríčije iz úst vašich. Jáko Bóh rázumov Hospód', i Bóh uhotov'ájaj načínánija svojá. Lúk sílnych iznemóže, i nemoščstvújuščiji prepojásašasja síloju. Ispólnenniji chlíbov lišíšasja, i álčuščiji prišél'stvovaša zémľu. Jáko neplódnaja rodí sédm, i mnóhaja v čádich iznemóže. Hospód' mertvít i živít, nizvódit vo ád i vozvódit. Hospód' ubóžit i bohatít, smirjájet i vozvyšájet. Vozstav'ájet ot zemlí ubóha, i ot hnójišča vzdvizájet níšča. Jáke posadíti jehó s mohúščimi ľuděj, i prestól slávy naslíduja jemú. Dajáj molítvu moľáščemusja, i blahosloví ľíta právednaho. Jáko ne krípostiju svojéju sílen múž: Hospód' némoščna sotvorí soprotívniká jehó, Hospód' svját. Da ne chválitsja múdryj múdrostiju svojéju, i da ne chválitsja

síl'nyj síloju svojéju, i da ne chválitsja bohátyj bohátšvom svojím. No sím da chválitsja chvaľájsa, jéže razumíti i znáti Hóspoda, i tvoríti súd i právdu posredí zemlí. Hospód' vzýde na nebesá, i vozhremí: Tój súdit koncém zemlí, práveden Sýj. I dást krípošť carjú našemu, i voznesét röh pomázannaho Svojeho.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

PÍSNĚ 4.

Slóva istoščánije Avvakúm skazújet:

Hóspodi, uslyšach slúch Tvój, i ubojáchsja: Hóspodi, razumích dilá Tvojá, i užasóchsja. Posredí dvojú živótnu poznán búdeši. Vnehdá priblížitisja lítom, poznáješisja: vnehdá prijtí vrémeni, pokážešisja: vnehdá smutítisja duší mojéj vo hnívi, mílošť Tvojú pomjanéši. Bóh ot Themána príjdet, i Svjatýj iz horý Farán, priosinénnja čášči.

Pokrý nebesá dobrodíteľ Jehó, i chvalý Jehó ispólň zemľá. I sijánije Jehó jáko svít búdet: rózi v rukách Jehó: i položí ľubóv deržávnú krípostiju Svojéju. Préd licém Jehó predýdet slóvo, i izýdet v nakazánije pri nohú Jehó. Stá, i podvížesja zemľá: prizrí, i rastájaša jazýcy. Strýšasja hóry núždeju: rastájaša chólmi víčniji: šéstvija víčnaja ích. Za trudý vídiša selénija Ethijópskaja: ubojátsja i króvy zemlí Madijámskija. Jedá v rikách prohnívaješisja, Hóspodi? Jedá v rikách járošť Tvojá, ilí v móri ustremlénije Tvojé? Jáko vsjádeši na kóni Tvojá, i jíždénije Tvojé spasénije. Naľacája naľacéši lúk Tvój na skíptry, hlahólet Hospód'. Rikámi razsjádetsja zemľá: úzrjat Ťá, i poboľát ľúdi je. Rastočájaj vódy šéstvija Svojejó: dadé bézdna hlás svój, vysotá prividínija svojá. Vozdvížesja sólnce, i luná stá v číni svojem. Vo svít stríly Tvojá pójdut: v blistánije mólniji orúzij Tvojích. V preščéniji umáliši zémľu, i vo járošti nizložíši jazýki. Izšél jesí vo spasénije ľuděj Tvojích: jéze spastí pomázannyja Tvojá prišél jesí. Vložíl jesí vo hlavý bezzakónnych smérť: vozdvíhl jesí úzy dáže do výji v konéc. Rázsíkl jesí vo izstupléniji hlavý síľnych: strjasútsja v níh: razvérzut uzdý svojá jáko snidájaj níščij táj.

I vozvél jesí na móre kóni Tvojí, smuščájušcyja vódy mnóhi. Sochraníchsja, i ubojásja sérdce moje ot hlása molítvy ustén mojích. I vníde trépet v kósti mojá, i vo mní smjatósja krípost' mojá. Počiju v déň skórbi mojejá, jéže vzýti mí v lúdi prišél'stvija mojihó. Zané smókov ne plo-doprinesét, i ne búdet roždénij v lozách. Solžét dílo más-linnoje, i poľá ne sotvorját jádi. Oskudíjut ot píšči óvcy, i ne búdet volóv pri jáslich. Áz že o Hóspodi vozrádujus-ja, vozveseľúsja o Bózi, Spási mojém. Hospód', Bóh mój, síla mojá: i učínít nózi mojí v soveršénije. I na vysókaja vozvedét mjá, jéže pobidíti mí v písni Jehó.

PÍSNĚ 5.

Isáiji prorečénije, molítva vjáščši:

Ot nóšči útreňujet dúch mój k Tebí, Bóže, zané svít po-velínija Tvojá na zemlí. Právdí naučítešja, obitájuščiji na zemlí. Prestá bo nečestívyj: vsják, íže ne naučítešja právdí, na zemlí ístiny ne sotvorít. Da vózmetsja nečestívyj: da ne vídit slávy Hospódni. Hóspodi, vysoká Tvojá myšcá, i ne vídiša: razumívše že da postyd'átsja. Révnoš' príjmet lú-di nenakázannyja: i nýni óhň supostáty pojást. Hóspodi,

Bóže náš, mír dážd' nám, vsjá bo otdál jesí nám. Hóspodi, Bóže náš, s'áží nás: Hóspodi, rázvi Tebé ináho ne vímy, ímja Tvoje imenújem. Mértviji že životá ne uvíd'at, nižé vráčeve vozstáv'at. Sehó rádi navél jesí i pohubíl jesí, i otjál jesí vsjákoje múžeskoje ích. Priloží im zlá, Hóspodi: priloží im zlá, slávnym zemlí. Hóspodi, v skórbi pomjanúchom Ťá: v skórbi málij nakazánije Tvoje nám. I jáko boľáščaja približájetsja jéže rodíti, i v bolízni svojěj vopijáše, táko býchom vozľúblennomu Tvojemú. Strácha rádi Tvojhó, Hóspodi, vo črévi prijáchom, i pobolíchom: i rodíchom dúcha spasénija, jehóže sotvoríchom na zemlí. Ne padém, no padút vsí obitájuščiji na zemlí. Vozstánut mértviji, i vozdvíhnutsja íže vo hrobích, i vozvesel'átsja íže na zemlí. Rosá bo, jáže u Tebé, cíľbá im jést': zemľá že nečestívych padét. Hrjadíte, ľúdije mojí, vnídite v chráminy svojá, zakľučíte dvér svojú. Sokrýjtesja málo, jelíko jelíko: dóndeže mimoídet hnív Hospódeň.

PÍSŇ 6.

Ot zvirja vozzvá Jóna, hlahóľa:

Vozopích v skórbi mojej ko Hóspodu, Bóhu mojemú, i uslýša mja. Iz čréva ádova vopl' mój, uslýšal jesí hlás mój. Otvérhl mja jesí vo hlubiny sérdca mórja, i ríki oby-dóša mja. Vsja vysoty Tvojá, i vólny Tvojá na mní prejdó-ša. I áz rích: otrínuchsja ot očiju Tvojeju. Jedá priložú jéze prizríti mní ko chrámu svjatómu Tvojemú? Oblíj mja vodá dáže do duší mojejá: bézdna obýde mja poslídňaja. Ponré hlavá mojá v rászíliny hór: snidóch v zémľu, jejáže verejí jejá zaklépi víčniji. I da vzýdet iz istlínija živót mój k Tebí, Hóspodi, Bóže mój. Vnehdá isčezáti iz mené duší mojej Hóspoda pomjanúch. I da príjdet k Tebí molítva mojá, ko chrámu svjatómu Tvojemú. Chraňáščiji sújetnaja i lóžnaja mílošť svojú ostáviša. Áz že so hlásom chvaléni-ja i spovídanija požrú Tebí. Jelíka obiščách, vzdám Tebí: vo spasénije moje, Hóspodevi.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo
víki vikóv, amín.

PÍSNĚ 7.

Chvalá plámeň uhašájet tréč Júnoš:

Blahoslovén jesí, Hóspodi, Bóže otcév nášich, i chváľno i proslávleno ímja Tvojé vo víki. Jáko práveden jesí o vsích, jáže sotvoríl jesí nám, i vsjá dilá Tvojá ístinna, i právi putijé Tvojí, i vsí sudí Tvojí ístinni. I sud'bý ístinny sotvoríl jesí po vsím, jáže navél jesí na nás, i na hrád svjatýj otcév nášich Jerusalím: jáko ístinoju i sudóm navél jesí sijá vsjá na nás hrichóv rádi nášich. Jáko sohrišíchom i bezzakónnovachom jáže otstupíti ot Tebé, i sohrišíchom vo vsích. I zápovidej Tvojích ne poslúšachom, nižé sobľudóchom, nižé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám, da bláho nám búdet. I vsjá, jáže sotvoríl jesí nám, i vsjá, jelíka navél jesí na nás, ístinnym sudóm sotvoríl jesí. I prédal jesí nás v rúki vrahóv bezzakónnych, mérzostnijšich otstúpnikov, i carévi neprávednu, i lukávnijšu páče vsejá zemlí. I nýni níšť nám otvérti úst nášich: stúd i ponošénije býchom rabóm Tvojím, i čtúščym Ťá. Ne predážd' že nás v konec ímene Tvojehó svjataho rádi, i ne razorí zavíta Tvojehó. I ne otstávi mílosti Tvojejá ot nás,

Avraáma rádi, vozľúblennaho ot Tebé, i Isaáka rádi, rabá Tvojehó, i Izraíľa, svjataho Tvojehó. Ímže hlahólal jesí umnóžiti símja ích jáko zvízdy nebésnyja, i jáko pisók pri krají mórja. Jáko, Vladýko, umálichomsja páče vsích jazýk, i jesmý smiréni po vsěj zemlí dnés hrichóv rádi nášich. I níšť vo vrémja sijé načáľnika, i proróka, i voždá, nižé vsesožžénija, nižé žértvy, nižé prinošenija, nižé kadíla, ni místa, jéže požréti préd Tobóju, i obristí mílošť. No dušéju sokrušennoju, i dúchom smirénnym, da prijáti búdem. Jáko vo vsesožžénijich óvnich i júncich, i jáko vo tmách áhncev túčnych, táko da búdet žértva náša blahoprijátna préd Tobóju dnés, i da soveršítsja po Tebí, jáko níšť studá upovájuščym na Ťá. I nýni vozslídujem vsím sérdcem, i bojímsja Tebé, i íščem licá Tvojehó. Da ne posramíši nás, no sotvorí s námi po krótosti Tvojej, i po mnóžestvu mílosti Tvojejá. I izmí nás po čudesém Tvojím, i dážd' slávu ímeni Tvojemú, Hóspodi. I da posrámjatsja vsí javľájuščiji rabóm Tvojím zlája, i da postyd'átsja ot vsjákijsja síly, i krípošť ích da sokrušítsja. I da uvíd'at, jáko Tý jesí Hospód', Bóh jedín, i sláven po vsěj vselénnej.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu. I nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

PÍSNĚ 8.

Vladýku vospój sozdánných jestestvó:

Blahoslovén jesí, Hóspodi, Bóže otcév nášich, i prepítyj
i prevoznosímjy vo víki. I blahoslovénno ímja slávy Tvo-
jejá svjatóje, i prepítóje i prevoznosímoje vo víki. Blaho-
slovén jesí v chrámi svjatýja slávy Tvojejá, i prepítyj
i prevoznosímjy vo víki. Blahoslovén jesí víďaj bézdny,
sid'áj na Cheruvímich, i prepítyj i prevoznosímjy vo víki.
Blahoslovén jesí na prestóli slávy cárstvija Tvojeho,
i prepítyj i prevoznosímjy vo víki. Blahoslovén jesí na
tvérdi nebésnij, i prepítyj i prevoznosímjy vo víki. Blaho-
slovíte vsjá dilá Hospódna Hóspoda, pójte i prevoznosite
Jehó vo víki. Blahoslovíte ánheli Hospódni, nebesá Hos-
pódna Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blaho-
slovíte vódy vsjá, jáže prevýše nebés, vsjá síly Hospódni
Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte
sólnce i mísjac, zvízdy nebésnyja Hóspoda, pójte
i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslovíte vsák dóžd'

i rosá, vsí dúsi Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte óhň i vár, stúd' i znój Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte rósy i ínej, léd i mráz Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte slány i snízi, mólnija i óblacy Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte svít i tmá, nóchci i dníje Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte zemľá, hóry i chólmi, i vsjá prozjabájuščaja na néj Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte istóčnicy, morjá i ríki, kíti, i vsjá dvížuščajasja v vodách Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte vsjá ptícy nebésnyja, zvírije i vsí skóti Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte sýnove čelovíčestiji, da blahoslovít Izraíl' Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte svjaščénnicy Hospódni, rabí Hospódni Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte dúsi i dúši právednych, prepodóbniji i smirénniji sérdcem Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte Anánija, Azárij, i Misaíl Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki. Blahoslavíte apóstoli,

prorócy i múčenicy Hospódni Hóspoda, pójte i prevoznosite Jehó vo víki.

Blahoslovím Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, Hóspoda. I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Chválím, blahoslovím i poklaňajemsja Hóspodevi, pojúšče i prevoznosjášče Jehó vo vsjá víki.

PÍSNĚ 9.

Sýna pojét i Bóha Máter Otrokovíca:

Velíčit dušá mojá Hóspoda, i vozárdovasja dúch mój o Bózi Spási mojém. Jáko prizrí na smirénije rabý Svojejá, sé bo ot nýni ublažát mjá vsí ródi. Jáko sotvorí mní veličije Sílnyj, i svjáto ímja Jehó: i mílost' Jehó v ród i ród bojáščymsja Jehó. Sotvorí deržávu mýšceju Svojeju: rastočí hórдыja mýsliju sérdca ích. Nizloží sílnyja ot prestól, i voznesé smirénnyja: álčuščyja ispólni bláh, i bohaťáščyjasja otpustí tščý. Vospriját Izráil'a ótroka Svojeho pomjanúti mílosti, jákože hlahóla ko otcém nášym, Avraámu i símeni jehó dáže do víka.

Zachárijja blahoslov'ájet otročáte roždénije:

Blahoslóvén Hospód' Bóh Izráilev, jáko posítí i sotvorí izbavlénije l'údem Svojím. I vzdvíže róh spasénija nám v domú Davída, ótroka Svojeho. Jákože hlahóla ustý svjatých, íže ot víka prorókov Jehó. Spasénije ot vrahóv nášich, i iz rukí vsích nenavíd'áščich nás. Sotvoríti mílost' so otcý nášimi, i pomjanúti zavít svjatýj Svój. Kl'átvu, jéjuže kl'átsja ko Avraámu, otcú našemu, jéže dáti nám bezstrášno, iz rukí vrahóv nášich izbávl'symsja, služíti Jemú v prepodóbiji i právdi préd Ním, vsjá dní životá našeho. I tý, otročá, prorók Výšňaho narečéšisja: predýdeši bo préd licém Hospódnim, uhotóvati putí Jehó. Jéže dáti znánije spasénija l'údem Jehó ostavlénijem hrichóv ích, milosérdija rádi mílosti Bóha našeho. V níhže posítí nás Vostók iz vysotý, javítisja vo tmí i síni smértnij síd'áščym. Jéže napráviti nóhi náša na púť míra.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Allilúja, allilúja, allilúja, sláva Tebí, Bóže. [3]

Upovánie naše, Hóspodi, sláva Tebí.

MOLÍTVY PÓSLI ČTĚNIJA PSALTÍRI I PÍSNEJ.

Dostójno jest' jáko vojístinnu blažíti Ťá Bohoródicu, prisnoblažěnnuju i prenepo-róčnuju, i Máter Bóha nášeho: čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravněnija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Svjatýj Bóže, svjatýj Krípki, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojeho rádi.

Hóspodi, pomíluj. [3]

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Ótče náš Íže na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje, da príjdet cárstvije Tvoje, da búdet vól'a Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí: chlíb náš nasúščnyj dážd' nám dnés, i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavlájem dolžnikóm ná-

ším, i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukáva-
ho.

Ášče jerėj, hlahólet:

Jáko Tvoje jest' cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna
i svjataho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže troparí sijá, hlás 6:

Pomíluj nás, Hóspodi, pomíluj nás, vsjákaho bo otvíta
nedoumíjušče, sijú Tí molítku jáko Vladýci, hríšnji pri-
nósim: pomíluj nás.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.

Čestnóje proróka Tvojeho Hóspodi toržestvó, nébo
Cérkov pokazá: s čelovíki likújut Ánheli. Toho molítkami
Christé Bóže, v míri uprávi živót naš, da pojem Tí: Allilú-
ia.

I nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Mnóhaja množestva mojích Bohoródice prehrišeníj, k Tebí pribihóch Čístaja spasénija trébuja: posítí nemoščstvújuščuju moju dúšu, i molí Sýna Tvojeho i Bóha nášeho, dáti mí ostavlénije jáže sodíjach l'útych, Jedína blahoslovénnaja.

Hóspodi, pomíluj [40].

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno, i vo víki vikóv, amín.

Čestníjšuju Cheruvím i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Ťá veličájem.

Ášče jeréj, hlahóli:

Ímenem Hospódnim blahosloví, ótče.

Táže jeréj:

Bóže, uščédri nás i blahosloví nás, prosvítí licé Tvoje na nás i pomíluj nás.

Mý že: Amín.

Ášče li ní, hlahóli:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse Christé, Bóže naš, pomíluj i spasí nás, amín.

Táže molítvu sijú so vnimánijem:

Mnohomílostive i premílostive Hóspodi, i vsehó dobrá Dáteľu, Čelovikoľúbče i vsejá vselénnyja Carjú, mnohoimenítýj Vladýko i Hóspodi: níšč i ubóh sýj áz, derzáju prizyváti čúdnoje i strášnoje i svjatóje ímja Tvoje, Jehóže vsjá tvár nebésnych Síl stráchom trepěšcut: nízu na zemlí neizrečénnahto Tvojeho čelovikoľúbija smotrénije udivíl jesí, poslánijem vozľúblennaha Tvojeho Ótroka, Jehóže ot beznáčálnych nídr Tvojeja Otéčeskija slávy, nerazlúčnym Božestvóm otrýhnul jesí, da čelovíki so Ánhely vo jedín sostáv ustrójit. Pomjaní, Hóspodi, mojeho unýnija smirénije: kál sýj i pérst', Tebé neizhlahólannaha Svíta prizyvájú, némoščiju plóti obložén, júže mílostivni Slóvo Tvoje ponesé, i smértiju Svojeju ot rabóty vrážija svobodíl jěst' dúšy náša, da óbščniki vsjá, íže víroju jarém rabóty Tvojeja na sjá vzémšyja, slávy Tvojeja spodóbit ích, ot nejáže sataná ľstívyj otpadé. Pomíluj mjá, omračénnahto hričovnyimi pómysly: vozvedí úm mój, udávlennyj térnijem línosti i ľadínoju nepokórstva: utverdí sérdce moje po Tebí horíti: očíma mojíma istóčnik sléz poslí, i na kónec ischóda duší mojeja sotvorí mjá bezporóčna Tvojeho

uhódnika, nastavľája mja k Tebı podvizátisja usérдно. Pomjanı, Hóspodi, rodıtelı náša milosérdijem Tvojım, i vsja blıžnija náša, i brátiju, i drúhi, i sosıdy, i vsja pravoslávnyja christijány, i spası nás molıtvami vsıch svjatých. I prijmı v česť sijá psalmý i molıtvy, jáže hlahólachom pred Tobóju za nás, i ne mérzko Tı búdi s vozdychánijem molénije sijé, jáko mílostiv jesı i čelovikoľúbec, i Tebé beznačál'nahó Otcá slávım, so jedinoródnym Tvojım Sýnom, i so svjatým Dúchom, nýni i prısno, i vo víki vikóv. Amın.

Ášče jeréj, hlahólet:

Premúdrost'!

Presvjatája Bohoródice, spası nás!

I mý:

Čestníjšuju Cheruvım i slávnijšuju bez sravnénija Serafım, bez istlınija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu Tı veličájem.

Táže jeréj:

Sláva Tebı, Christé Bóže, Upovánije náše, sláva Tebı!

Mý že:

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín.

Hóspodi, pomíluj. [3] Blahosloví!

Jeréj:

Christós, ístinnyj Bóh náš, molítv rádi prečístyja Svojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, predstá-
teľstvy svjatých nebésnych Síl bezplótnych, molítvami
prepodóbnych i Bohonósnych Otcév našich, i svjatáho
proróka, carjá i psalmopívca Davída, svjatých
i právednych Bohootcév Joakíma i Ánny, i vsích svjatých
Svojích, da pomílujet i spasét nás, jáko bláh
i čelovikoľúbec.

I mý: Amín.

Jeréj:

Molítvami svjatých Otcév našich, Hóspodi Jisúse
Christé, Bóže náš, pomíluj i spasí nás.

Mý že: Amín.

Ášče li prostýj, končájet síce:

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prísno,
i vo víki vikóv, amín. Hóspodi, pomíluj. [3] Blahosloví!

Hospodi Jisúse Christé, Sýne Bóžij, molítv rádi přečís-
tyja Tvojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho
Krestá, predstáteľstvy čestných nebésnych Síl bezplót-
nych, molítvami prepodóbných i Bohonósnych Otcév ná-
šich, i svjataho proróka, carjá i psalmopívca Davída, svja-
tých i práved-ných Bohootcév Joakíma i Ánny, i vsích
svjatých Tvojích, pomíľuj i spasí nás hříšnych, jáko bláh
i čelovikoľúbec, amín.

Molítvami svjatých Otcév našich, Hospodi Jisúse
Christé, Bóže naš, pomíľuj i spasí nás, amín.